

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987 Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2018

Núm. 126

Presidència **del Molt Honorable Sr. Baltasar Picornell i Lladó**

Sessió celebrada dia 12 de juny de 2018

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears per conservar els insectes pol·linitzadors de les Illes Balears.. [7133](#)

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 6022/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de les infraestructures sanitàries a l'illa de Menorca..... [7133](#)

2) RGE núm. 6032/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Patrícia Font i Marbán, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a compliment de l'article 88 bis de la Llei de capitalitat... [7135](#)

3) RGE núm. 6023/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cobrament immediat dels 240 milions d'euros del protocol d'intencions signat amb el Ministeri d'Hisenda en matèria de carreteres..... [7136](#)

4) RGE núm. 6539/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sara Ramón i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la plaga de mosques en els quiròfans de l'Hospital de Can Misses... [7137](#)

5) RGE núm. 6513/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a l'incompliment de l'acord marc per a la recuperació dels drets sociolaborals del sector de l'ensenyament públic... [7139](#)

- 6) RGE núm. 6031/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a la transició energètica.. 7140
- 7) RGE núm. 6011/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a increment del consum d'heroïna.. 7141
- 8) RGE núm. 6024/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dades d'ocupació turística de Menorca.. 7143
- 9) RGE núm. 6021/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la millora de les partides d'inversions en el pressupost de l'Estat.. 7144
- 10) RGE núm. 6026/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la situació dels terrenys per a la nova escola de Campos.. 7146
- 11) RGE núm. 6034/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a la Llei de contractes del sector públic en matèria d'I+D+I... 7147
- 12) RGE núm. 5937/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a les prospeccions d'hidrocarburs.. 7148
- 13) RGE núm. 6014/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa al decret d'emergència d'habitatge... 7150
- 14) RGE núm. 6012/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a les reivindicacions al nou president del Govern central.. 7151
- 15) RGE núm. 6027/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa al nomenament de la nova ministra d'Hisenda.. 7153
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 4318/18**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general d'inversions dutes a terme per la Conselleria d'Educació i Universitat... 7154
- III. MOCIÓ RGE núm. 5799/18**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a política general del Govern envers el Pacte Educatiu, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 4379/18... 7160
- IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 16726/17, presentada pel Consell Insular de Mallorca**, de camins públics i rutes d'interès excursionista de Mallorca.. 7171
- V. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals de la Proposició de llei RGE núm. 10061/17**, de modificació de la Llei 5/2015, de 23 de març, de racionalització i simplificació de l'ordenament legal i reglamentari de la comunitat autònoma de les Illes Balears.. 7192
- VI. Adopció d'acord sobre la celebració de sessions extraordinàries per tal que la Ponència per a l'estudi del document lliurat a aquest parlament pel Consell Escolar de les Illes Balears i elaborat sobre la feina feta per Illes per un Pacte Educatiu i la comissió corresponent puguin dur a terme el seu pla de treball (escrit RGE núm. 6019/18, presentat per 16 diputats adscrits a tots els grups parlamentaris).. 7208**

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores diputades, senyors diputats, membres del Govern.

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears per conservar els insectes pol·linitzadors de les Illes Balears.

Abans de començar les preguntes de control al Govern durement a terme la lectura de la declaració institucional per conservar els insectes pol·linitzadors de les Illes Balears.

Per tant, té la paraula la Sra. Secretària primera, Sra. Joana Aina Campomar.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

El passat dia 20 de maig es va celebrar per primera vegada el Dia Internacional de les Abelles, una efemèride dirigida a conscienciar l'opinió pública sobre la importància dels insectes pol·linitzadors per a la bona conservació dels ecosistemes i per al futur del planeta.

El 75% dels aliments que consumeix l'ésser humà depenen de la pol·linització i, no obstant això, segons dades de la Plataforma Intergovernamental sobre Biodiversitat i Serveis dels Ecosistemes, en l'actualitat el 40% dels pol·linitzadors invertebrats s'enfronten al risc d'extinció, en particular abelles i papallones. Això suposa una greu amenaça per a tots els ecosistemes i, per afegit, per a les activitats humanes productives que es desenvolupen en aquests ecosistemes. Així, el valor econòmic de la pol·linització per a l'agricultura a Espanya ronda els 2.400 milions d'euros anuals.

Entre els factors que incideixen en aquest declivi, des de l'àmbit científic s'assenyalen com a causes la proliferació de paràsits i malalties en les explotacions apícoles, l'ús de certs pesticides i algunes pràctiques de l'agricultura intensiva que utilitzen productes perjudicials per a les abelles, l'extensió d'espècies invasores com la vespa asiàtica o els efectes cada vegada més notoris del canvi climàtic en els nostres ecosistemes.

Per tot això,

1. El Parlament de les Illes Balears reconeix el paper essencial de les abelles i d'altres insectes pol·linitzadors com papallones i borinots en la producció d'aliments i en el manteniment dels ecosistemes terrestres, i insta les institucions balears a treballar en pro de la seva protecció i salvaguarda.

2. El Parlament de les Illes Balears fa una crida a les institucions balears, a les empreses, als agricultors i les agricultores i a les persones consumidores perquè, cadascú des de la seva competència i en el seu àmbit d'actuació, treballin decididament en favor d'un model d'agricultura respectuosa amb el medi ambient que contribueixi a preservar la biodiversitat del nostre territori.

3. En particular, el Parlament de les Illes Balears sol·licita a les institucions balears competents en la matèria que actuïn a través de plans integrals d'acció per salvar les abelles i que adoptin mesures per reduir o abandonar l'ús d'aquelles substàncies tòxiques per a les abelles com el fipronil o els neonicotinoides, en línia amb els treballs que ve desenvolupant la Unió Europea en aquesta matèria.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Campomar. Podem donar la declaració institucional aprovada per assentiment?

Doncs, queda aprovada la declaració institucional.

(Alguns aplaudiments)

Passam al primer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 6022/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de les infraestructures sanitàries a l'illa de Menorca.

Passam a la primera pregunta, RGE núm. 6022/18, relativa a situació de les infraestructures sanitàries a l'illa de Menorca, que formula la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES Y BARENYS:

Molt bon dia, Sr. President, senyores i senyors diputades. Aquest passat mes de desembre, dos anys i mig després d'haver pres possessió aquest govern del pacte, va entrar en funcionament a l'Hospital Mateu Orfila el Servei d'Oncologia i Radioteràpia, que durant l'anterior legislatura va licitar i adjudicar el Govern del Partit Popular.

Sra. Consellera, quines altres actuacions han duit a terme a Menorca durant aquest mandat i com valora l'actual situació de les infraestructures sanitàries a aquesta illa?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sugrañes. Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president, bon dia a totes i a tots. Les infraestructures a Menorca, com a la resta de les Illes, estan molt millor que fa tres anys. Des de l'arribada d'aquest govern crec que hem invertit molt en millora de les existents i de la construcció de les noves... -se sent?

I li puc citar una reforma acabada, per exemple, el Centre de Salut Verge del Toro, que ha suposat una inversió de més de 300.000 euros; a l'inici de la legislatura es varen fer també a Canal Salat una sèrie de millores; a l'hospital s'han fet també, s'han disposat dos gabinets més i més consultes i obres de millora.

També, com vostè molt bé sap, dijous passat vàrem anunciar el Pla d'usos de l'antic Verge del Toro que serà un hospital d'atenció a la cronicitat, del qual estam molt orgullosos, pensam que serà un gran centre per atendre els ciutadans de Menorca, de les Illes. També, com sap, vàrem aprovar el dia següent, en Consell de Govern, la despesa ja per iniciar el contracte d'obres, obra de reforma de la façana de l'estructura, aquesta primera fase que tindrà una inversió de 2,7 milions d'euros.

Com li dic, res a veure amb la legislatura del Partit Popular on no hi va haver inversió i on, a més, varen vostès tornar l'edifici de Verge del Toro a la Tresoreria de la Seguretat Social a Madrid.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Sra. Sugrañes, té la paraula.

LA SRA. SUGRAÑES Y BARENYS:

O sigui, Sra. Consellera, aquest govern del pacte ha necessitat, pel que acaba de dir, tres anys per iniciar el procés de licitació de les obres de consolidació i manteniment de l'Hospital Verge del Toro, unes obres que, segons van informar vostès mateixos aquest passat divendres, s'iniciaran previsiblement en el primer trimestre de 2019, amb una durada aproximada d'un any. En una paraula, previsions i aproximacions i res més, realitats, a hores d'ara, cap ni una. Anuncis, paraules i promeses com sempre.

Aquest govern de la Sra. Armengol, amb els aplaudiments de MÉS i Podem, repeteix a Menorca exactament allò que va fer el segon pacte de govern presidit pel Sr. Antich, i ja sabem com va acabar aquell govern l'any 2011.

El mes de novembre de 2010 la Sra. Fina Santiago, Vicenç Thomàs, Marc Pons i Vicent Tur van anunciar amb tota solemnitat un consorci Govern-Consell-Ajuntament amb una inversió de 9,7 milions d'euros per transformar Verge de Monte Toro en centre sociosanitari. Naturalment, va acabar aquella legislatura i vostès no havien fet res, ni consorci ni inversió ni sociosanitari. Aquests tres anys no han fet res al Verge del Toro, només anunciar unes obres que ni sabem quan començaran, amb un pla d'usos i un concurs d'idees que encara han de convocar, que ens situa com a mínim a l'any 2023, o sigui, al final d'un mandat que encara ha de començar.

Demanam a aquest govern més rapidesa, més serietat i una millor gestió.

I, per cert, Sra. Gómez, quan pensa aquesta conselleria donar resposta a la falta de pediatres de Canal Salut de Ciutadella que afecta tota la comarca del ponent de Menorca?

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sugrañes. Guardin silenci, per favor. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Sra. Diputada, la llista d'infraestructures a Menorca és molt millor, vull posar en valor també el Servei de Radioteràpia, que ha evitat ja mil desplaçaments de pacients i d'acompanyants a l'Hospital de Son Espases, mil desplaçaments en quatre mesos.

En relació amb el centre de salut del seu poble, el Govern del pacte va deixar un projecte de centre de salut. Vostè a l'anterior legislatura no va ser capaç de trobar un solar i en aquesta encara tampoc no l'ha trobat, i nosaltres estam disposats a fer el que sigui necessari.

(Alguns aplaudiments)

Però és que em sembla molt greu, Sra. Sugrañes, perquè miri la diferència, nosaltres, aquest govern de pacte i els tres partits i els partits que donen suport al seu programa electoral vàrem posar que reformaríem Verge del Toro; vostès també ho varen posar, vostès també ho varen posar a l'any 2011 per fer del 2011 al 2015, i què varen fer Sra. Diputada? Tornar-lo a Madrid, tornar l'hospital a Madrid.

(Alguns aplaudiments)

Això és el que varen fer, és que em sembla vergonyosa la seva actitud! Nosaltres ja tenim el projecte de reforma que...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera...

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

... entregarà l'arquitecte aquesta setmana i li asseguro que començaran les obres.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

I.2) Pregunta RGE núm. 6032/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Patricia Font i Marbán, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a compliment de l'article 88 bis de la Llei de capitalitat.

Passam a la segona pregunta, RGE núm. 6032/18, relativa a compliment de l'article 88 bis de la Llei de capitalitat, que formula la diputada Sra. Patricia Font i Marbán, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca. Té la paraula la Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Bon dia, Sr. Conseller, avui ens interessen per l'estat de les negociacions del Govern amb l'Ajuntament de Palma per fer efectius l'article 88 bis i la disposició addicional cinquena de la Llei de capitalitat sobre els costos d'insularitat derivats de la localització a Palma dels serveis públics de la CAIB, com Son Espases i la UIB.

Ho demanam perquè la data que es va dir per posar en marxa aquestes bonificacions era l'1 de juny i ja estem a mitjans de mes. Tots sabem que aquest divendres passat es va aprovar al Consell de Govern.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Font, efectivament al mes de maig explicava que a principis de juny l'objectiu que teníem era posar ja en funcionament aquestes targetes que bonifiquen el transport per a menorquins, eivissencs i formenters.

Li he de dir que en aquell moment, ja al mes de març, fèiem la modificació pressupostària de 50.000 euros per fer-ho possible; abril i mes de maig tramitàvem administrativament el conveni; divendres de la setmana passada, dia 8 de juny, aprovàvem per Consell de Govern aquest conveni, que també està aprovat per l'Ajuntament de Palma, i ahir, dilluns, dia 11 de juny, signàvem aquest conveni.

Amb la signatura d'aquest conveni de manera immediata ja és d'aplicació, per tant, el que fixa aquest conveni, qualsevol ciutadà de Menorca, d'Eivissa, de Formentera pot anar a les oficines de l'EMT i ja directament se li entregarà, en el moment que faci la sol·licitud, el carnet que permet..., la targeta que permet la bonificació de descompte de les línies d'aeroport i port amb Palma per a tots aquests ciutadans i, a més a més, per als estudiants, tota la xarxa de l'EMT.

I a la vegada amb els consells insulars, ahir fèiem reunió, perquè no només signàvem el conveni amb l'Ajuntament de

Palma, sinó que fèiem reunió amb els diferents consells insulars per tal que a cadascun dels consells hi hagi i es pugui donar també aquest servei.

Ahir s'últimaven els darrers detalls entre consell i ajuntament, això són coses seves en tot cas que han d'acabar d'aclarir, però entenc que açò en qüestió d'una setmana, dues setmanes com a molt, a cada un dels consells insulars els ciutadans de Menorca, d'Eivissa i de Formentera es podran dirigir perquè se'ls pugui entregar aquesta targeta.

En paral·lel, en qualsevol cas, ja a partir d'ara a l'Ajuntament de Palma, a les oficines de l'EMT, se'ls entregarà aquesta targeta que representa la possibilitat de poder moure's amb preus iguals als residents de Palma.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Pons, com vostè i tots els presents sabem aquesta és una mesura que beneficiarà tots els menorquins, eivissencs i formenters que es desplacen a Palma ja sigui per motius de feina, d'estudis o perquè hi resideixen temporalment.

D'aquesta manera menorquins, eivissencs i formenters pagarem com a residents per accedir a serveis públics que són de tots, també nostres, ja que anar a Son Espases o a la UIB no és fer turisme.

Em satisfà saber que ja s'ha signat l'acord per tal de superar una situació que era clarament injusta i discriminatòria. MÉS per Menorca entén, i així ho vam defensar durant la ponència de modificació de la Llei de capitalitat, que els costos de la insularitat entre illes no els han de pagar els ajuntaments, sinó el Govern de les Illes, i ha d'afectar tothom perquè és una qüestió de principi d'igualtat i que afavorirà també la cohesió territorial.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies. Estem totalment d'acord, crec que aquesta legislatura s'han fet passes importants a favor de la cohesió social en utilitzar el transport públic en aquest cas per fer-ho possible.

Jo li voldria recordar no només aquesta mesura, mai no havíem tingut tantes freqüències marítimes a un preu tan baix

com ara entre illes, tampoc no havia succeït en transport aeri tantes freqüències a preus tan baixos com ara. Tot això ens empeny a aquesta cohesió a través del transport públic.

Dir-los, a més a més, que les noves concessions de transport ens permetran precisament reforçar aquesta idea, la integració tarifària va exactament en aquesta mateixa direcció, i açò es tracta amb un dibuix final que amb una mateixa targeta et puguis moure per qualsevol de les illes tenint les mateixes modificacions qualsevol ciutadà sigui de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera.

Per tant, el camí està marcat...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller..., Sr. Conseller, moltes gràcies.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

... i fem feina per aconseguir-ho.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

L3) Pregunta RGE núm. 6023/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cobrament immediat dels 240 milions d'euros del protocol d'intencions signat amb el Ministeri d'Hisenda en matèria de carreteres.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la tercera pregunta, la RGE núm. 6023/18, relativa a cobrament immediat dels 240 milions d'euros del protocol d'intencions signat amb el Ministeri d'Hisenda en matèria de carreteres, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Fa quatre mesos exactes en aquest plenari vaig demanar a la consellera d'Hisenda pel cobrament dels 240 milions d'euros de carreteres i vaig demanar la seva dimissió per no donar cap solució al cobrament d'uns doblers reconeguts per una sentència del Tribunal Suprem, de gener de l'any 2011,...

(Remor de veus)

... que va anul·lar la injusta i arbitrària decisió de la Sra. Magdalena Álvarez que ens va deixar sense conveni, en plena execució de les carreteres.

Fa quatre mesos, Sra. Consellera, li vaig recordar que quan el Sr. Carbonero va rebre la sentència del Tribunal Suprem, el

gener de 2011, mesos abans de les eleccions autonòmiques, la va amagar a un calaix per a no donar la raó al Partit Popular. I va ser el Sr. Company, quan va arribar al Govern, qui va fer públic el que estava a un calaix i qui va aconseguir l'execució judicial de la sentència amb la convocatòria de la comissió bilateral i el cobrament de 80 milions d'euros.

Vostès varen optar per deixar de banda aquest camí i signar un protocol sense partides pressupostàries amb el Sr. Montoro, liderant com a un èxit personal de la Sra. Armengol, de la presidenta, el que ens deien que el PP no havia estat capaç d'aconseguir.

Durant aquests quatre mesos en què li vaig fer la pregunta, el Govern i vostè, malgrat que el pressupost general de l'Estat no contempla el protocol, no han fet res, continuen a la inòpia i no han estat capaços de demanar l'execució judicial d'una sentència a la qual tenim dret. Per cert, uns pressuposts generals de l'Estat que són i seran sempre els pressuposts del 75% gràcies al Partit Popular.

(Remor de veus)

Sra. Consellera, els 240 milions d'euros no els ha aconseguit la Sra. Armengol ni els ha donat el Sr. Montoro, és una sentència que retorna el que ens varen llevar.

Idò no només no sol·liciten l'execució, sinó que ahir, que acabava el termini d'esmenes al Senat, el Partit Socialista no va presentar cap esmena, ho va fer al Congrés quan no governava, però ara que governa *si te he visto no me acuerdo*. No tenc paraules per qualificar aquest comportament.

Sra. Consellera, ara que sabem que Pedro Sánchez no li paga el protocol, pensa demanar de forma immediata l'execució judicial de la sentència?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cabrer. Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies. Sra. Cabrer, açò és un relat evidentment esbiaixat perquè algú hauria d'explicar evidentment que es van començar a gastar aquests doblers, sense tenir-los, en obres de difícil justificació, i, a més a més, hauria de contar què va ser tot el que va succeir: duim..., van venir o venim de set anys de Govern Rajoy, de Govern del Partit Popular, en dues legislatures, la primera del Govern del Sr. Bauzá amb el Sr. Company, amb esforços fets per part de tothom. Jo vull recordar aquí una esmena aplaudida per part de tothom al Senat on es garantien els 240 milions d'euros que el Sr. Bauzá i el Sr. Company van tancar amb el Sr. Rajoy, i no van arribar.

La legislatura..., en aquesta legislatura hem fet esforços grossos, amb el Sr. Montoro amb convenis... amb protocols tancats per fer-ho possible, i tampoc no han arribat. Han passat set anys i el Govern d'Espanya ens ha anat passant amb cançonetes.

No ha estat possible que el Govern del Partit Popular a Madrid hagi fet possible el compliment d'una sentència, efectivament, Sra. Cabrer, i d'aquí algú en té la responsabilitat i evidentment són aquests set anys de Govern Rajoy en què no s'han fet passes per endavant.

Ara s'obre un nou escenari, hi ha Govern socialista a Madrid, és cert, govern de progrés a aquestes illes, un any de feina, n'hem perdut tres?, no, n'hem perdut set, tres anys de feina perduts i ara una oportunitat.

Serà fàcil? No. Segur que no serà fàcil, açò va de batalla, però no passi cap pena, que ho batallarem i estic convençut que aquest escenari és molt més favorable que l'anterior que no va donar cap ni un dels resultats esperats.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Cabrer, té la paraula vostè.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, li agraesc que vostè doni la cara, perquè altres s'amaguen, i vostè no va participar en aquest protocol.

Li record que les carreteres es varen licitar de la secció pressupostària a la conselleria amb partida pressupostària que derivava d'un conveni signat, i que, unilateralment, ens va llevar la Sra. Magdalena Álvarez, i ens han donat la raó i tenim una sentència, i no necessitam cap protocol, necessitam executar la sentència. I en la legislatura passada, amb el Sr. Rajoy, vàrem cobrar 80 milions d'euros de l'execució de la sentència, i vostès varen optar per aquest protocol.

Vostès varen optar, i aquest camí no surt bé, i vostès, en lloc de demanar l'execució de la sentència,...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cabrer, se li ha acabat el temps, moltes gràcies.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

... Sr. Conseller, li he dir...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cabrer. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies. Sra. Cabrer, no només aquests 240 milions d'euros que el Sr. Rajoy es va negar a entregar aquí o a pagar-nos. Aquí tenim un conveni ferroviari al qual es va renunciar i que també representa una oportunitat per a nosaltres, faltaria més! O el règim especial, que fins ara no hi ha hagut manera que pugui arribar, o el nou sistema de finançament, o el tancament d'Es Murterar, o les prospeccions petrolieres, tot açò...

(Remor de veus)

... cap d'aquestes coses no han arribat fins ara, set anys...

(Remor de veus)

... set anys i cap d'aquestes coses no ha arribat fins ara.

S'obre ara un nou escenari, una feina per fer, molta.

Del que sí som conscients és que els resultats són clars: en set anys de Govern del Sr. Rajoy a les Illes Balears, zero, no ha arribat res, i per tant a partir d'ara s'obre un nou escenari amb el qual farem molta feina.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.4) Pregunta RGE núm. 6539/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sara Ramón i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la plaga de mosques en els quiròfans de l'Hospital de Can Misses.

Passam a la quarta pregunta, la RGE núm. 6539/18, presentada en substitució de la RGE núm. 6025/18, relativa a la plaga de mosques en els quiròfans de l'Hospital de Can Misses, que formula la diputada Sra. Sara Ramón i Roselló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Ramón.

LA SRA. RAMÓN I ROSELLÓ:

Gràcies, president, diputats i diputades. Un dia més obrim la premsa i ens trobam amb una notícia ja habitual: els quiròfans d'Eivissa, tancats per focus de mosques. La presència d'insectes ha fet tancar set quiròfans d'Eivissa, del 6 al 18 de juny, 167 operacions ajornades, un problema preocupant i gravíssim, perquè fa deu dies vàrem tenir el mateix anunci i vostès varen dir que estava tot controlat i que era un tema aïllat. Dies després tenim mosques que no saben

d'on surten, de diferents grandàries, a una zona de màxima higienització, consellera.

Quines són les causes que han provocat la plaga de mosques als quiròfans de Can Misses? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ramón. Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, com vostè diu, el fet és greu, i el primer que vull fer és demanar disculpes als pacients que han vist reprogramada l'activitat quirúrgica, la seva intervenció quirúrgica, que ha estat imprescindible per garantir la seva seguretat; vull demanar disculpes també als professionals, que davant un fet com aquest genera incomoditats i trasllat d'unitats.

En segon lloc, dir-li que s'han posat tots els recursos en marxa i necessaris per evitar demores tant en l'atenció a processos urgents com en l'atenció a programats. Itambé hem de tenir en compte que l'Hospital Can Misses va ser inaugurat el mes de juliol de 2014, això vol dir que fa poc temps, o sigui que és un hospital relativament nou que varen recepcionar vostès, el govern del Partit Popular.

I em demanava les causes. Les causes que hem descobert fins ara apunten a defectes estructurals de la zona dels quiròfans de l'edifici més que al manteniment, i la investigació per dirimir responsabilitats ja està en marxa.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Sra. Ramón, té la paraula.

LA SRA. RAMÓN I ROSELLÓ:

Les disculpes, consellera, sí són necessàries, però quina ha estat la seva actuació? Quines són les raons? Les raons és una gestió nefasta que ha fet a l'Àrea de Salut d'Eivissa i Formentera, un incompliment reiterat dels mandats parlamentaris i un control totalment deficient de la concessionària; una gestió nefasta perquè el gener de 2017, quiròfans tancats; el maig de 2018, quiròfans tancats; el juny de 2018, quiròfans tancats. A Formentera, l'octubre de 2017, consellera.

I vostè a les preguntes què ens ha contestat? Que fan les revisions de forma continuada, que s'apliquen els protocols per fer prevenció. I això, on han fallat els protocols? El Govern, el Govern de les persones, ha sumat a una llista d'espera grandíssima tres cops els quiròfans tancats, un incompliment de mandat parlamentari, perquè el 22 de febrer li vàrem demanar una compareixença on va dir que tot estava

solucionat i se li va demanar que fessin revisió de totes les infraestructures sanitàries, i vostè s'hi va comprometre, però evidentment no ho ha fet, perquè qualsevol deficiència vostè l'hagués detectat, i s'haguessin pogut prevenir els casos d'Eivissa i els casos de Formentera.

Però què ha fet la concessionària? Ara sorprenentment, en qüestió d'unes hores, ha detectat quina és la causa. I durant aquest temps què ha fet la concessionària? Què ha fet vostè? Un control totalment deficient de la concessionària, consellera. L'eficàcia en la gestió de Can Misses depèn del control que faci vostè, i vostè és la darrera responsable. Quantes infraccions hi ha d'haver perquè prenguin mesures contundents? Sorpren que davant casos d'aqueixa extrema gravetat vostès tinguin aqueixa actitud tan laxa davant la concessionària. És conscient del mal que està provocant vostè a la sanitat eivissenca, consellera?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ramon. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, diputada. En som conscients i a més crec que -ja li ho he dit abans- crec que és lamentable que l'aparició d'insectes es produeixi tres vegades en un any. Com vostès saben i vostè molt bé ha dit és la concessionària que s'encarrega del manteniment i de la neteja. L'any passat, després d'aplicar les mesures que es varen considerar oportunes per part dels serveis de prevenció, es va fer una auditoria externa, es va encarregar un informe a una empresa de prestigi; aquesta auditoria va dir que..., bé, les conclusions varen ser contundents, i asseguraren que després de les accions realitzades l'espai afectat es trobava lliure de plagues i complia totes les condicions de seguretat. Tot i això ha tornat a aparèixer el problema per un altre lloc.

Per això, atesa la gravetat dels fets el Servei de Salut... em demana què hem fet; idò el Servei de Salut ha intervingut momentàniament el servei de manteniment de la concessionària i ha assumit la feina d'esbrinar l'origen del problema. Com li he dit abans es tracta de problemes estructurals de construcció a altres àrees, al segellat dels falsos sostres, de la façana exterior i dels conductes de ventilació; en principi és el que s'ha determinat fins ara. En aquests moments s'estan fent les obres de millora, les obres de reforma, i és per això que s'han hagut de tancar els quiròfans. Aquestes obres duraran un temps. Encara s'estan investigant més causes, més estructura, per veure de posar totes les solucions possibles.

He demanat una compareixença voluntària per a després poder retre comptes. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.5) Pregunta RGE núm. 6513/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a l'incompliment de l'acord marc per a la recuperació dels drets sociolaborals del sector de l'ensenyament públic.

Doncs passam a la cinquena pregunta, la RGE núm. 6513/18, presentada en substitució de la RGE núm. 6015/18, relativa a l'incompliment de l'acord marc per a la recuperació dels drets sociolaborals del sector de l'ensenyament públic, que formula el diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sr. President, i bon dia a tothom. A punt d'acabar aquest curs escolar i preparant el pròxim curs ens hem assabentat i sobretot ens han informat que fa uns dies la Direcció General de Planificació, a una reunió de directors de secundària, varen anunciar que el proper curs 18-19 es continuarà calculant al quota de professorat a 19 hores lectives per a secundària, tal com s'està fent enguany. Aquesta vegada sí que va reconèixer directament el (...) que tindrien aquestes 19 hores lectives, i no com l'any passat, que van donar unes instruccions que finalment no es corresponien amb el que es varen trobar els diferents equips directius en cada centre a l'hora d'organitzar la distribució dels horaris dels docents.

Aquest és un incompliment que ja va denunciar l'any passat un sindicat i que enguany estam en la mateixa situació. Fa falta, Sr. Conseller, que li mostri el document que va firmar vostè amb els sindicats l'estiu de 2015?, em sembla que no fa falta. Avui vull recordar que la seva conselleria va intentar justificar el manteniment de les retallades que el Partit Popular durant l'anterior legislatura va dur a terme; acabarà aquesta legislatura amb unes qüestions cabdals per al professorat i per als centres educatius. En aquest sentit avui parlem de secundària però també estan reclamant a primària la reducció d'horari.

Per això li faig la següent pregunta, Sr. Conseller: pensa seguir incomplint la Conselleria d'Educació i Universitat de les Illes Balears l'acord marc firmat amb els sindicats per tenir les 18 hores en el càlcul de la quota del professorat a secundària?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Aguilera. Té la paraula el Sr. Conseller Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president. Diputats, diputades. Sr. Aguilera, gràcies per la seva pregunta, però, miri, l'acord marc és un acord molt positiu, és un acord que té una referència estatal, un acord que estam complint en un 95% i crec que ens n'hem d'alegrar. Si vostè mira l'acord marc que es va firmar el setembre de 2015, tres mesos després d'assolir el govern i d'intentar donar una sortida a un conflicte que havia provocat la política educativa del Partit Popular, crec que hem de fer una valoració positiva no, el següent.

I en aquesta qüestió de les 18 hores crec que hauríem de ser una mica seriosos i coherents. Miri, la comunitat autònoma de les Illes Balears és, juntament amb el País Basc, la que més ha baixat la dedicació del professorat de secundària, juntament amb el País Basc, que té un model de finançament totalment diferent del nostre. Si vostè mira Andalusia, Catalunya, Castella-Lleó, València, Galícia, Madrid, etc., veurà que realment (...) entre 19 i 20 hores, entre 20 hores; nosaltres varem baixar de 20 a 19, i en aquests moments a majors de 55 anys també es baixarà la dedicació a les 18 hores. Per tant estam en un procés d'anar complint a poc a poc tot l'acord marc; en un 95% s'està complint.

Més li diré. Miri, nosaltres quan fem política hem de decidir entre distintes opcions, i si baixàvem a 18 hores ara, en aquests moments, suposaria més de 300 professors a secundària; nosaltres no tenim aquest professorat en aquest moment, amb els pressupostos que vostès també varen aprovar això no és possible. I li diré dues coses més. En aquest sentit, entre posar professorat per baixar ràtios, per donar resposta a les necessitats d'escolarització i per dur a terme realment tot un procés d'atenció a la diversitat nosaltres hem fet aquesta opció, però li puc assegurar que realment no hi ha cap professor que tenguí més de 18 hores amb alumnes. En qualsevol cas, nosaltres estam en procés de negociar, de seguir negociant com hem fet tota la legislatura, l'acord marc és un gran acord, fins i tot moltes comunitats autònomes ens estan demanant aquest acord marc perquè el volen aplicar a les seves comunitats autònomes. Faci una valoració positiva de tot el que s'ha complit.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Aguilera té la paraula.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, jo només li he fet una pregunta, vostè ha començat a treure de context respecte d'això, jo només li he fet un incompliment respecte d'aquest mal acord. També li vull fer present que en el seu moment l'Assemblea de Docents no estava d'acord amb aquest

acord que varen firmar un parell de sindicats, (...) respecte d'això.

Per tant, el que vostè... i des de Podem ens alegrem de la firma. El que sí, Sr. Conseller, no pot comparar ara amb la resta de comunitats, perquè en principi vostè es va comprometre amb als sindicats a firmar aquest acord marc. Perfectament sap vostè que després d'anys de lluita amb totes les retallades del Partit Popular, la comunitat va demanar aquestes qüestions, què podem fer amb 300 docents més?

És obvi que vostè m'ho ha demanat, ja després parlarem a la Llei educativa en la moció. Però realment...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Aguilera...

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

... més temps per...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Aguilera s'ha acabat el seu temps. Moltes gràcies.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

... continuar fent feina a la burocrà...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Aguilera. Sr. Conseller té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president. Miri, amb aquest acord marc s'han aconseguit més de 1.200 professors nous, s'ha aconseguit que fins i tot la concertada tenguí 300 professors més, s'ha aconseguit retornar els sexennis, el complement de tutor, el complement de cap de departament, s'han tornat les pagues extraordinàries, s'ha fet de qualche manera que la substitució de professors fos més ràpida. Estam en un procés de baixar ràtios. Hem donat ajudes en temes de menjador i llibres de text.

Sr. Salvador Aguilera, li ho dic sincerament, l'acord marc és un gran acord, i fins i tot resulta curiós que els sindicats que no el varen firmar, ara el reclamen d'una forma increïble. Nosaltres estam d'acord amb aquesta idea, l'estam fent tota la legislatura i és un bon acord i l'estam aplicant d'una forma seriosa i rigorosa. I vostè també se n'hauria d'alegrar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.6) Pregunta RGE núm. 6031/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a la transició energètica.

Doncs passam a la sisena pregunta, la RGE núm. 6031/18, relativa a la transició energètica, que formula el diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sr. President, diputats, diputades, públic avui present. Bé, Sr. Conseller, sembla que són recurrents les preguntes sobre el nou Govern d'Espanya, en el nostre cas és perquè s'han generat unes expectatives molt grans i és el cas també de la transició energètica i del canvi climàtic, s'ha proposat un ministeri que a nosaltres ens sembla molt interessant. La Llei de canvi climàtic i transició energètica serà una de les més importants, no només d'aquesta legislatura sinó de tota la democràcia, perquè apunta molt alt, perquè apunta molt enfora i perquè són uns objectius que s'hauran de complir, i per això mateix nosaltres en el nostre programa electoral a nivell estatal, varem proposar un pla de transició energètica i proposam també a nivell estatal una llei al Congrés, que esperam que el Partit Socialista hi voti a favor.

Entot cas, el que pensam és que amb aquest nou Govern es generen unes expectatives en aquesta matèria. I per tant, jo, Sr. Conseller, li deman si pensa que canviaran els objectius de transició energètica d'aquestes illes a causa també del canvi de Govern a nivell estatal.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Saura. Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Saura per les paraules i per la preocupació manifestada entorn d'una qüestió que és cabdal. Aquest canvi representa una oportunitat sense cap tipus de dubte, perquè d'on venim, venim d'una espècie de falta de resposta permanent i crec que val la pena recordar-ho al llarg d'aquests tres darrers anys. Perquè n'hem fetes de propostes, hem fet un plantejament davant del Govern d'Espanya del tancament d'Es Murterar, de la supressió del fueloil a Menorca, de la posada en funcionament de la interconnexió entre Mallorca i Eivissa, de la construcció del cable entre Mallorca i Menorca, de l'autorització de la connexió dels parcs fotovoltaics a la xarxa, de la retirada de l'impost al sol, de la quota específica de renovables per a Balears.

A tot açò i a moltes coses més no hem rebut mai una resposta que sigui efectiva i que hagi suposat un canvi en aquests tres anys en aquestes illes. Cada una d'aquestes coses depèn del Govern d'Espanya i no hem rebut cap resposta en

cap moment. De fet, en tres anys ni tan sols hem vist una sola vegada el ministre en aquestes illes, i açò que també ho és de Turisme, i açò és difícil d'explicar i açò és difícil d'explicar. I l'únic que manifestava era una falta d'atenció cap a les Illes Balears.

Davant d'açò s'obre efectivament, un nou escenari, un nou escenari que tota aquesta llista que jo li he fet ara el Govern de les Illes Balears la manté i la redoblarà perquè és fonamental treballar en aquesta mateixa direcció. I fins ara les passes que ha fet el ministeri, la nova ministra jo les he de valorar d'una manera molt positiva, ajuntar energia i clima dins el mateix ministeri, com tenim en aquest Govern dins aquesta mateixa conselleria, és una bona passa. Evitem en qualsevol cas ja veure les discussions entre ministeris, sobre qui dels dos tenia raó. Per tant, ja anam bé.

Una segona, és una persona de reconegut prestigi, que s'ha destacat, a més a més, per defensar una ràpida reducció de les emissions, per al tancament progressiu del carbó, ho ha defensat allà on ha estat, per a la transició justa dels treballadors i l'oportunitat de la creació de llocs de feina.

Per tant, tenim davant d'açò un nou escenari que l'aprofitarem treballant moltíssim.

Moltes gràcies, Sr. Saura.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Saura té la paraula.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Conseller. Bé, jo estic d'acord, crec que passarem d'una política de resistència, esper, a una política de col·laboració amb el Govern estatal. Crec que potser els pressuposts es puguin condicionar per a una matèria que, com deia, va tan enfora, hem de mirar més enllà, perquè ja no tenim un govern hostil a Madrid i ara hauríem de col·laborar.

I per tant, vostè ha parlat d'Es Murterar, es pot tornar a l'objectiu primerenc del tancament d'Es Murterar amb aquest nou Govern?

Poden ser les illes pioneres a nivell europeu en tema de vehicles elèctrics? Perquè els objectius europeus, és a dir, hi ha territoris europeus que han marcat objectius més ambiciosos que les nostres illes i se suposa que a nivell europeu s'ha dit que les illes han de ser pioneres en aquesta matèria de transició energètica.

Podem fer que els grans parcs fotovoltaics siguin més democràtics? Podem aprofitar aquesta oportunitat per rompre amb els oligopolis energètics, per intentar fer política amb l'energia, com fan molts de països europeus i molts de territoris europeus?

En resum, crec que és una oportunitat brillant perquè aquest Govern pugui fer una política de transició energètica valenta si hi ha un govern col·laborador a Madrid.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Saura. Sr. Conseller té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Sí que és possible, Sr. Saura, i em permetrà la primera gran decisió que han pres que crec que és important, ahir es reunien tots els ministres d'energia a nivell de la Unió Europea i Espanya canviava de posició, fins ara s'havia alineat amb Polònia per defensar el manteniment de les emissions. I ara, de sobte, Espanya juga un paper diferent, és el que defensa incrementar al màxim tota la producció de renovables fins arribar al 35% i jugar per tant a empènyer en aquesta direcció.

Açò va exactament amb la mateixa filosofia i amb els mateixos plantejaments que aquest Govern de les Illes Balears. Per tant, anam bé, tenim opcions davant nosaltres dins aquest any...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller...

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

... i d'aquí per endavant de tenir bons resultats.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.7) Pregunta RGE núm. 6011/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a increment del consum d'heroïna.

Doncs, passam a la setena pregunta, la RGE núm. 6011/18, relativa a l'increment del consum d'heroïna, que formula la diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. La memòria de la Fundació de l'Institut de Reinserció Social ha

registrat un augment en els nous consumidors d'heroïna a Balears, amb perfils cada vegada més diferents i amb consumidors més joves. Tot i que és cert que no hi ha dades concretes que quantifiquin aquest augment, diferents indicadors alerten sobre un increment que és preocupant, sobretot si fem memòria i recordam la cruesa amb la qual va afectar aquesta droga la societat durant els anys 80.

Els experts constantment recorden la importància de la prevenció en els nous consumidors, i nosaltres voldríem saber quines mesures pensa prendre el Govern davant aquest augment de consum d'heroïna.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Gràcies diputada per la seva preocupació i la seva pregunta, perquè pensam que la prevenció de les drogoaddiccions és un tema social molt important.

Des de l'any passat, l'any 2017, des del Pla nacional de drogues es va demanar a totes les comunitats la informació disponible sobre un possible repunt del consum d'heroïna, sobretot donat pel fet que a Estats Units sí que existeix aquest repunt del consum. A la nostra comunitat vàrem consultar amb totes els serveis i unitats i els nostres sistemes d'informació que tenim disponibles en drogo dependències, no poden confirmar aquest repunt. No tenim dades per les quals puguem fer aquesta afirmació.

En qualsevol cas, estam sempre vigilants amb les unitats d'atenció a les drogo dependències, que són les UCA, de conductes addictives, i amb les unitats mòbils de Metges del Món i Creu Roja, que fan l'intercanvi de xeringues, que serien els primers que ens indicarien que hi podria haver un possible repunt i, de moment, doncs no és així.

En relació amb el consum d'altres drogues, sembla que el consum de cocaïna baixa, en canvi puja molt el d'alcohol i de cànnabis; es perceben com a substàncies menys perilloses i són més a l'abast i resulta fàcil aconseguir-les i, per tant, ens ocupa i ens preocupa prou. Hi va haver un estudi a Espanya a l'any 2016-2017, que es diu *Estudes*, sobre l'ús de les drogues a l'ensenyament, a secundària, i la part que afecta les Illes Balears demostra que les que continuen essent més accessibles amb les més consumides que són els estudiants, el 78% deien que havien begut el darrer any.

Els experts consideren, em demana què fem? Els experts consideren que la tasca de prevenció ha de començar a l'etapa escolar, a l'edat escolar, que la informació als joves és la millor aposta per reduir el consum tant d'alcohol com d'altres

drogues i, per tant, les mesures que posam en marxa van en aquesta direcció.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Sra. Sureda, té la paraula.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Sra. Consellera, evidentment no ho dic jo, també la consellera de Benestar i Dret Social del Consell de Mallorca, la Sra. Puigserver, va afirmar a una entrevista que havia augmentat aquest consum d'heroïna en persones de risc d'exclusió social.

L'administració, com vostè també ha comentat, té molts de programes, el Pla d'addiccions i drogo dependències de les Illes Balears, el Consulta Jove, el Centre d'Atenció de les Drogo dependències i també moltes col·laboracions amb entitats sense ànim de lucre que es dediquen a combatre aquesta xacra, però el que realment ens interessa saber és si aquest govern pensa fer qualche estudi particular per comprovar aquest increment de consumidors d'heroïna, que moltes vegades tenen relació amb malalties mentals, i si té previst implantar mesures concretes respecte d'això i actualitzar tots aquests programes els quals entenem que han d'atendre una realitat que és molt canviant.

Moltes vegades, tant les malalties mentals però com les addiccions, que és del que parlam ara, ocupen un segon pla en l'atenció mèdica i reben molts menys recursos i crec que això s'hauria de resoldre. I li repetesc, li fem aquesta pregunta amb l'únic objectiu de ser previsors davant d'un tema que sabem que en el passat va ser molt complicat fer-hi front i sobretot si s'hi actua massa tard.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Sra. Consellera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Totalment d'acord, en relació amb les mesures doncs estam en reunions de coordinació en aquest moment, des de l'aparició d'aquesta notícia, amb Delegació del Govern, per exemple per al tema de decomissos, perquè sí sembla que hi pot haver un repunt de decomissos d'heroïna, però això vol dir que l'heroïna passa per aquí, no vol dir que es consumeixi més, però sí que pot passar per aquí. I per tant estam, ja li dic, preocupats pel fet i en contacte amb Serveis Socials també per poder esbrinar al màxim tot aquest tema.

I quant a projectes i programes, ja li dic, la prevenció en l'edat escolar és tenir molts de projectes i programes per aquests. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, moltes gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 6024/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dades d'ocupació turística de Menorca.

Passam a la vuitena pregunta, la RGE núm. 6024/18, relativa a les dades d'ocupació turística de Menorca, que formula el diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Bé, a Menorca han sortit una sèrie de titulars aquesta setmana relatius a turisme, un que diu: *“Menorca pierde más de 11.000 turistas en los primeros cuatro meses del año, la única isla de Baleares que cierra el cuatrimestre con un balance negativo respecto a 2017.”* “La temporada comienza con la peor facturación para el 62% de las empresas turísticas”, o *“De enero a abril el gasto turístico a Menorca ha davallat un 13,73%”*.

Tenint en compte aquestes dades, quina és la valoració que fa el Govern de l'evolució del turisme com a principal activitat econòmica de l'illa de Menorca? De qui troba que es responsabilitat, del Govern que tenia la competència en promoció turística l'any passat i ho va fer malament o del Consell Insular, que la té enguany, i la té mal dotada per culpa del Govern?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Té la paraula la Sra. Vicepresidenta, la Sra. Bel Busquets.

LA SRA. VICEPRESIDENTA I CONSELLERA D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Isabel Maria Busquets i Hidalgo):

Bon dia, gràcies, Sr. President. Bon dia, Sr. Lafuente. Sempre és culpa del Govern, així com ha conclòs, no és vera?, o perquè l'hem transferida mal dotada o perquè abans no férem la promoció que tocava, i jo l'hi explicaré. De gener a abril hi ha hagut 7.000 visitants menys a l'illa de Menorca i això està absolutament lligat a la caiguda de Monarch que, a més a més, tenia una previsió de 7.000 places i que no va ser possible que arribassin a l'illa de Menorca.

Vostè sap que el turistabritànic és el primer visitant a l'illa de Menorca i una fallida d'una companyia, que justament transporta passatgers britànics, està absolutament lligat. No ho diem nosaltres, ho diuen també els majoristes de viatges.

Però, així i tot, també li donaré la resposta que des de l'ATB fem feina amb AENA, conjuntament amb la Conselleria de Mobilitat i Territori i amb el Consell de Menorca per tal de mirar de garantir la connectivitat tant per als residents com per als visitants.

I també explicar-li que la nostra aposta per al turisme de qualitat ens dona unes altres dades i uns altres indicadors, que és que la despesa per persona i dia a l'illa de Menorca ha augmentat 100 euros, que representa un 12%.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, vicepresidenta. Té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Busquets per la seva informació. En primer lloc, dir-li que estic content que es preocupi per la situació de l'illa de Menorca i que no es dediqui només a fer campanya electoral per al Consell Insular de Mallorca, que sembla que és la seva preocupació més important en aquest moment. Però bé, la situació de Menorca és molt delicada, molt delicada, sobretot si miram l'evolució històrica en què Menorca ha anat perdent pes econòmic en especial respecte de la resta d'illes i en especial els darrers anys. I aquell equilibri que existia a Menorca, a l'economia de Menorca entre el sector industrial i el sector agroalimentari i el sector turístic s'ha perdut fa uns anys i, desgraciadament, les polítiques d'esquerres de no a tot i la implantació d'un model territorial imposat de forma minoritària ha dut, desgraciadament, a aquest resultat.

I desgraciadament tenim aquest resultat negatiu i les empreses de Menorca el que diuen és que si no es fan inversions importants, per exemple que a la carretera general no hi hagi els embussos que hi ha i els problemes de connectivitat i de mobilitat; que no hi hagi els problemes d'accessos a les platges, això és el que diu l'enquesta a les empreses de Menorca. I d'açò s'haurien de preocupar, està molt bé fer consells de govern a Menorca per anunciar possibles projectes que s'executaran en el futur, però l'important és fer coses concretes per a Menorca i per a l'economia de Menorca.

I desgraciadament el que hem tengut fins ara han estat doncs indemnitzacions milionàries, com la de Cescarden, de 29 milions d'euros, que el Sr. Marc Pons coneix perfectament, i d'altres, desgraciadament, i aquest és el resultat que hem tingut. I desgraciadament vostès van dir que es preocuparien per la promoció a l'hivern i el resultat quin ha estat? Menys turistes a Menorca, desgraciadament.

Han dit una cosa i el resultat ha estat, desgraciadament, el contrari, i açò els sol passar a vostès.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Sra. Vicepresidenta té la paraula.

LA SRA. VICEPRESIDENTA I CONSELLERA D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Isabel Maria Busquets i Hidalgo):

Ja li he explicat això de la caiguda de Monarch, si no ho vol escoltar no ho escolti, és bàsica la bona connectivitat perquè puguin venir els turistes, però també li vull dir que el balanç turístic, a més a més d'aquest augment que li he dit de despesa per persona i dia, ens dóna altres, molts altres indicadors. Per exemple, que el primer trimestre, quasi fins arribar al mes de maig, hi ha cada mes més contractes i hi ha menys persones a l'atur, 5% menys persones el febrer; el març, 7,6; l'abril, 14% menys, i el mes de maig, 27% menys. Si fem un càlcul del primer trimestre hi ha un nombre d'afiliats que augmenta en un 12,3, això és preocupar-se per la gent de Menorca.

I també ens preocupam per l'illa de Menorca, que és Reserva de la Biosfera, per això aplicam totes les inversions de l'ITS en projectes que milloren el patrimoni cultural i el patrimoni natural. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vicepresidenta.

I.9) Pregunta RGE núm. 6021/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casanovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la millora de les partides d'inversions en el pressupost de l'Estat.

Passam a la novena pregunta, la RGE núm. 6021/18, relativa a la millora de les partides d'inversions en el pressupost de l'Estat, que formula el diputat Sr. Antoni Camps i Casanovas, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Deia la presidenta del Govern fa només una setmana que els pressuposts generals de l'Estat no eren bons i que la inversió prevista per a Balears no era suficient i, fins i tot, va dir que treballava perquè aquesta situació millorés.

Ahir va acabar en el Senat el termini per presentar esmenes als pressuposts generals de l'Estat i ens agradaria saber quines esmenes ha presentat el PSOE a fi de millorar el nivell d'inversió de l'Estat a Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Té la paraula la Sra. Consellera, Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sr. President, bon dia a tothom.

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

És que també la seva bancada se'n riu de la pregunta ridícula que fa vostè avui, Sr. Camps.

(Remor de veus)

Bé, sembla que encara no han entès què ha passat aquestes dues darreres setmanes, des de la bomba atòmica de la sentència Gürtel sembla que no han entès on són, cada dia surten sentències en aquest sentit i el que ha passat és que, precisament, el Partit Popular ha passat a l'oposició i hem passat a una nova època, a un nou temps de dignificació de la política i de la regeneració democràtica.

(Alguns aplaudiments)

Evidentment, els pressuposts que va aprovar el Partit Popular no són del gust d'aquest govern i de l'actual govern perquè, precisament, eren el Partit Popular que... eren els pressuposts que fomentaven les desigualtats, les retallades, la precarietat, però aquest govern actual actua amb responsabilitat i amb altesa de mires i evidentment vetlla per l'estabilitat econòmica i per no crear una paràlisi en aquest moment d'alçada d'any. Per tant, sí que ja treballa en els nous pressuposts del 2019 o està amb la mirada en els pressuposts del 2019 per a realment canviar les polítiques socials i econòmiques.

Però, Sr. Camps, vostè és ridícul, perquè les empreses que va presentar aquest govern o aquest govern va fer arribar a través dels grups parlamentaris varen ser rebutjades pel seu mateix partit, les poden recuperar vostès, les poden aprovar en el Senat on tenen majoria absoluta, per tant, no em faci aquesta pregunta...

(Remor de veus)

... perquè vostès tampoc no empen la seva capacitat.

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Per tant, vostès, quan governen, són el partit de l'estabilitat econòmica, quan són a l'oposició són els antisistema, els incoherents que no tenen escrúpols i que treballen només per als seus interessos en lloc de l'interès general.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Sr. Camps té la paraula.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Sra. Cladera...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

..., veig que li costa respondre la pregunta. I jo li contestaré, el PSOE no ha presentat ni una sola esmena als pressuposts de l'Estat,...

(Petit aldarull)

... no han presentat ni una sola esmena per millorar les inversions per a Balears, molt de queixar-se i criticar el PP, açò sí, però a l'hora de la veritat vostès no han mogut ni un dit per dur més inversions cap aquí.

Han passat de dir que els pressuposts no eren bons a no fer ni una sola per millorar-los.

Sra. Cladera, les inversions de l'Estat són suficients per a Balears, sí o no? I si no són suficients, per què no han presentat ni una sola esmena? Fa molt bon reivindicar quan el president és en Rajoy, però queden en evidència quan qui governa a Madrid és un dels seus. Vostès poden dir que són molt reivindicatius, i ho són quan hi governa el PP, però ho deixen de ser quan qui governa a Madrid és el PSOE.

Vostès no defensen els interessos dels ciutadans, vostès utilitzen els interessos dels ciutadans per atacar políticament l'adversari, que és molt diferent. I aquests interessos dels ciutadans desapareixen quan governen els seus a Madrid. L'exemple més evident han estat els pressuposts generals de l'Estat, el PSOE va presentar esmenes per valor de 630 milions d'euros, evidentment, en el tràmit parlamentari en el Congrés, però ara canvia el president, se'n va en Rajoy, entra en Pedro Sánchez i vostès no presenten ni una sola esmena;

aquelles esmenes que eren tan necessàries on són? Els 630 milions d'euros que eren tan necessaris per a Balears on són?

Sra. Cladera, han quedat en evidència, han quedat retratats, els pressuposts han demostrat que vostès jugaven de "farol", que les seves propostes no eren creïbles.

Sra. Cladera, què bé es vivia quan el ministre era Montoro, no ho troba, no ho troba!

(Alguns rialles)

Però ja se li ha acabat el *chollo*! Ara té la Sra. Montero, ha canviat una lletra, ha canviat una lletra...

(Remor de veus)

..., ara ve la Sra. Montero, quan presentarà a la Sra. Montero la seva proposta de condonació del deute? Quan li reclamarà el conveni de carreteres? Quan li reclamarà les inversions estatutàries?

Sra. Cladera, comenci a burinar perquè ara hi ha els seus que governen i ara hi ha els...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps...

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

... companys de Madrid de (...). Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Gràcies, Sr. Camps. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Sr. Camps, he mirat les esmenes que va presentar el Partit Popular i al Senat no n'hi ha cap per a Balears i tenen majoria absoluta, els primers hipòcrites són vostès.

(Petita cridòria i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor. Guardin silenci.

(Cridòria)

Guardin silenci, guardin silenci!

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Sr. Camps, Sr. Camps..., m'haurà de donar més temps, president, perquè se'm menja el temps. Sr. Camps, vostè és un hipòcrita i el Partit Popular un incoherent...

(Remor de veus)

..., s'obre un nou temps polític, no passi pena que aquest govern seguirà reivindicant com ha fet fins ara, però, com que s'obre un nou temps polític, estic segura que aconseguirem molt millors fites que hem aconseguit fins ara en aquests set anys del Sr. Rajoy, que no hem aconseguit res.

Però, Sr. Camps, ja que vostè ha proposat refundar el Partit Popular, té una oportunitat d'or, acompanyi el Sr. Bauzá a liderar el partit nacional, com Sancho a Quijote...

(Petita cridòria, algunes rialles i alguns aplaudiments)

... i segur que acabarà d'enfonsar el Partit Popular, segueixi per aquesta via.

I.10) Pregunta RGE núm. 6026/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la situació dels terrenys per a la nova escola de Campos.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la desena pregunta, la RGE núm. 6026/18,...

(Remor de veus)

... relativa a la situació dels terrenys per a la nova escola de Campos, que formula la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El poble de Campos fa anys que espera una escola nova per donar resposta a les seves necessitats educatives, sobretot aquesta legislatura, amb un nombre d'alumnes més elevat que mai, quan proliferen els barracons i es disparen les ràtios d'alumnes dins les aules i es mostra l'evident saturació que el mateix Govern ha reconegut que té aquesta legislatura.

La previsió d'aquesta segona escola se suposa que va ser la raó inicial per la qual durant el segon pacte de progrés es va signar un conveni de col·laboració amb l'Ajuntament de Campos per fer un canvi d'ús a uns terrenys on s'havien de construir habitatges de protecció oficial per l'IBAVI, amb el compromís de destinar-los finalment a l'escola nova, a una escoleta i a un parc infantil. Fins aquí molt bé.

El problema ha sortit amb el temps, quan s'ha vist que els terrenys que no s'han pogut recepcionar és perquè es troben travats per un preu de compra desorbitat, per hipoteques milionàries i per múltiples deficiències que fan inviable el projecte de l'escola. I ens agradaria aclarir, Sr. Conseller, com valora aquesta situació? Quin va ser el preu exacte d'aquesta compra? Qui va ser el conseller responsable i quines entitats varen finançar aquesta impressionant operació? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula el Sr. Conseller, Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president, diputats, diputades. Sra. Riera, gràcies per aquesta pregunta. En primer lloc, jo lament, i deman disculpes, pel retard en la construcció de l'escola de Campos, no tenc cap problema en demanar disculpes en aquest sentit.

En segon lloc, per anar al final, nosaltres seguim apostant per aquest solar de l'IBAVI, i hi seguim apostant, malgrat la no col·laboració massa entusiasta de l'Ajuntament de Campos.

En tercer lloc, nosaltres ja tenim un programa de necessitats sobre aquest centre educatiu.

Quatre, l'IBISEC redacta el projecte bàsic d'aquest centre, d'aquest CEIP de dues línies.

Cinc, a partir d'octubre nosaltres ens comprometem a presentar a la comunitat educativa de Campos aquest projecte bàsic perquè hi faci les seves aportacions.

Aquesta és la realitat, jo, si vol, puc anar més enllà, però la pregunta que li faig és la següent, dues preguntes o dues reflexions: aquest centre de Campos el va començar a possibilitar el segon pacte de progrés, el segon pacte de progrés, vostès, de la legislatura de l'11 al 15, què varen fer? Què varen fer?

(Remor de veus)

Res, Sra. Riera, vostès, moltes paraules, moltes paraules, moltes paraules, deien que no tenien doblers, ni tan sols varen ser capaços de fer projectes bàsics o projectes de reforma dels centres perquè es poguessin fer quan hi hagués finançament, encara esperam. Per tant, vostès de l'11 al 15 no varen res.

Nosaltres en aquests moments, i malgrat, torn repetir les disculpes pels retards a la comunitat educativa de Campos, li puc assegurar que treballam perquè això sigui una realitat, i ho serà, perquè nosaltres, quan fem una cosa, ho acomplim, amb una mica de retard, sí, però l'acomplim.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Riera té la paraula.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Conseller, de moment les preguntes les fem nosaltres, però bé, si vol explicacions, 56 milions d'euros es varen invertir per part de l'IBISEC en aquest govern del Partit Popular en plena crisi que havien ocasionat vostès.

I miri, del que deduesc de la no resposta que m'ha donat a la meua pregunta, sembla que el preu varen ser uns 20 milions d'euros, que el conseller va ser en Carbonero, el cervell pensant, i l'entitat benefactora Sa Nostra, tres premisses que es repeteixen sovint: any 2009, Carbonero, Sa Nostra. I les conseqüències: uns solars a Campos, pagats a preus de Son Vida, per fer habitatges socials; un municipi, a més, precisament que es troba plegat de promocions urbanístiques sense vendre, un altre pic el Sr. Carbonero, de qui ja hem sentit parlar en altres ocasions, i l'ombra de deutes milionaris amb Sa Nostra, que bloquegen la gestió urbanística a Campos.

Entenc que si aquesta era la gestió socialista d'aquella etapa, Sr. Conseller, ara vostè no gosi fer res aquesta legislatura i les gestions es trobin empananades. Tant de bo que l'Ajuntament de Campos té un poc més de seny que vostès i els cedirà un altre terreny per fer l'escola!

Miri, no n'hi ha prou a demanar disculpes, el problema és que mentrestant, mentre vostè demana disculpes i promet projectes, té aturats 200 milions d'euros aquest govern sense executar; vostè té 25 milions d'euros de romanent a l'IBISEC sense executar; un pla d'infraestructures que preveu 15 escoles noves sense començar, i un poble, Campos, amb els terrenys pagats al preu més car de la història.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà).

Moltes gràcies, president. Sra. Riera, a mi m'agradaria que digués la veritat de les seves inversions de la passada legislatura, 55 milions no s'ho creu ni vostè, ni vostè s'ho creu, la realitat és una altra, Sra. Riera, si realment és absurd el que vostè diu. Li he dit, jo deman disculpes i seguiré demanant disculpes sense cap tipus de problema, jo no faig una anàlisi del període del segon pacte de progrés, vostès no varen fer res ni per a Campos ni per a cap escola, cap. Vostès varen enfonsar l'escola i l'escola pública.

(Remor de veus)

Nosaltres..., -sí, Sra. Riera, sí, Sra. Riera-, Sra. Riera una mica de seriositat que vostè parla, parla molt i va enfonsar l'escola pública com mai no s'havia enfonsat.

Nosaltres donarem resposta a la necessitat de l'escola de Campos, i la farem.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

L11) Pregunta RGE núm. 6034/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a la Llei de contractes del sector públic en matèria d'I+D+I.

Passam a l'onzena pregunta, la RGE núm. 6034/18, relativa a la Llei de contractes del sector públic en matèria d'I+D+I, que formula la diputada Sra. Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. *Bon dia a tothom.* Sr. Conseller, le hago la siguiente pregunta con mi mejor intención, a sabiendas de que el marco estatal de la Ley de contratación pública es la razón legal que ha producido las paralizaciones que el Sr. Víctor Homar ha relatado en prensa. Quisiera hacer nota esta cuestión en la sesión de control al Govern, pues entiendo que el discurso político que ustedes han articulado coloca el I+D+I en un lugar preeminente.

Por eso le pregunto, ¿podrían clarificar por qué se han paralizado al menos cinco proyectos de I+D+I?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Seijas. Té la paraula el Sr. Conseller Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà).

Moltes gràcies, president, diputats, diputades. Sra. Seijas, ja ho ha dit vostè abans, no sé si aquest és l'espai més adequat per parlar d'una qüestió que no afecta a nivell legislatiu aquest govern, però sí que impacta, evidentment, aquest govern en tot el que suposa la contractació pública, no només en temes d'I+D sinó en tots els aspectes. I vostè, si demana a distintes conselleries, quina és l'anàlisi que fan d'aquesta llei de contractes la realitat és que no tiraran floretes sobre aquesta Llei de contractes del Partit Popular, de novembre de l'any passat.

Per tant, nosaltres evidentment l'únic que podem constatar són dues coses, una, és una llei que no afavoreix la investigació. El Consell de Govern de la Universitat de les Illes Balears, de maig, va fer un comunicat posant de manifest els perjudicis que significaven aquesta llei per a tot el desenvolupament dels projectes d'investigació, una llei que, en definitiva, seguirà en contra que els projectes es puguin desenvolupar, de realment afavorir la formació de joves investigadors i això és una realitat.

Per tant, nosaltres què volem? Per una part, que es modifiqui aquest llei de contractes en allò que sigui possible, i es varen fer esmenes en el procés d'aprovació en el Parlament espanyol d'aquesta qüestió i esperem que es puguin dur a terme.

En qualsevol cas, dues reflexions més, és evident que l'I+D no ha estat una política prioritària del Govern del Partit Popular, no ha estat una política prioritària, els fets... no només això sinó que fins i tot els pressuposts que s'havien aprovat no eren capaços d'executar. Les dades són les dades, n'hi ha que diuen que nosaltres no els hem executat, nosaltres sí que executam, però el Govern de Madrid en temes d'I+D ni li interessava ni executava.

Per tant, nosaltres volem dues coses, una, que hi hagi una autèntica política d'I+D, a nivell d'astronauta si vol, però en qualsevol cas necessitam també una modificació de la Llei de contractes públics perquè, en definitiva, no pot ser que sigui un element negatiu, perquè es facin les inversions necessàries en I+D i en altres coses.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Seijas, té la paraula.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Mire, Sr. Conseller, yo quisiera arrancarle un compromiso, y verlo con la misma presteza que vi a la consellera Tur cuando traje a sesión de control el incidente de las pintadas de la naveta de los Tudons, un compromiso muy fácil, se llama planificación y previsión para los proyectos de investigación, pues todas las dificultades que se pueden explicar acerca de la Ley de contratación pública no son aceptables porque son la ley. Y si éstas son las reglas del juego o se cambian o se aceptan. Y si se aceptan, porque no queda más remedio, por lo que sea, porque no tenemos mayoría para cambiarla, como usted acaba de comentar, aquí lo que falta es previsión y planificación, porque se sabía que la ley entraba en vigor en marzo y se sabía que hay muchos proyectos de investigación en marcha que tenían que contar con los límites que marca la ley, y no por ello quedar paralizados.

En cualquier caso, no estoy buscando culpables, se buscan soluciones. Quizás sería un buen momento para destinar al nuevo Ministerio de Ciencias y al nuevo ministro, Pedro

Duque, y hacerle notar esta realidad y urgirle a una modificación más elástica de la norma con una realidad específica para el I+D+I.

Como sabe ese tiempo es muy breve y también he registrado una interpelación de urgencia para que podamos estirar esta cuestión que no debería considerarse menor, y de la que dejo muchos aspectos en el tintero. Le deseo acierto en su gestión y voy a estar vigilante de como abordan estas cuestiones. El I+D+I ha de ser presente y no promesa de futuro y las paralizaciones no se deberían haber producido.

Muchos gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Seijas. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà).

Moltes gràcies, president. Jo, Sra. Seijas, li dic el que li he dit abans, és a dir, a nosaltres aquesta llei no ens agrada, nosaltres, a través dels contactes en aquest moment la Conselleria d'Educació tindrà dos ministeris, la d'Educació i Formació Professional i la d'Investigació i d'Universitat, i nosaltres farem al ministre, diguem, aquesta proposta, aquestes reflexions, no seves sinó de gairebé totes les universitats espanyoles que consideren que la Llei de contractes no serà positiva per... no és positiva en aquests moments per a la Universitat. Però sobretot el que necessitam és una autèntica política d'I+D per fer de l'economia del segle XXI espanyol una autèntica economia del coneixement.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.12) Pregunta RGE núm. 5937/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a les prospeccions d'hidrocarburs.

Passam a la dotzena pregunta, la RGE núm. 5937/18, relativa a les prospeccions d'hidrocarburs, que formula la diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Tur.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, president, bon dia, diputades, diputats. Bé, novament la meua pregunta és per demanar respecte de la situació de les prospeccions petrolíferes que ara en realitat està en mans del Govern, un nou govern, que jo esper que tenguí major sensibilitat sobre aquesta qüestió i que esper de valent que impulsarà la llei que el propi parlament va aprovar en el seu dia, per prohibir les prospeccions, i, en tot cas, sinó com a mínim, sí que tramitarà la que el Partit Socialista va

tramitar o va presentar unilateralment el passat mes de novembre al Congrés amb efectes idèntics.

La qüestió és que la responsable de fer possible aquesta prohibició de les prospeccions és l'actual ministra d'Energia i Medi Ambient, la Sra. Teresa Rivera, que en el seu dia va ser també responsable, com a Secretària d'Estat de Canvi Climàtic, de fer possible l'exempció de tramitació ambiental d'una part important del projecte Castor, i que avui costa les arquees estatals 4.700 milions d'euros si comptam també amb els interessos que s'hauran d'abonar al Sr. Florentino Pérez i als seus socis.

Per tant, Sra. Armengol, no sé si vostès ja han mantingut contactes amb la nova ministra respecte de les qüestions que preocupen els ciutadans de Balears en aquesta matèria, però, en concret, m'agradaria saber quina pensa vostè que serà la política del Govern del Sr. Sánchez respecte de les prospeccions petrolieres?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tur. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern, Sra. Francina Armengol.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Tur, per tornar a dur a debat al Parlament de les Illes Balears un tema que ens preocupa i ens ocupa tant al Govern com als grups que li donen suport des de principi de legislatura. Com vostè recordava bé, des del Govern de les Illes Balears s'ha treballat intensament per fer possible que la mar mediterrània estigui lliure de prospeccions petrolieres, així se'n va encarregar en el seu moment Aliança Mar Blava a fer una proposta de llei, una proposició de llei que varen assumir els grups parlamentaris d'aquesta cambra i que es va tramitar a nivell del Congrés dels Diputats. Hem de recordar que amb el vet del Consell de Ministres en el seu moment i de la Mesa del Congrés, que té i segueix tenint una majoria del Partit Popular i de Ciutadans, tenim aquesta situació d'aturada a una llei a nivell estatal.

Ahora també, el Govern de les Illes Balears, com vostè sap perfectament, en el projecte MEDSALT-2 tenim clara la nostra oposició, així ho hem fet saber al Govern d'Espanya, així s'ha demanat l'arxiu i la moratòria de tots aquests projectes i, per tant, la línia de treball serà exactament la mateixa per part del Govern que tenc l'honor de presidir.

Irec sincerament que en el Govern d'Espanya hi haurà una sensibilitat infinitament diferent a la que hem tenguda durant aquest darrer temps. El fet de crear un ministeri que es diu de Transició Ecològica vol dir cap on anam, i anam cap a una transició energètica en termes ecològics i evidentment això no té res a veure amb poder fer prospeccions petrolieres a la mar mediterrània. Per tant, les meves sensacions són

absolutament positives i això és el que traslladarem al Govern d'Espanya.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Tur, té la paraula.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Sí, gràcies, presidenta. Bé, jo també vull tenir aquestes sensacions i vull tenir raons objectives per pensar que tot això que vostè diu serà així, però de moment la situació que tenim, evidentment, és greu, perquè estam en una situació d'incertesa i no hi ha hagut cap pronunciament per part de la ministra respecte d'una qüestió tan delicada i a la vegada estratègica per a les Illes Balears.

Per tant, esper sincerament, i aquesta és una crida que evidentment no la faig a vostè, però sí que faig al nou govern central, esper un moviment, un gest, unes paraules, un pronunciament públic de la nova ministra respecte d'aquesta qüestió que no interessa i ocupa només les Illes Balears, sinó que sabem perfectament que interessa i o ocupa també al País Valencià, preocupa també Catalunya i preocupa també Múrcia, és a dir, tota la costa de Llevant.

Per tant, els convidaria que, no només vostè, sinó tots els consellers i conselleres d'aquest govern, en la mesura que els correspongui, facin força per traslladar d'urgència al nou govern la necessitat de resposta pública a aquesta qüestió i de fer un pronunciament que crec que tots estam molt desitjosos d'escolar.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Tur. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Estic contenta de l'esperança que ha obert aquest nou govern d'Espanya per a tots els ciutadans i concretament per a aquesta comunitat autònoma.

Divendres passat es va constituir el primer consell de ministres, s'estan conformant els equips de cadascun dels ministres i les ministres i, per tant, hem de donar una mica de temps per poder-se pronunciar sobre les diferents qüestions.

Ara bé, les coses han canviat radicalment. Efectivament, hi ha posicionaments polítics que ja són molt clars: un és la iniciativa legislativa que vostè bé explicava, que va presentar el mateix Partit Socialista al Congrés de Diputats; l'altre és la

Ilei que tenim en aquest moment al Congrés de Diputats; un altre és la posició de Catalunya, País Valencià i les Illes Balears clarament en contra de les prospeccions petrolieres a la Mediterrània, que es va treballar precisament des de la Conselleria de Medi Ambient del nostre govern, i un altre és que el president Pedro Sánchez ja divendres es va posar en contacte amb mi per tenir una reunió de forma immediata per poder tractar aquells temes que preocupen els ciutadans de les Illes Balears.

És un clima absolutament diferent del que teníem.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta.

I.13) Pregunta RGE núm. 6014/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa al decret d'emergència d'habitatge.

Passam a la tretzena pregunta, la RGE núm. 6014/18, relativa al decret d'emergència d'habitatge, que formula la diputada Sra. Laura Camargo i Fernández del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la Sra. Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, president. Bon dia, presidenta, bon dia a tothom. Vam començar l'any 2018 amb el dubtós honor de ser la comunitat autònoma en la qual el preu d'accés al l'habitatge per comprar habitatge nou era més elevat. Sabem també que el preu d'accés al lloguer, encara que afloren en aquests moments també nous habitatges, després de la regulació que s'ha fet el lloguer turístic, també sabem que encara produeix molts de problemes a la gent treballadora de les nostres illes.

Si a això hi afegim també la pressió turística, de la turisticació que també té un impacte claríssim sobre el preu de l'habitatge i que hi ha fons d'inversió i fons voltor, de SOCIMI, que campen a plaer a les nostres illes també, ens trobam davant una dramàtica situació que, si bé abans es veia més reduïda o més concentrada a illes com a Eivissa, ara ja sabem i s'ha fet públic i ha sortit a portades de la premsa mallorquina que també afecta de ple aquesta illa.

Nosaltres hem fet molt d'èmfasi en la necessitat que aquest decret d'emergència d'habitatge, que ja vam negociar després de la llei de lloguer turístic, era una necessitat precisament per això, era necessari trobar una fórmula per tal de poder calcular precisament quines són les àrees, quines són les zones en les quals ens trobam davant aquesta situació d'emergència d'habitatge, és a dir, de dificultats reals per a les famílies de les Illes de poder accedir a preus normals en

relació amb les rendes a l'habitatge, a un habitatge digne, per cert.

I per això ens demanam què està passant perquè aquest decret no sigui ja una realitat i perquè no tinguem la fórmula per calcular justament com es produeix això.

En aquestes portades a les quals em referia abans ha sortit aquest tipus d'informació com "llanxa "presta"... o llesta per començar a viure", garatges que ja es converteixen en habitatges, i pensam també que la pujada de preus a ciutats, a municipis com Manacor o Inca està relacionada amb tot aquest fet de la manca d'accés a l'habitatge i de la manca de solucions.

Per tant, volíem demanar que, davant aquesta constatació pública que la situació d'emergència d'habitatge afecta ja de ple també l'illa de Mallorca, quan pensa el Govern fer efectiu el decret d'emergència d'habitatge?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camargo. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Camargo, per tornar dur a debat també un dels temes que preocupen i ocupen el Govern de les Illes Balears i els grups que li donen suport sense cap mena de dubte.

Una reflexió prèvia que ens dur al que vostè explicava, la política d'habitatge no pot ser cada quatre anys quan governa l'esquerra, si no evidentment les coses no surten ni es pot donar la continuïtat i la consolidació, és una política d'estat per a aquesta comunitat autònoma, que som un territori fràgil sense cap dubte, però que tenim una pressió que és la que és sobre el preu del sòl i sobre el preu de l'habitatge. Per tant, si no hi ha una política continuada i continuïsta d'habitatge de protecció oficial sempre trobarem aquestes situacions, com hem viscut en aquesta legislatura, que d'aquí al punt que hem pogut començar els projectes i començar les obres i la construcció dels nous habitatges ha passat el temps que ha passat perquè l'administració necessita el seu *tempus*.

Primer de tot, el compromís en cercar les solucions a l'habitatge dels ciutadans d'aquestes illes és absolut per part del Govern, vostè coneix perfectament que hem tirat endavant una ambiciosa llei d'habitatge, la primera d'aquesta comunitat autònoma, vol dir qualque cosa, que sigui la primera a l'any 2018 vol dir qualque cosa, és a punt de publicar-se al *Butlletí Oficial de les Illes Balears* aquest mes de juny i suposarà evidentment canvis també importants per poder disposar de més habitatge públic per part de l'IBAVI i, per tant, poder oferir més solucions als ciutadans.

Alhora ho acompanyam de l'empenta al Pla d'habitatge de les Illes Balears, que preveu la construcció de més de 500 habitatges a tota la nostra comunitat autònoma i, per tant, també engreixar aquesta borsa d'habitatge públic, una cosa que és important i que des de principi de legislatura anam fent. Ja no n'hi ha cap amb opció de venda, tots van amb opció de lloguer.

I una altra cosa que és molt important, sobretot per a la gent més vulnerable a la qual vostè fa referència: els lloguers es paguen en qüestió a la renda de cadascun i, per tant, hi ha moltíssima gent que no tendria accés a un lloguer social de l'IBAVI en altres temps i que en aquesta legislatura se l'hi ha pogut donar sortida.

En el decret d'emergència d'habitatge al qual vostè fa referència, com vostè coneix perfectament també, el Govern hi fa feina intensament, és una mesura absolutament nova i d'això es tracta, per tant, necessita el seu *tempus* i les seves reunions i les seves decisions que vostè sap que mantenim per poder-lo fer efectiu i fer-lo possible, i definir exactament com es declara l'emergència d'habitatge, en quins casos i amb quines concrecions per poder donar sortida als ciutadans que ho necessiten.

En aquesta línia seguim treballant. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Camargo, té la paraula.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Sí, estem totalment d'acord..., -gràcies, president-, que és una qüestió de llarg termini i que una legislatura no basta, i també sabem que tenim això de l'herència rebuda; però aquest decret va ser aprovat l'estiu passat i ja ens trobam a les portes del nou estiu i encara no tenim la fórmula. Llavors, pensam que és urgentíssim perquè aquestes mesures dels 500 habitatges als quals vostè es referia són com a més a mig i llarg termini.

Pensam que és certament urgent que es trobi d'una vegada per totes aquesta fórmula per tal de posar en marxa aquest decret i que sigui una realitat a les nostres illes per donar resposta a aquest problema que tenim i que esperem que no acabi la legislatura...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Camargo...

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

... amb aquest dubtós honor amb el qual rebíem aquest any 2018.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Camargo. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Sí que és veritat que la política d'habitatge és a curt, a mig i a llarg, i ja hi ha plantejaments a curt, a mig i a llarg per part del Govern de les Illes Balears, el decret és una eina més que ens possibilitarà això.

Què és important també? Que al pressupost de la Conselleria de Territori tenim 2,5 milions d'euros per invertir aquest any precisament per a aquestes qüestions més vulnerables i de més emergència que estic convençuda que amb la feina de tots aconseguirem treure molt aviat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

I.14) Pregunta RGE núm. 6012/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a les reivindicacions al nou president del Govern central.

Doncs passam a la catorzena pregunta RGE núm. 6012/18, relativa a les reivindicacions al nou president del Govern central, que formula el Sr. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta, nosaltres diríem que hem entrat dins un nou temps en aquests moments, aquesta setmana. Vista la pregunta que ha dut la consellera Cladera i el Sr. Camps diríem que estam dins el mateix temps de sempre, aquell temps on l'ase diu al porc orellut, i no crec que els ciutadans estiguin per dir-nos un a altre orelluts.

I en canvi creiem que som dins un nou temps, vostè feia un tuit la setmana passada on deia: "Acab de parlar amb el Sr. President Sánchez i en breu mantindrem una reunió per tractar les principals qüestions de les illes Balears, que coneix a la perfecció les necessitats i singularitats de la nostra comunitat, farem feina junts per oferir solucions i avanços significatius."

Estic content que el Sr. Sánchez conegui quins són els nostres problemes. Quines seran les prioritats, Sra.

Presidenta? Quines de les seves reivindicacions no ateses pel govern anterior central fins ara seran les que ara estaran al capdavant de l'agenda d'aquest nou temps?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Font, primer he de començar corregint-lo, no estic d'acord que tots siguem iguals, aquí hi ha hagut posicionaments molt clars des de sempre, jo he estat a l'oposició i he defensat exactament les mateixes propostes que he defensat com a presidenta del Govern de les Illes Balears, jo, fent oposició al Sr. Bauzá i al Sr. Company, els deia: "Anem a Madrid i vendrem junts per reclamar allò que és just per als interessos de les Illes Balears". Sempre varen tenir una callada per resposta i, com vostè coneix perfectament, el Sr. Bauzá sempre se'n va anar a Madrid a acotar el cap; ara es veu que se'n va a Madrid a voler fer altres coses, no sé de què ens servirà o de què servirà al Partit Popular. Quan he estat presidenta del Govern de les Illes Balears, tant jo com tots els consellers i les conselleres hem seguit reclamant el que és just per als ciutadans de les Illes Balears, i ho he dit sempre molt clar, Sr. Font, i li ho repetiré una vegada més: governi qui governi al Govern d'Espanya nosaltres seguirem amb les reivindicacions que són justes per als ciutadans de les Illes Balears.

Ara, també li he de ser sincera, les coses estan canviant molt a positiu. Miri, en sis anys del Sr. Rajoy o set anys com a president del Govern d'Espanya mai no va preocupar-se de telefonar per dir "escolta, quins problemes tenim?, accelerem una reunió"; en una setmana el Sr. Sánchez ja ho ha fet, i evidentment les prioritats vostè les coneix perfectament; la primera que tenim és el règim especial per a les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta. Sr. Font, té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta, puc estar d'acord amb segons quines qüestions, però no em dirà que el moment de la brega de la consellera i el Sr. Camps pareixia que un a l'altre es deien orelluts; això és així.

Sra. Presidenta, en lloc d'una setmana El Pi li proposa 120 dies; 120 dies és dia 11 de setembre, més o manco, que hi haurà el primer ple, segurament, del pròxim període

parlamentari, i és el moment de presentar un document d'acció per a un nou temps en aquesta casa, és el moment de presentar un document que després de 120 dies haurà pogut no tan sols parlar amb el Sr. Sánchez sinó que haurà pogut tancar amb el Sr. Sánchez les qüestions que s'han de fer: descompte del 75%, el REB, especialment el REB en tema mercaderies, tant del sector primari, com de la indústria, com de serveis; serà com a Canàries o no ho serà? Finançament autonòmic, inversions estatutàries; demanarà els 240 milions de carreteres sí o no? Prospeccions petrolíferes, quedarà tancat per sempre? Es retirarà el decret contra el català? Ara sí tendrem més dotació policial, tant de Guàrdia Civil com de Policia Nacional, a les Illes Balears? Supòs que si trobam una via conjunta amb l'Estat lluitarà contra la venda ambulant il·legal, que vostè deia que era competència de la Delegació de Govern només fa dos mesos. Demanarà inversions per garantir un sistema ferroviari de qualitat i no com el que tenim ara? Inversions de pressupost, n'hi haurà de noves?, arribarem a la mitja? Energia; Menorca tindrà solució?, Menorca tindrà cable?

Aquestes qüestions, Sra. Presidenta, és el que li plantej, que dia 11 de setembre, amb un document per a un nou temps, les presenti aquí. Crec que El Pi li dóna temps perquè faci una proposta perquè tots arribem bé a les eleccions de l'any que ve.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Li agraesc, Sr. Font, la predisposició d'El Pi a ajudar en totes aquelles qüestions que vostè considera que són d'estat per a aquesta comunitat autònoma i que jo ho consider igualment, i que, efectivament, tendran la mateixa reivindicació i la mateixa contundència per part del Govern de les Illes Balears. Jo no entenc la política d'una altra manera, som aquí per servir els ciutadans d'aquestes illes i servir-los de la millor manera possible, i per tant sé que hi ha moltes coses que depenen del Govern d'Espanya que evidentment cau damunt la nostra responsabilitat poder-les negociar i poder-les acordar.

Ara, estic contenta també que vegi vostè que s'obre un moment d'esperança diferent, perquè aquests sis anys de govern del Partit Popular, a part de retallades indiscutibles contra els ciutadans de tot Espanya, també han afectat molt durament aquesta comunitat autònoma i els seus ciutadans i ciutadanes, i han estat dues legislatures, o tres, que hem fet del Sr. Rajoy a les Illes Balears que han suposat desatendre els interessos d'aquesta ciutadania.

Què és important, Sr. Font? Que la línia política, efectivament, ara que du el Govern de les Illes Balears des de

principi de legislatura coincideix moltíssim amb la línia política que està duent el nou govern a Espanya, amb les prioritats que estan posant damunt la taula, que són prioritats que afecten directament la ciutadania d'aquestes illes. Ara, evidentment, Sr. Font, duim una setmana amb aquest nou govern, una setmana que està conformant els nous equips de govern. No es preocupi, que la reivindicació del Govern de les Illes Balears serà la mateixa, i estic segura que en aquest 11 de setembre a què vostè feia referència tendrem bones notícies a donar.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta.

I.15) Pregunta RGE núm. 6027/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa al nomenament de la nova ministra d'Hisenda.

Doncs passam a la quinzena pregunta, la RGE núm. 6027/18, relativa al nomenament de la nova ministra d'Hisenda, que formula la diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta del Govern, una setmana deia al Sr. Font; quatre dies va ser el temps que va tardar a enviar cartes a tots els ministres quan governava el Sr. Rajoy, quatre dies, Sra. Armengol.

Miri, vostè la setmana passada lloava la nova ministra d'Hisenda i deia que havia complit cada any el dèficit públic; es va oblidar de dir com l'havia complit: amb retallades especialment en educació i sanitat a Andalusia, amb retallades el 2012 de més del doble del pressupost en educació, 945 milions d'euros..., perdó, en sanitat, 945 milions d'euros en tot el programa. Andalusia l'any 2016, d'on ella ha estat consellera, és la comunitat amb menor despesa sanitària per habitant. I a més la Sra. Montero es va fer famosa per voler fer una fusió hospitalària; perquè tothom ens entengui, per voler tancar hospitals públics a Andalusia. També, evidentment, Sra. Armengol, es va fer famosa perquè volia ser la contrincant de la Sra. Susana Díaz. Evidentment el que coneixem en aquests moments és que el Sr. Pedro Sánchez, Sra. Armengol, no paga traïdors, i vostè també ho deu saber.

Això sí, la Sra. Montero ahir va anar al Senat a defensar uns pressuposts, uns pressuposts del Partit Popular que ara són bons, i per això no necessita esmenes, Sra. Armengol, amb el conveni ferroviari...

(Remor de veus)

...amb el conveni de carreteres o amb el transport marítim i aeri. Sra. Armengol, els pressuposts ja sabem que són bons per a vostès; ho és també la nova ministra d'Hisenda?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Prohens. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. A veure, Sra. Prohens, jo entenc l'embull que tenen dins el cap després del que els està succeint i que veig que no estan paint gens bé, i que per tant haurien de fer un esforç una mica rellevant per entendre que en aquest moment els han dit clarament: "Escoltin, el Partit Popular necessitam regenerar la democràcia a Espanya i necessiten anar-se'n al carrer, anar-se'n fora del Govern pel tema de corrupció política", Sra. Prohens, no ho obliidi, no obliidi el missatge que li han enviat, que és claríssim.

A veure. Els pressuposts que varen fer no són bons, no sé com li ho he d'explicar, no són bons, i el Govern d'Espanya i la ministra Montero ja estan treballant per als nous pressuposts per a l'any 2019, en un escenari absolutament diferent. I li ho tornaré a repetir per si no ho va entendre bé la setmana passada: crec que és molt bo que hi hagi ministres en el Govern espanyol que vénen d'administracions autonòmiques, perquè tenen una sensibilitat envers els territoris molt diferent del que per cert tenia el Sr. Montoro en aquesta comunitat autònoma. La Sra. Montero sí, és una ministra d'Hisenda que ve d'Andalusia, però que defensa amb força que en el sistema de finançament autonòmic falten 16.000 milions d'euros per repartir entre totes les comunitats autònomes, ho defensava com a consellera i ho està defensant com a ministra d'Hisenda, i això ens interessa a les Illes Balears; defensa amb força la flexibilitat de la regla de despesa, i això ens interessa a les Illes Balears; i defensa també amb força el fet de poder sortir del FLA i donar-nos la capacitat financera que tenim les comunitats autònomes i capacitat política que ens havien llevat vostès i el Sr. Montoro des del Govern d'Espanya.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta. Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies. Sra. Armengol, la que fa mala cara a pesar que governin els seus a Madrid és vostè, Sra. Presidenta. Miri, jo

li diré el que defensa amb força la nova ministra. La nova ministra defensa amb força una harmonització fiscal, això sí, una harmonització fiscal cap a dalt, per apujar impost de successions i donacions; volia obligar Madrid i Balears a apujar impost de successions i donacions perquè les seves empreses estaven fugint d'Andalusia, perquè té la pressió fiscal més alta amb aquest impost, i s'ha negat reiteradament a eliminar-lo. Nosaltres no acceptam, des del Partit Popular, límits; no acceptam límits a la baixa en l'impost de successions i donacions.

Volem també més independència per poder gestionar els nostres impostos, més capacitat normativa...

(Remor de veus)

...més capacitat normativa, la qual cosa contrasta amb el vot particular que va fer la seva ministra, Sra. Armengol, el vot particular que va fer la seva ministra a l'informe sobre experts del sistema de finançament.

EL SR. PRESIDENT:

Silenci... Silenci.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

La seva ministra defensa, a més, un sistema de finançació amb un anivellament total, el que contrasta amb el sistema d'ordinalitat que predica vostè, Sra. Armengol.

Sra. Armengol, ànims, ànims amb aquesta nova ministra, perquè ja veurà com al final haurà viscut millor contra Montoro que amb Montero.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Prohens. Sra. Presidenta, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. La gran diferència, Sra. Prohens, és que a vostès només els interessen vostès i el Partit Popular. A mi m'interessen els ciutadans d'aquestes illes, i les meves reivindicacions seran les mateixes per als ciutadans d'aquestes illes...

(Remor de veus)

...i el que passa és que ara aconseguirem moltes més coses gràcies a un govern que té una sensibilitat molt diferent de la que tenia el Govern presidit pel Sr. Rajoy.

Sra. Prohens, convé que llegeixi bé i entengui bé el que diu la Sra. Montero. Per ventura li ha costat però, escolti, a

Andalusia precisament -cosa que jo no...- a Andalusia precisament varen abaixar els impostos; no sé si se n'ha adonat, però en el darrer pressupost així va passar, però bé..., llegeixi-ho. La ministra, que és important per al sistema de finançament autonòmic, defensa que l'IVA passi del 50 al 75% a les comunitats autònomes, aquesta independència fiscal que vostè ara pareix que reclama, la independència de no sé què, Sra. Prohens.

Però què és important?, que la línia política va igual que en el Govern de les Illes Balears; i què és important? Que el Govern que té vostè aquí, Sra. Prohens, anirà a Madrid a defensar els interessos de la ciutadania de les Illes Balears, cosa que vostès no varen fer mai.

I quant a les telefonades i les cartes, Sra. Prohens, nosaltres ja hem parlat amb tots els ministres, ahir mateix amb la vicepresidenta del Govern d'Espanya per oferir-li Balears per atendre els migrants que són dins un vaixell, Sra. Prohens.

(Alguns aplaudiments)

Com han canviat les coses, que Espanya ara és un dels països que més es preocupa per les persones que moren a la Mediterrània i que hem aturat aquella vergonya que durant sis anys ens ha dut el Govern d'Espanya, amb el Sr. Rajoy al front. Vàrem ser la primera comunitat autònoma...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Presidenta...

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

... que ens vàrem oferir i vostès ni tan sols ens varen contestar.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

II. Interpel·lació RGE núm. 4318/18, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general d'inversions dutes a terme per la Conselleria d'Educació i Universitat.

Doncs passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació 4318/18, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general d'inversions dutes a terme per la Conselleria d'Educació i Universitat.

Intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Núria Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Sr. March, aquesta no és la primera interpel·lació que li fem en matèria d'inversions educatives sobretot, però sí que aquesta interpel·lació té una novetat important i, miri, és que es produeix a un moment en què la legislatura està pràcticament acabada, i vostè ho sap. Ens queden els darrers mesos de sessions parlamentàries i si fem un repàs del que ha estat la seva política d'inversions, podem resumir-la en una legislatura perduda, amb manca de gestió i amb ineficàcia política.

Vostès han fet un abús del victimisme contra Madrid i contra la LOMQE, un abús de l'excusa de la planificació i de l'estudi i un excés de propaganda política del seu tarannà. Però darrera aquestes paraules, Sr. Conseller, la gestió ha estat nul·la: ni una sola millora de xifres educatives, ni una sola passa destacable en innovació, ni un sol avanç en metodologia i sobretot ni un avanç en infraestructures. Al contrari, tenim més barracons que mai, quan vostè va dir que els reduiria en un 70%, si ho recorda. I ha estat incapaç de fer cap escola nova per iniciativa pròpia, cap escola nova per iniciativa pròpia.

Tot això, Sr. Conseller, amb el greuge que ha tengut vostè més pressupost que mai i no l'ha sabut ni aprofitar. Un pacte que ha tengut 1.350 milions d'euros més que nosaltres la passada legislatura, que té un superàvit de 144 milions d'euros el 2017, que té una previsió de 463 milions d'euros el 2018 i que té, en canvi, 200 milions d'euros sense executar. La seva conselleria, Sr. Conseller, arrossega 25 milions d'euros de romanent a l'IBISEC, 25 milions d'euros que vostè no empra. Amb les necessitats educatives que tenim, amb un pressupost d'Educació que, tot i haver incrementat, no arriba al 5% d'inversió que els mateixos socialistes, vostès, demanaven a Madrid. Té vostè un Pla d'infraestructures que és paper banyat, tudentat, perquè la majoria d'obres va retardades. Ité un romanent de doblers que li dic, sense emprar de 25 milions d'euros.

On és l'eliminació de barreres arquitectòniques dels centres educatius? On és l'eliminació d'amiant que havia de concloure aquesta legislatura, perquè anar a escola era perillós, com deia el seu director Morante, el 2015? On és l'escola de Caimari? En planificació. On és l'escola de Campos? En planificació, hi ha 7 barracons. On és el CEIP nou de Formentera, que es va trobar vostè el plurianual aprovat per Consell de Govern, 4,8 milions d'euros aprovats en moments de dificultat econòmica? En planificació. On és el nou col·legi de Can Picafort, que hi ha 4 barracons? En planificació. On és l'ampliació del Joan Mas i Verd de Montuïri, continuen amb 2 barracons? En planificació. On és l'Institut de Binissalem, que hi ha 7 barracons el 2018 i seguiran així el curs que ve? En planificació. I l'ampliació de l'Institut de Sineu? On és l'ampliació de l'Institut de Porreres? On és Sa Punta de n'Amer al Port de Manacor, hi ha 5 barracons? On és el col·legi Blai Bonet de Santanyí, que després d'oblidar-se posar-lo en el Pla d'infraestructures es va comprometre a arreglar? En planificació. Promeses a final de legislatura, Sr. Conseller, això és el que tenim de vostè.

Igual que l'escola Duran i Saurina a Inca, o el Conservatori d'Eivissa, o els plans d'autoprotecció obligatoris per llei i ja ni en parlem dels pobles oblidats que vostè ni va incloure, com li deia, en el Pla d'infraestructures futures: Mancor, Andratx, Estellencs, Santanyí, alguns centres d'Inca i moltes mancances a Palma.

Únicament, Sr. Conseller, ha pogut dur a la Sra. Armengol de visita a la nova escola de Son Macià, que ha fet, per cert, perquè es va trobar la tramitació feta, i ho sap. El projecte fet, les gestions amb l'ajuntament fetes, les obres a punt de licitar, els acords decidits per traslladar provisionalment els nins a l'Institut de Manacor mentre es feien les obres, i els terminis d'execució marcats. Però, a vostè, Sr. Conseller, li sobren romanents, té 25 milions d'euros al calaix de la conselleria per a inversions que no gasta.

Li hem sentit donar culpes als nouvinguts, que si venien massa i saturaven les escoles. Perdoni, cada any des de fa més de 10 anys hi ha una xifra de nouvinguts equivalent per escolaritzar fora de termini, cada any, no és cap novetat, ho sap igual per a l'any que ve, sinó nosaltres ja l'avisam.

Li hem sentit dir que els barracons estaven en molt bon estat, alguns amb aire condicionat i tot, cosa que ens sembla de mal gust i falta de respecte per a tots aquells nins que es passen tota la vida educativa dins un barracó, sense conèixer una escola digna. Li hem sentit anunciar les famoses barraco-escoles, a vostè, o al seu director general, fins i tot varen dir que anirien a Barcelona a aprendre models dels barracons d'Ada Colau, un exemple de modernitat deu ser. Li hem sentit dir que només els posaria per zones, perquè segons on quedaria lleig a l'entorn posar barracons, és a dir, segons les barriades i les classes socials posarem barracons o no posarem barracons. I li hem sentit reclamar de Madrid i queixar-se del Govern Popular.

Sr. Conseller, ja li ha reclamat a la ministra tantes coses que exigia al Partit Popular? Perquè encara no li hem sentit dir res, la Sra. Armengol ha dit que han parlat amb tots els ministres, per a què? Per felicitar-la, o felicitar-lo, perquè tenim crec dos ministres sembla interins a Educació. Ni una valoració. Com quan va entrar Méndez de Vigo, ja li ha demanat el mateix en el mateix període que va fer l'altra vegada amb un Govern Popular?

Per què no ha gastat el romanent, Sr. Conseller? Per què té tan de retard en els projectes i les obres? Per què no aconsegueix el seu propi pla d'inversions? Per què tuda 25 milions d'euros de romanents que es podrien destinar a les necessitats educatives? On és, Sr. Conseller, la seva redistribució de la riquesa? Redistribuir romanents als calaixos de les conselleries? Per dir que té vostè un pressupost de 900 milions d'euros a Educació i no gastar-ho en les necessitats de la gent? Això és la demagògia que fan vostès, on és aquesta redistribució de riquesa? Als calaixos de l'IBISEC? Als calaixos de les seves direccions de Planificació?

Però, això sí, mentre creen impostos, apugen impostos i es queixen de Madrid, fins ara. Aquesta setmana ja no l'hem sentit queixar-se.

En tot cas, Sr. Conseller, el seu balanç és buit, una legislatura perduda sense inversions, doblers tudats en els calaixos de l'IBISEC i les instal·lacions dels col·legis sense cap millora visible. Ara, Sr. Conseller, comença el compte enrera i el veurem segurament aquests dies o aquests mesos amb una activitat frenètica, per visitar centres, per adjudicar obres o per inaugurar qualche col·legi, o qualche projecte, o qualche planificació. Però cregui'm, Sr. Conseller, el seu balanç serà buit, perquè ha tudat tres anys i mig, quasi quatre, que podria haver dedicat a fer qualche cosa més, per al fracàs educatiu, per a l'abandonament escolar, per a les competències tan baixes que tenen els nostres estudiants, però, el que és més palpable i evident, per a les inversions en els centres educatius.

Sr. Conseller, ha perdut el temps i els doblers, esperam que ens doni explicacions d'aquesta nul·la gestió.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Riera. Té la paraula el representant del Govern, el conseller d'Educació, el Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Sr. President, Sr. Vidal, Sr. Vicepresident, diputats, diputades. Sra. Riera, si qualcú vengués de Mart i la sentís, pensaria que som a l'època del PP, quan vostè governava, i li dic això perquè crec que quan vostè fa algun tipus d'anàlisi com el que ha fet, jo li demanaria rigor, rigor, rigor. Però per demanar rigor n'han de tenir i vostè ha demostrat, com a membre del Govern del Sr. Bauzá, no tenir rigor ni tenir capacitat de diàleg ni de fer política educativa.

Sra. Riera, miri, és una legislatura perduda? Si aquesta és perduda, la seva què va ser, què va ser la seva legislatura? Una legislatura de la crispació, de les retallades de professors, de les retallades de drets, de les retallades d'inversions, de les retallades de participació. Què va ser la seva legislatura? Vol que li recordi totes les coses que hem fet? Idò les hi recordaré perquè és bo recordar una mica la realitat.

Miri, des que som al Govern, i després ja li parlaré d'infraestructures, d'inversions, miri, hem posat més... haurem posat a final de legislatura 1.200 professors nous dins el sector públic, 1.200 professors nous; és a dir, els doblers jo crec que cada professor cada setmana, cada mes rep el salari que li pertoca. Més de 300 professors a l'escola concertada,

vostè que creu que perseguim l'escola concertada, doncs miri, més de 300 professors de l'escola concertada. Miri, hem retornat tots els drets que vostès varen retallar, això són doblers, és a dir, retallar els sexennis, caps de departament, complement de tutor, el que va significar el tema de la paga extraordinària, etc., tot això s'ha tornat, Sra. Riera, s'ha tornat d'una forma seriosa i rigorosa i això costa doblers, evidentment.

Vostè sap què significa posar els sexennis? Que hem equiparat els interins i els funcionaris? Uns 20 milions d'euros cada any. Gastam, però gastam per retornar drets.

Vostè sap que hem retornat els drets als professors de l'escola concertada? A través d'una reprogramació del conveni 2008, que vostès ni varen ser capaços de posar de manifest.

Vostè sap que hi ha tot un pla d'innovació pedagògica, projectes... com mai no s'havia fet a les Illes Balears? Vostè no va als centres educatius, sap per què no va als centres educatius? Perquè vostè no té cap credibilitat quan va als centres, ni una credibilitat, vostè i el seu govern del Sr. Bauzá. Vagi als centres seriosament, seriosament, i veurà com ha canviat el clima i com fan una feinada per intentar revertir els canvis que hi ha dins el sistema... per intentar revertir el fracàs escolar. Milloram en competències, milloram en repeticions, sí, Sra. Riera, milloram d'una forma clara, i no ho diem nosaltres, ho diuen dades fins i tot del ministeri.

Som la comunitat autònoma d'Espanya i una part i zona d'Europa que menys segrega escolarment. I sap quina és la comunitat autònoma que més segrega? La seva de Madrid, perquè durant vint anys han fet una política educativa que aquí realment no farem.

Miri, Sra. Riera, ara li plantejaré una sèrie de qüestions, vostès sempre diuen que la dreta són uns genis a l'hora de gestionar, uns genis, i que l'esquerra no sabem gestionar. Sap que varem haver de fer el 2015 quan varem arribar a la Conselleria d'Educació? Sap que varem fer des de la Direcció General d'Innovació i Comunitat Educativa? Varem haver de retornar 1.500.000 euros a Madrid d'escoletes per la seva nul·la gestió, 1,5 milions d'euros les escoletes per la seva nul·la gestió. Això sí, ara es pugen allà on sigui per demanar escoletes infantils; 1,5 milions d'euros que varem haver de tornar per la seva nul·la gestió. I li record que a l'any 2015 vostè era consellera d'Educació, 1.500.000 euros, més 180.000 euros d'interessos a causa d'aquesta no inversió. Parlam de coses de gastar, ja no d'invertir, gastar, no varen ser capaços ni d'invertir en escoletes, 1,5 milions d'euros que vostès no varen gestionar.

El tema del BEI. Escolti, Sra. Riera, teòricament vostès varen plantejar un acord amb el Banc Europeu d'Inversions que hi hagués uns 25 milions per a infraestructures educatives, miri, uns 14 milions no varen ni arribar a la Conselleria d'Educació. Varen quedar a Hisenda? Segurament, es varen aturar a Hisenda i nosaltres no en tenim cap tipus de coneixement. Més diré, varem haver de reprogramar i arribar a un acord amb el Banc Europeu d'Inversions per intentar de

forma clara que no es perdés, sap per què? Perquè vostès no varen planificar, no varen planificar res d'infraestructures. Vostè es posatotes les medalles dels centres i diu que tots els problemes són nostres.

Vostè sap quan vàrem arribar quina vaser la primera reunió que vàrem tenir? Amb la comunitat educativa de Son Macià. I sap com estaven? Així, d'ungles, perquè vostès no tenien cap credibilitat, ni una. La comunitat educativa de Son Macià, de Manacor, tenia realment una desconfiança absoluta amb vostès, els varen enganyar, absolutament els varen enganyar. I per mor d'això nosaltres vàrem aprovar tot el que va suposar la construcció del nou centre, fins i tot des del pressupost per al 2016 quan encara no estava aprovat, i es va fer el centre de Son Macià amb la participació de la comunitat educativa.

Vostès no varen deixar res, Sra. Riera, si només varen... no varen deixar res, Sra. Riera, són fets, per què no... Vol que tenguem una reunió amb la comunitat educativa de Son Macià? Vol que tenguem una reunió amb la comunitat educativa de Son Macià i li diran el que realment ens deien? Sra. Riera, és que sembla mentida que vostè fa de la mentida el seu discurs, fa de la mentida educativa el seu discurs, dia sí i dia també! Encara no s'ha adonat del que va suposar la seva legislatura, duen una mentida rere una altra.

Nosaltres, evidentment, tenim una planificació, un Pla d'infraestructures del 16 al 23. Vostès varen fer aquest pla? No. Vostès varen reforçar l'IBISEC? No. L'IBISEC no el varen reforçar, Sra. Riera, nosaltres hem reforçat l'IBISEC perquè ha de tenir la capacitat de gestió. No varen fer res, ni tan sols, ja que deien, vostès diuen que no tenen doblers, varen fer projectes? Ni un, és que no hi havia projectes, ni projectes de reforma, ni projectes d'ampliació, ni... no hi havia projectes, Sra. Riera.

Nosaltres hem tengut cinc línies en temes d'IBISEC. Miri, la primera línia és la qüestió de nous centres; la segona línia és l'ampliació de centres; la tercera línia tot el que fa referència a les barreres arquitectòniques que es lleven progressivament, progressivament, de llevar l'amiant ho fem progressivament, i de fer altre tipus de reformes de banys i altres tipus de coses. Això són les cinc línies sobre les quals treballa l'IBISEC i seguirem treballant. L'IBISEC no ha deixat de fer feina mai, Sra. Riera.

I el que vostè diu dels romanents no respon a la veritat ni a la realitat, Sra. Riera, no respon a la veritat. Una cosa és que estiguin sense gastar i l'altra es que estiguin compromesos. Només aquest estiu l'IBISEC farà una inversió de més de 12 milions d'euros per als centres educatius, treballamentots els nivells. Miri, aquest mes de juny tendrem el projecte definitiu, podrem licitar i podrem demanar la llicència del centre CEIP d'Alcúdia, del CEIP de Formentera i del CEIP de Sant Josep d'Eivissa.

Això, és a dir, vostè encara no ha sabut que per construir un centre es necessiten solars. Vostè se'n recorda que va anar a Caimari a fer-se una foto? Se'n recorda? Se'n va anar a Caimari a fer-se una foto, allà teòricament un terreny i no hi

havia ni el terreny habilitat per a això ni hi havia cap tipus de pressupost. Vostè, durant la campanya electoral de 2015, va fer un recorregut per tots els distints municipis fent-se fotos amb convenis que eren buits, buits, buits, com va ser buida la seva política educativa, Sra. Riera, buida absolutament.

Nosaltres el tema de Caimari, el tema de Caimari, a causa d'un decret que vàrem fer per interès públic de determinats terrenys per a sanitat, educació i serveis socials, ja vàrem possibilitar que hi hagués un terreny, un solar que fos un... un terreny que fos solar per dur a terme aquesta qüestió del centre escolar de Caimari. Més li diré, aquest solar tenia un problema que l'Ajuntament de Selva està solucionant, tenia un dret de pas que havia de solucionar i que properament ens posarà al nostre servei i que nosaltres redactarem el projecte bàsic, i aquests projectes bàsics de centres tendran finançament en el pressupost del 2019. En el 2019 hi haurà pressupost per a tot.

Miri, acabam de fer el projecte del que serà el Conservatori Superior de Menorca, Professional de Menorca, hem de licitar el projecte definitiu i hi haurà una quantitat concreta. Li podria dir tot el que estam fent. Que de vegades fer un centre suposa un problema de temps? Sí, Sra. Riera, però nosaltres planificam i sabem on anar.

Hem invertit 1 milió d'euros al Conservatori Superior Professional de Música de les Illes Balears; hem resolt el problema del Conservatori Professional d'Eivissa; hem incrementat o ampliat el centre Berenguer d'Anoia amb més de 2.300.000 euros; el de Binissalem amb de 2.300.000 euros; li podria dir... el Joan Ramis i Ramis de Menorca. Li podria dir tot el que fem, licitam i s'està realitzant, Sra. Riera, aquí no s'ha perdut el temps.

Que realment la gestió hagués pogut ser una mica més ràpida? Jo li dic que sí, però sabem on anam, és un procés de temps. Tenim recursos i, torn a repetir, el que vostè diu no respon a la realitat, aquí no hi ha cap romanent sense concretar, hi ha uns romanents que estan perfectament adjudicats a projectes que tenim, els doblers no es perden, Sra. Riera, no ha perdut un euro l'IBISEC, ni un euro s'ha perdut.

Per tant, jo li diria una mica de serietat. Hem avançat en millora de professorat, més de 1.200 professors més, amb professors de concertada, en drets sociolaborals dels treballadors de la pública concertada, en ajudes d'escoletes infantils, en ajuts de menjador, en la millora de la qualitat i en millora d'inversions, tot ha millorat, Sra. Riera. Vostè està entestada, com sempre, a fer postures catastrofistes.

Miri, jo de la ministra vaig fer unes declaracions, vostè hauria de llegir el que vaig dir, i vaig dir un parell de qüestions perquè ho sàpiga, jo no m'aturaré de fer reivindicacions de la Sra. Ministra, sigui del PSOE, sigui del PP o sigui de Podemos i, per tant...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. March, hauria d'anar acabant.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

... -ara acabaré-, li vaig dir, primer de tot, que estava content que (...) El Ministeri d'Educació i Formació Professional, m'alegro d'aquesta qüestió. Després li vaig plantejar que els programes de cooperació territorial fossin a la carta, no un menú general; li vaig dir que havia de derogar punts de la LOMCE, i li vaig dir que havia de millorar el finançament.

Per tant, no m'aturaré de reivindicar per a les illes Balears el que és bo per a l'educació d'aquesta terra.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. March. En torn de rèplica té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Miri, Sr. Conseller, vostè parla de rigor i parla de rigor a l'oposició quan vostè és el que governa i únicament fa demagògia. Amb els professors que ha incrementat, que els ha posat gràcies als desdoblaments que li ha permès la LOMCE, que ja resulta que ara ja no la volem derogar, només qualche punt, amb els drets laborals que ha aconseguit gràcies a les reivindicacions dels sindicats i els acords parlamentaris, perquè el Partit Popular és qui va fer, juntament amb altres grups, esmenes als pressuposts perquè a la part del text es fessin recuperacions de drets laborals que li reclamaven els sindicats, no ho ha aconseguit vostè, ho han aconseguit els sindicats a les meses sectorials. Tengui un poc més d'humilitat.

I després, no em digui vostè que millora, perquè té les pitjors xifres educatives de tota Espanya. Miri, xifres de fracàs i abandonament, a l'any 2008 amb el segon pacte de progrés casualment Balears tenia un 40% d'abandonament prematur, un 40%; a l'any 2015, després d'anar davallant, varen deixar nosaltres el Govern amb un 26,7%. Sap on el té vostè una altra vegada? Perquè l'ha tengut estancat tota la legislatura, i ara pujant. Tornam repetir els padrons dels governs socialistes en les xifres educatives.

Miri, Sr. Conseller, vostè em parla de rigor i jo li he dit que nosaltres varem deixar 56 milions d'obres, actuacions fetes del 2015 a..., del 2011 al 2015, 28,6 milions d'euros; actuacions aprovades pendants del BEI, 23,1 milions d'euros; el nou CEIP de Sant Ferran, que, per cert, es va aprovar el plurianual al Consell de Govern de 24 d'abril de 2015, de 4,3 milions d'euros; 56 milions d'euros.

I aquí, si vol veure les actuacions, per si de cas no els hi han mostrades a la conselleria, però vaja, li parl jo que som a l'oposició i no veig les dades del que ha fet vostè en quatre anys.

Ara, també li puc mostrar que té un romanent de crèdit del 2017 que en el primer trimestre era de 20 milions i que ja fa pels 25 milions d'euros. Això són les realitats, Sr. Conseller, i no la demagògia que vostè em faci amb les paraules.

I miri, sigui un poc més rigorós i deixi de fer d'oposició, perquè la veritat, puja aquí i en lloc de donar explicacions del que fan vostès és que em fa d'oposició, i jo li mostr les xifres del que jo vaig fer fa tres anys. Ara ens agradaria saber si és que hi hagut un lapsus en el temps i han desaparegut tres anys de la història o vostè ens pot contar qualche cosa del que ha fet, i que ens contesti sobretot la interpel·lació, perquè nosaltres venim aquí a fer la nostra feina, a fer preguntes, que a vostè li molesta, a fer interpel·lacions i a aprovar mocions i projectes i proposicions de llei, encara que sembla que li molesti, i la seva feina aquí és contestar les interpel·lacions.

Per tant, jo li demanaria que fos un poc menys insolent i un poc més educat, i ens contestàs. Què farà amb els 25 milions d'euros que té de romanent? Perquè de moment, res. Quantes escoles ha fet vostè aquesta legislatura? Perquè de moment, cap. I sobretot, quants de barracons tindrà a final de legislatura? Perquè ens temem que en tindrà més que mai. Aquesta és la seva realitat, Sr. Conseller.

I si aquest és el model que vostè vol exportar als ministres interins d'Educació, que sembla que de moment en tenim ja dos, més convé que no faci res, i el 2019 ja ho farà un govern del Partit Popular.

Gràcies, Sr. Vicepresident.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula el Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Sra. Riera, som insolent i mal educat, m'ho ha repetit una i mil vegades, insolent i mal educat, és curiós, deu ser l'única persona que em diu insolent i mal educat.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Miri... però bé, és igual, som un insolent i un mal educat, es nota que realment això...

Miri, diu que m'atribueix els acords dels sindicats, no m'atribueix res. Vostès varen fer cap acord? Sí? Quan?...

(Se sent de fons la Sra. Riera i Martos de manera inintel·ligible)

Hombre!, el pacte d'estabilitat! I tot el conflicte que varen tenir, com el varen resoldre?

(Se sent de fons la Sra. Riera i Martos de manera inintel·ligible)

Com el varen resoldre? De cap de les maneres el varen resoldre. Nosaltres hem arribat a un acord dialogant, negociant, arribant a acords i consensos, Sra. Riera, o és que realment vostè ha negociat mai? No sap negociar, Sra. Riera.

Vostè no va tenir cap acord, va ser la Sra. Camps qui va arribar a un acord en el pacte d'estabilitat, la Sra. Camps, vostè ni un.

Segona qüestió, Sant Ferran. A Sant Ferran, no hi havia res. Sant Ferran ara..., no sé si hi ha la diputada de Formentera, crec que no és aquí, vostè sap que allò de Formentera no s'ha dut a terme perquè hi havia un problema amb el solar (...) una sentència? Ho sap?

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Les sentències s'han de respectar, Sra. Riera, no em digui que realment no s'han de respectar. Fins que no hi ha hagut una decisió, una resolució judicial sobre aquesta qüestió no ens queda altre remei que esperar que això es resolgués, no hem hagut d'esperar més que tots els solars es posassin a disposició. Sense solars vostè ja sé que va molta campanya electoral, però nosaltres per fer centres seriosos necessitem solars, seriosament solars.

Miri, vostè diu, m'ha mostrat uns papers de les coses que varen mostrar, vol que li mostri..., tot això són les inversions, mira quants de papers hi ha, totes les inversions que ha fet IBISEC, totes les inversions que ha fet IBISEC. Per tant, quan parli, parli amb fonamentació, amb rigor, de forma seriosa.

Jo estic contestant el que vostè ha demanat, estic contestant, seriosament estic contestant. Li podria dir totes les inversions una per una, però és igual, a vostè li importen poc les inversions que hem fet, li importen poc les inversions que hem fet, però, si vol, les hi donaré, les hi donaré, vostè demani-les oficialment i jo li donaré totes les inversions que ha fet l'IBISEC.

El pla d'inversions, el pla d'infraestructures educatives està penjat a la pàgina web, està penjat, i pot veure perfectament el procés, som transparents, la transparència és total.

I les xifres que vostè diu no sé d'on se les inventa, vostès no varen fer aquesta inversió ni de conya! No varen fer cap tipus d'inversió educativa, amb les quantitats de què vostè parla.

Per tant, nosaltres sí que hem fet inversió any per any, des de 2015, 2016, 2017 hem anat incrementant les inversions any a any, i 2018, any a any, és a dir, hem incrementat progressivament les inversions en temes d'infraestructures educatives.

Miri, vostè ha parlat de Santanyí, per demanar a l'exbatlle de Santanyí, el batlle de Santanyí ens demanava ampliació de dos centres, nosaltres varem dir que sí. Sap quin va ser el problema? Que resultava que el solar on estava no era solar

d'ús docent. Sap com ho hem hagut de resoldre? Amb un decret que varem aprovar perquè si no l'Ajuntament de Santanyí no havia fet res perquè això ho possibilitàs, Sra. Riera, una mica de serietat.

I estam treballant en un conveni per fer aquests tipus d'ampliacions que volíem i a nosaltres ens és igual si són del PP, del PSOE, de MÉS o del que sigui. Aquest solar de Santanyí no es va posar a disposició perquè no era solar d'ús docent i gràcies al decret que varem aprovar després en Consell de Govern, una cosa concreta, hem possibilitat que es pogués fer aquesta ampliació, i ara treballam per fer un conveni amb l'Ajuntament de Santanyí amb qui tenim una bona col·laboració institucional.

Per tant, sí que fem coses, Sra. Riera, sí que fem un programa d'infraestructures, sí que milloram l'educació. Ja sé que a vostè li sap greu que les coses vagin bé, li sap molt de greu que... Miri, dissabte passat vaig anar a la Universitat, i hi havia 60 centres de les Illes Balears de primària, secundària i infantil que duen a terme un programa d'innovació pedagògica, seria interessant que hagués vist el que fan als centres, es quedaria sorpresa dels canvis que hi ha als centres educatius.

Ja sé que a vostè li sap greu que vagi bé l'educació, però sabem tots els problemes que hi ha de fracàs, d'abandonament, tot això ho sabem, però treballam en això i hi treballam seriosament, de forma i amb rigor, amb combinació i amb el que és... diàleg amb els agents socials i educatius. No sabem fer feina d'una altra manera, Sra. Riera, i els fets són els fets.

Hem millorat l'educació, seguirem millorant l'educació i hem fet una inversió com mai no s'havia fet a les Illes Balears i tenim clar que l'IBISEC haurà de tenir cada any un mínim de 25 milions si vol tenir els centres amb unes condicions de ser centres del segle XXI.

Els centres que vostès varen deixar són lamentables, lamentables, amb tots els sentits són lamentables. Realment el que ens hem trobat és d'una deixadesa absoluta, deixadesa absoluta dels centres. Hem fet inversions a més del 60% de centres públics de les Illes Balears, més del 60% de centres públics de les Illes Balears. Per tant, Sra. Riera, nosaltres no són paraules, són fets, són evidències, i aquestes evidències a poc a poc es van consolidant.

A nosaltres, ho torn repetir, Sra. Riera, ens agradaria que tengués una actitud positiva, de diàleg, no una actitud realment de posar en qüestió tot el que s'està fent, posant en qüestió fins i tot qüestions que són reals. Per tant jo, Sra. Riera, li dic que si vol realitat nosaltres li donarem totes les dades perquè sigui conscient del que s'està fent, i li tornam a dir que dialogui amb nosaltres, sigui capaç de dialogar amb el Govern de les Illes Balears en temes d'educació. Nosaltres estam disposats a dialogar; vostè, no ho sé.

Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí March.

III. Moció RGE núm. 5799/18, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a política general del Govern envers el Pacte Educatiu, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 4379/18.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació de la Moció RGE núm. 5799/18, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a política general del Govern envers el Pacte Educatiu, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 4379/18.

Correspon començar la intervenció al Grup Parlamentari MÉS per Menorca, i té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia a tots, bon dia també als representants d'Illes per un Pacte, que avui ens acompanyen.

I començaré recordant una frase que precisament va dir el conseller Martí March, que ara acaba de parlar, però això no és una interpel·lació, no és una altra interpel·lació, Sr. Conseller, però l'Hble. Conseller va dir, em sembla que era a la seva segona intervenció, va dir: "No em sobrevalori"; diu: "Vostè és un grup parlamentari; o quan no li interessa una cosa que no pitja? I molt, i molt!, a vegades massa!", va dir el Sr. Conseller. Doncs exactament això és el que estam fent, això hem vingut a fer. Per a això, per aquest motiu, per pitjar, per fer la nostra missió com a grup parlamentari fa quinze dies vam presentar una interpel·lació i ara presentem una moció, que suposo que a ningú no se li escapa que és l'única que el meu grup parlamentari ha presentat en aquesta legislatura, cosa que evidentment té la seva lògica. L'única i no sabem si serà la darrera, perquè evidentment nosaltres tenim uns acords d'estabilitat amb el Govern, però si hi ha temes en els qual per algun motiu no estam d'acord doncs evidentment nosaltres, per compromís amb els nostres electors, no podem renunciar a fer ús de tots els instruments que ens dona el Reglament d'aquest parlament precisament per pitjar, com deia el conseller, per prémer i per intentar que les coses vagi cap allà on nosaltres ens hem compromès amb els nostres electors.

I en quin tema és aquesta interpel·lació i aquesta moció? Doncs un tema que per a nosaltres és clau, és clau i supòs que també tots vostès entendran i comprendran el compromís molt ferm i molt sincer que el nostre grup parlamentari té amb els temes educatius, i concretament en aquest tema clau, un tema clau que enfonsa les seves arrels en la lluita educativa que va haver-hi la legislatura passada, una lluita educativa de resistència contra el pitjor atac que la comunitat educativa ha rebut en tota la història d'aquesta comunitat autònoma, que és com dir en tota la història de la democràcia a les nostres illes; el pitjor atac, el pitjor atac que va rebre, la pitjor agressió combinada, perquè era una agressió per part del govern autonòmic però que també estava emparada en una llei estatal,

en la política antieducativa del tristament recordat ministre Wert, que encara ara aguantem la rèmor de la seva llei.

I aquesta lluita educativa va tenir dues expressions que eren les dues cares de la mateixa moneda; una, immediata, a curt termini, de resistència, combativa, de mobilització contra aquesta agressió; i després també una de mig i llarg termini, de cerca de consens i d'intentar que allò no tornés a succeir, i avui venim aquí a parlar d'aquesta segona, d'aquesta segona dimensió, perquè la primera dimensió afortunadament ja va assolir els seus fruits, va assolir els seus fruits en forma d'un gir electoral històric en aquesta comunitat autònoma, perquè mai no hi havia hagut una majoria tan àmplia dels partits d'esquerres, i això tampoc no ho hem de perdre de vista; encara que avui venim a parlar de la segona dimensió, la del consens, la del mitjà i llarg termini, no hem de perdre de vista els resultats que va donar la lluita, el combat, la resistència en el curt termini.

I aquesta segona dimensió, i parafrasejant altra vegada el conseller Martí March -ja veu que no és que el sobrevalori, sinó que el valoro molt-, vostè va dir una cosa que em va agradar molt quan parlava d'Illes per un pacte, va dir que varen fer una cosa molt admirable, que és fer d'un conflicte una cosa positiva; Illes per un pacte va ser aquesta dimensió que va fer del conflicte una cosa positiva, i que era intentar superar precisament les divisions que normalment els dos grans blocs en què es podia dividir sociopolíticament la societat balear per intentar aconseguir un document de consens, moltes vegades fins i tot amb contestació interna dels mateixos grups interns, que no entenien que es fessin concessions en segons quins terrenys, i que precisament es feien per assolir aquest consens amb l'altre gran bloc en què d'alguna manera s'articula la societat balear que, almenys fins al moment i des de l'inici de la democràcia, ha estat representada pel Partit Popular.

Idò nosaltres, respecte d'aquesta cosa positiva, tenim un compromís, tenim un compromís electoral i tenim un compromís amb la ciutadania, que és dur a terme l'objectiu d'assolir la màxima estabilitat educativa, que això és el que volia aquest moviment constructiu, aquest moviment de consens i aquest moviment que tenia una mirada més llarga, que era dir que no torni a succeir el que ens ha succeït ara, asseiem-nos, siguem capaços de consensuar un sistema educatiu que en els grans temes ens posi d'acord a tots, i per tant duguem a terme aquest objectiu d'assolir la màxima estabilitat educativa, i aquest objectiu, tot i que evidentment no de forma suficient però sí de forma necessària, passa per fer una llei educativa, una llei educativa que torn a dir que és molt paradoxal que la nostra comunitat autònoma, que una de les seves principals competències és l'educació, que dedica el 25% del seu pressupost a l'educació, resulta que no té una llei educativa quan tenim lleis en gairebé tots els àmbits de l'activitat política i que en aquesta no la tinguem, i com he dit moltes vegades i avui tornaré a dir no hi ha millor pacte que una llei educativa, perquè la llei educativa evidentment és la norma més rígida de l'ordenament jurídic i per tant la que requereix més esforç i més consens per poder-la modificar, i per això em sembla important que es pugui fixar aquest acord en forma d'una llei.

Nosaltres en tot aquest procés hem tingut una activitat crítica, sobretot des de fa un parell d'anys, és a dir, des que vam veure que tot aquest procés de consecució d'aquesta llei era molt més lent del que nosaltres crèiem que tocava, i reconec, i d'alguna manera també demano disculpes a tots els companys portaveus de la comunitat educativa, que hem estat un corcó en aquest tema, hem estat un corcó perquè ni vam estar molt d'acord quan es va modificar la composició del Consell Escolar per l'endarreriment que suposava, ni vam estar d'acord que es fes un debat tan llarg en (...), ni vam estar d'acord en com es plantejava inicialment aquesta ponència, i sempre vam alertar del que ens feia més por, que és que s'estava perdent el temps i no estàvem fent el que tocava, que era negociar políticament aquest consens, perquè pensàvem, pensem i segurament pensarem fins al final de la legislatura que no podíem perdre l'oportunitat històrica d'aprovar aquesta llei, evidentment amb la mà estesa a l'oposició, amb la mà estesa al Partit Popular, però evidentment qui ha de portar el lideratge per aconseguir aquest pacte? Ostres!, doncs l'han de portar aquells partits que estem més compromesos amb l'educació, perquè no podem esperar, evidentment, que siguin els partits que precisament han demostrat menys compromís i menys interès amb la problemàtica educativa, que siguin ells els que ens proposin un pacte educatiu.

La nostra actitud pot haver agradat més o menys; jo demano disculpes si algú s'ha sentit excessivament pitjat o s'ha sentit... una mica cansat de la nostra insistència en aquest tema. Pot haver agradat més o menys, però em sembla que ningú no es pot sorprendre de tota l'actitud que hem tingut; crec que hem seguit una línia de coherència i a més a més és una línia totalment consistent amb el que nosaltres vam defensar en el nostre programa electoral.

Ara estem en temps de descompte, estem en temps de descompte i volem posar tota la nostra energia política a aconseguir aquesta llei, i per això hem presentat aquesta moció, i en el temps que em queda, si els sembla bé, comentaré les esmenes, evidentment oberts a sentir les seves intervencions i a matisar alguns comentaris que pugui fer ara.

Per començar, respecte del Partit Popular, li he proposat una transacció que malauradament no ha acceptat, però l'explicaré ara. He entès de la seva esmena, Sra. Riera, que vostè el que volia és que el projecte de llei recollís el treball fet per la ponència. Jo li he ofert una transacció que precisament recollia això; fixi's que és una transacció que va en contra dels meus principis, perquè jo sempre he defensat que el projecte de llei havia de ser paral·lel, per tant no havia d'esperar al final dels treballs, però com que la política és l'art del possible, diuen, i la ponència així mateix està a punt d'acabar, jo m'he empassat els meus principis i li he proposat una transacció, que era afegir al punt 2 de la moció la frase: "A aquest efecte s'insta la Conselleria d'Educació a tenir en compte els resultats de la ponència del pacte educatiu"; crec que és l'essència, i si no vostè em corregirà, crec que és l'essència del que vostè em proposava, i jo per això he volgut incorporar-ho.

Ara, és clar, jo el que no puc acceptar, com vostè comprendrà, és substituir la meva moció per la seva, d'alguna manera, i que vostè llavors mantingui l'eliminació dels punts 2, 3 i 4, perquè supòs que vostè veurà que si eliminem els punts 2, 3 i 4 el nucli del que venc a defensar aquí, que és la màxima celeritat, la màxima prioritat, és perd. Llavors jo voldria saber -és la mateixa pregunta que li vaig fer al conseller, ara l'hi faig a vostè-, vostè està d'acord que cal una llei educativa? Perquè si vostè està d'acord que cal una llei educativa, jo no entenc que vostè em faci retirar o em proposi de retirar els punts 2, 3 i 4. Jo crec que amb la transacció que li he proposat, incorpor la seva idea, que és que el projecte de llei incorpori els resultats de la ponència, i crec que vostè també hauria d'entendre que jo no li pugui acceptar l'eliminació dels punts 2, 3 i 4. I dit això, evidentment jo respectaré, com no pot ser d'altra manera, la seva posició.

Respecte de les esmenes de Podem, jo voldria començar fent un reconeixement al Sr. Aguilera, perquè jo sé, Sr. Aguilera, que vostè ha tingut un paper molt important dintre de Podem perquè Podem no es despengés del pacte educatiu, crec que és un paper molt important. Crec que vostè i jo i els altres portaveus estan molt d'acord amb el fons i amb el que ha de contenir la llei, i que vostè és una persona compromesa amb el pacte educatiu. Dit això, jo tampoc no puc acceptar les seves esmenes pel que li diré, és a dir, és clar, vostè, a la seva esmena em diu que s'insta a recollir els eixos que sortiran després de la ponència i em diu quin són ja.

És clar, jo crec que d'alguna manera és avançar esdeveniments, jo li he dit a la meua rèplica a la Sra. Riera, que, en principi, va en contra de l'esperit d'aquesta proposició o en contra de com va ser redactat, parlar d'incorporar els resultats de la ponència. Però bé, estic disposat a acceptar-ho, però és clar, jo no sé si aquests realment són els punts que sortiran. I, a més a més, li he de dir una cosa, aquesta moció se centra molt en el com, és a dir, com aconseguim que hi hagi una llei educativa? Prioritzem-ho i no vull entrar en els temes, en el què, perquè precisament jo intent generar un consens aquí sobre la urgència i la necessitat d'una llei educativa. Jo crec que aquest objectiu vostè i jo el compartim.

I per tant, jo espero que entengui i accepti, perquè no puc entendre evidentment no només la primera esmena, sinó les altres tres, en què també, igual que el Partit Popular, em demana que retiri els punts 2, 3 i 4.

Vaig acabant, Sr. President, que veig que se m'acaba el temps.

Respecte de les altres esmenes, la que han presentat conjuntament el PSOE, El Pi i MÉS per Mallorca, evidentment no em puc negar en rodó a acceptar-la, perquè jo estic d'acord amb el que diuen aquí, el que passa és que, com ja vaig dir a la interpel·lació, jo no sé si vostès són conscients, i supòs que sí, perquè vostès també estan en contacte amb la gent d'Illes per un Pacte, que sobren reconeixements i falten realitzacions. Aleshores, a mi em reca una mica amb aquesta moció, que va molt dirigida a aconseguir resultats, a aconseguir realitzacions, que tornem a perdre'ns en la retòrica

del reconeixement. Aleshores m'agradaria sentir els seus arguments a favor de l'esmena, però en aquest sentit doncs sóc refractari a acceptar-la per aquest motiu, perquè pens que ara el que ens demana Illes per un Pacte no és que li fem un nou reconeixement, el que ens demana Illes per un Pacte és que garantim que hi pugui haver una llei educativa abans d'acabar la legislatura.

I per últim l'esmena que m'ha presentat el PSOE, espero poder-me explicar més àmpliament a la meua segona rèplica, els mateixos motius que li he dit al Sr. Aguilera, perquè crec que aquí no hem d'entrar en el què, sinó que del que parlem és del com. En principi tampoc no l'acceptaria.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Correspon ara a la intervenció del Grup Parlamentari Popular, per defensar l'esmena [RGE núm. 6439/18](#), té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Miri, Sr. Castells, vegem, aquest Parlament va constituir una comissió de feina sobre el document d'Illes per un Pacte, la vàrem constituir, no tots els grups hi som, però hi som la majoria de grups representants d'aquest Parlament, i la voluntat era fer feina de valent, amb alçada de mires, amb la voluntat d'assolir acords, que poguessin tenir una durabilitat en el temps i que poguéssim dotar el nostre sistema educatiu d'estabilitat i de qualitat, que pensam que es mereix.

I aquesta voluntat de consens crec que per part del Partit Popular s'ha evidenciat, nosaltres estam asseguts des del primer moment en aquesta comissió, no com altres partits, que a més, s'han estimat quedar-se al marge del que era part consideram nosaltres de la nostra feina de representació, que és seure i intentar assolir acords i millorar la vida de la gent. I a més, crec que ho hem fet en coherència amb el que predicam, perquè ens hem assegut aquí, on no governam i som a l'oposició, igual que ho vàrem intentar fer a la passada legislatura, que ens vàrem asseure, si recorda vostè l'any 2011, l'any 2011 els partits de l'oposició que eren vostès es varen aixecar en aquell moment i estam asseguts, o estàvem asseguts a Madrid, on governàvem independent que també en aquest cas, vostès que estaven a l'oposició, el Partit Socialista, es varen aixecar. Per tant, hem estat asseguts o estam asseguts amb coherència per millorar l'educació, la qualitat educativa, les xifres educatives, o assolir qualche acord que pogués millorar l'educació en general.

Hem fet crec que devers sis mesos de feina, hem escoltat devers 80 compareixences o més i ara elaboram les conclusions individuals, per grup, per poder començar a contrastar-les i intentar consensuar un document de tots els partits i per a tots els que representam. Dic això perquè en aquest moment que fem aquesta feina, vostès presenten aquesta moció per part de MÉS per Menorca, que són un dels

grups que estan asseguts en aquesta comissió. I jo els voldria fer una reflexió, per què demanen ara amb pressses, amb una moció, que es faci una llei, que es tanquin acords amb pressses, que s'accelerin els terminis administratius amb pressses i que es faci tot vinculat ara aquesta legislatura, la qual cosa denota una intencionalitat clarament política i no vinculat que es facin bons acords?

Fa la sensació, Sr. Castells, que l'important són els rèdits polítics que vulguin treure vostès d'aquesta feina i no la feina en si, ni la demanda social d'arribar a un pacte, ni la voluntat de consensuar tot allò que és bo per al nostre sistema educatiu.

I és més, el fet que es proposi instar el conseller que acabi un projecte de llei, que se suposa que no fa, perquè hauria d'estar esperant a tenir en compte les nostres conclusions, que ni tan sols hem presentat i els nostres acords, fa la sensació que aquesta feina nostra o no els interessa gaire, o és que no servirà de quasi res.

I ho dic, perquè a més feia la sensació que vostè es justificava quan explicava el sentit de la moció i ara l'important és que facem aquesta llei i tots hem d'estar d'acord que es faci aquesta llei. Perdoni, nosaltres estam d'acord que es facin acords, es plasmin com es plasmin, l'important és que siguin acords de tots, consensuats, perquè això donarà durabilitat en el temps i donarà estabilitat a aquestes millores. Per tant, crec que l'important és esperar que acabin aquests acords, que per això estam asseguts en el pacte educatiu i no intentar tenir aquest moment de glòria amb una moció.

Miri, l'educació de Balears té moltes coses a millorar, ho hem parlat moltes vegades, les xifres de fracàs, l'abandonament prematur, les baixes competències, els resultats de les avaluacions, els perfils professionals, les ràtios o els recursos econòmics que es destinen a l'educació, la innovació, molts d'aspectes dels quals ens n'han parlat durant tots aquests mesos i que ens haurien d'obligar a deixar els interessos polítics de costat, els debats estèrils de costat i centrar-nos a fer qualche cosa per millorar-ho entre tots.

Nosaltres estam d'acord que la feina de la Comissió d'Educació hagi de culminar amb acords estables, amb un pacte de tots els que representam la societat, i li he de dir perquè m'ho ha demanat, també ens agradaria que es plasmàs en una llei, li ho dic així de clar, també ens agradaria molt que es plasmàs a una llei, per allò de l'estabilitat que donen les normes i la seguretat jurídica. Però, cregui'm, el que dóna estabilitat real, com li deia, és que siguem capaços de posar-nos d'acord, de pactar millores del fons del document, no només la forma jurídica que li donem, perquè l'important serà la intencionalitat i la bona voluntat que tinguem tots els grups que estam representant la societat. I tal vegada no serà un gran pacte i ho deia a més un polític socialista, però serà el nostre millor pacte i això és el que hauríem d'intentar aconseguir entre tots.

Per això nosaltres hem presentat una esmena de substitució dels punts 2, 3 i 4. Nosaltres estam d'acord amb el

punt primer, li votarem a favor, ja li ho dic per avançat perquè ho tenguí en compte. I li hem presentat aquesta esmena perquè el que volem és recuperar aquell objectiu primer pel qual treballam i que, a més, és la demanda que ens ha traslladat la societat i les entitats que s'han preocupat de fer-nos arribar les seves propostes, que valorem el pacte, que mirem en quins punts podem estar tots d'acord, tant de bo fóssim tots, però si no som tots, que siguem tots aquells màxims que puguem estar d'acord i que proposem aquelles millores que com a partit puguem incorporar i que tal vegada puguin millorar aquells consensos als quals puguem arribar entre tots, com a representants de les diferents sensibilitats socials de Balears.

Vostè el que em proposa és substituir aquesta feina i aquests consensos directament per un projecte de llei nacionalista -perdoni-, per un projecte de llei socialista, nascut a un despatx socialista, de forma unilateral, sense tenir en compte les nostres aportacions, sense esperar tan sols que es facin, que s'expliquin, que es consensuin, que es pactin aquestes aportacions, és el que posa a la redacció de la moció, en el punt de la moció. I no és que jo digui que el conseller no estigui legitimat, -sí, ara li comentaré l'esmena-, no és que jo no digui que el conseller no estigui legitimat a fer un projecte de llei, Sr. Conseller, no és que no estigui legitimat en el seu despatx socialista de fer una llei socialista, és que no és el que ens demana la societat, la societat ens demana que facem un projecte de llei entre tots, que hi participem tots, que facem un debat, és una altra realitat, que valorem els documents que precisament els he de dir que el document d'Illes per un Pacte, quan vàrem fer la Comissió d'Educació, precisament el Partit Popular va dir i va modificar, com saben vostès, la redacció de fer aquesta comissió, que s'inclogués que seria la base d'aquella feina que faríem nosaltres, i ho vàrem consensuar així. Per tant, nosaltres estam d'acord a partir de la base d'aquest document i en base a aquest document presentarem les nostres propostes, però ens deixi que les presentem. És que ni tan sols hem fet la comissió per presentar les propostes de conclusions de cadascun dels partits i vostès ens insten que es tanquin els acords i es faci la llei, presentem els acords i donarem trasllat d'aquests acords al conseller, que hauria d'esperar, per respecte a aquests acords, per fer la seva llei.

Miri, nosaltres demanam que es tenguí en compte la nostra esmena, vostè ens ha dit que... m'ha presentat una transacció i ha dit que era una transacció per afegir, vostè m'havia dit substituir, si vol substituir la nostra esmena amb aquella redacció seva i deixar tots els punts, digui'm quin sentit té la meva esmena? Si l'esmena era de substitució, com quedaria? Amb una esmena seva que afegeix una frase a la seva moció. Si vostè em diu que és una substitució o que afegeix..., una transacció, perdoni, la seva frase a la meva esmena i votam el meu text amb la seva frase, a mi ja em sembla bé i podríem votar aquell text, però seria un punt diferent, si vostè vol mantenir el 2, 3 i 4, ja no seria una substitució, ja seria una addició, no sé si m'explic, vostè ens digui si li va bé.

Nosaltres demanarem votació de cada un dels punts, sense voluntat d'anar en contra de res del que es proposa, però sí amb la voluntat de respectar els tràmits parlamentaris i la feina que fem com a grups parlamentaris.

Quant a la resta d'esmenes, a l'esmena presentada pel Grup Podem al punt primer, no és que nosaltres no hi estiguem d'acord, és a dir, nosaltres estam d'acord que s'han de fer acords de finançament o de ràtios o en contra del fracàs, però primer els haurem d'adoptar. És clar, Sra. Camargo, vostè ja ens presenta que s'acabin de tancar o que s'incorporin a la llei els acords d'un 5% de finançament i (...), però si és que no hem fet els acords. Esperem, no passem l'arada davant el bou, primer fer els acords i després incorporarem, no és que no hi estiguem d'acord, nosaltres ens abstenríem si li acceptàssim, perquè el que volem primer és que es facin aquells acords i es respecti la nostra feina, que és molta feina, a la redundància ens ha dut.

A l'esmena d'addició conjunta els he de dir que consideram que és innecessària, redundant quant assenyala que es valori la feina d'Illes per un Pacte, nosaltres ja hem dit... en els treballs de la comissió ja vàrem afegir una esmena del Partit Popular que es donàs la importància a la feina d'Illes per un Pacte i, a més, és el que li he de dir que fem des del nostre grup, hem agafat el document i sobre aquest document fem feina. No fem documents paral·lels ni feines paral·leles, pensam que ha de ser una base per intentar arribar a aquests acords. Per tant, consider que el que hem de fer és continuar aquesta feina i arribar a acords parlamentaris.

I l'esmena del PSOE, sobre inclusió 0-3 o 3-6 com a educatiu, doncs la veritat és que hi ha una comissió creada per a això, crec que es va crear una comissió perquè s'havia creat un embús o generat una mica de desgavell amb la posada en marxa d'un projecte de decret de la Sra. Santiago, i es va crear una comissió perquè decidís si la línia 0-3 havia de ser educativa, assistencial, un poc de cada, amb requisits conjunts, en fi, se suposa que fan una feina, i pens que seria una falta de respecte botar-nos aquesta feina, si no per què cream comissions, per a després, paral·lelament, anar tots tant d'acord segons interessa als partits que governen? Ens sembla que seria un poc absurd.

De totes maneres, reiter que nosaltres li votarem a favor el primer punt i ens agradaria que tengués en compte la nostra esmena per fer aquest petit ja acord avui, en aquest parlament.

El l'important, ja per acabar, Sr. Castells, pensam que no és que nosaltres, com a diputats, ens pengem avui medalles, l'important no és que ens pengem èxits d'haver fet lleis educatives abans que acabi la legislatura o abans que acabi el mes de juny o que arribi el mes de gener, jo crec que l'important és que qualche dia es pengin les medalles els nins i nines de Balears que tenen aquestes xifres educatives tan dolentes i sigui perquè, gràcies a la nostra responsabilitat política, hagi millorat el seu sistema educatiu.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Intervenció del Grup Parlamentari Podem Illes Balears per defensar les esmenes RGE núm. 6547, 6548, 6549 i 6550/18, té la paraula el Sr. Salvador Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sr. President i bon dia a tothom, especialment als representants d'Illes per un Pacte, i a la vostra casa.

Acord de mínims o llei educativa, *that is the question*, Sr. Castells i també Sr. Marc? Avui, MÉS per Menorca ens presenta aquesta moció per fer via, en aquesta carrera per tenir enllestit un pacte polític en matèria educativa, ja que el social diuen que ja fa temps que s'ha consensuat, però hem de dir que les presses són males conselleres i ara sembla que des de MÉS Menorca hi ha pressa per tenir enllestida aquesta llei, i em sembla que la Sra. Núria Riera ha dit algunes qüestions que compartim, en el fons.

Després de mesos de compareixents, desenes de representants de la comunitat educativa, del tercer sectors, els polítics, etc., hem pogut prendre nota de tot el que s'ha dit, avui he portat el dos toms, en el primer tom només hi ha algunes aportacions meves, però això són els *Diaris de Sessions* d'aquests mesos que tenim i hem treballat, com s'ha comentat, i es comentarà en el dia d'avui, d'un text de 40 pàgines aproximadament, com és el document Illes per un Pacte.

Dels acords, els més importants parlaré, després de la meua defensa de l'esmena i sobre els desacords, que ja també hem pres nota, com qüestions de llengua, la laïcitat, el tema de la derogació de la LOMCE o les dues xarxes, són qüestions en les quals tenim desacord i que, d'altra banda, seria molt complicat arribar-hi i, a més a més, haurien de ser d'un consens estatal.

També vull aprofitar aquest moment per demanar al conseller March i al Partit Socialista si ara, que governen a Madrid, pensen derogar la llei, concretament fa un parell de dies, llegeixo textualment, paraules del Sr. Marc: "De LOMCE en menjarem un parell d'anys, i quan dic un parell dic un parell mallorquí". Treballarà el Partit Socialista per evitar-ho? Espera de veritat que sí?

També li recordo les dues vegades que el Congrés va aprovar la derogació d'aquesta llei educativa.

Per tant, com plantejava en el començament de la meua intervenció, durant aquests dies tenim davant la ponència, com s'ha comentat, hi treballam i esperem que en aquest mes tindrem les conclusions acabades. Estam d'acord totes les forces que hem format part d'aquesta ponència per arribar a un acord de mínims? A què sí, Sr. Castells, i la resta de diputats i diputades? Per tant, hauria de sortir d'aquesta cambra aquest acord que fa anys reclama la comunitat educativa, tenim

aquesta responsabilitat i repte si volem millorar de veritat l'educació de les nostres illes i guanyar-nos la credibilitat de la ciutadania.

D'altra banda, com avui ens presenta MÉS per Mallorca, volem i necessitem una llei educativa autonòmica? Com tenim el temps, Sr. Castells i Sr. March? El conseller a la interpel·lació va parlar dels punts que tindrà aquesta llei, i només perquè hi facin una referència molt ràpidament, a veure, es parla de la xarxa educativa, d'autonomia de centres, model lingüístic, model d'atenció a la diversitat, de la formació dels docents, la inicial, permanent, participació, etc.; alguns d'aquests punts sí que hi són, altres no.

Ja anant al gra, de les quatre esmenes, la primera és només a títol enunciatiu i podríem dir, com a mínim, i és obvi, Sr. Castells, que vostè, i m'imagín que la resta de portaveus, haurem de veure que aquest, o almenys des de Podem són importants aquests punts, com a mínim, que després segurament més, d'acord? Sòl de finançament d'un 5%, em sembla que això ha estat per activa i per passiva un dels elements que s'ha repetit, és una qüestió essencial, cabdal, la més important, podem utilitzar els qualificatius que vulguin. En el document es demana un 6%, és a dir, seria doblar l'actual pressupost d'educació, per a nosaltres és impossible, per tant, entenem que el 5%, per què el 5%?

A més a més, en aquests dies, setmanes enrera, concretament, des del Partit Popular, van oferir, després que el Partit Socialista i la resta de partits varen sortir, varen posar damunt la taula un 5%; Sr. Castells, partim d'aquesta base? Partim que passa d'un pressupost de 900 milions, podem arribar a 1.500 milions d'euros, com a mínim, blindar l'escola pública, blindar el pressupost d'educació. Què podem amb aquests 1.500 milions d'euros? Doncs, és obvi que justament avui la Sra. Riera ha interpel·lat el Sr. Conseller per a tot el tema d'infraestructures, també jo avui li demanava sobre el tema de l'incompliment de l'acord marc sobre la incorporació de nou docents menys, etc. Per tant, és obvi, i també ho deman als representants i a les senyores i senyors del Partit Socialista, en aquests dies demanarem aquest 5% a Madrid per als pressuposts del 2019? Realment serà prioritària aquesta infrafinançació que hem patit durant tot aquest temps? Per tant, ens sembla que, des de Podem, és cabdal.

El segon punt, també molt important, que també ha estat un mantra, és l'abandonament escolar primerenc i el fracàs escolar, és obvi, i en aquest sentit podríem... sembla que qualsevol de nosaltres parlar durant minuts i hores sobre aquesta qüestió, ha estat un element que tota la comunitat educativa i els experts ens han posat damunt la taula, hem de posar més recursos a primària per intentar ajudar els nens i nenes que tenen més dificultat, hem de veure realment quins són els problemes a secundària. Reduïm les ràtios? Passem de grups de 28 a 20? Doncs, a això segurament podríem deduir el fracàs escolar.

La tercera qüestió, també noves infraestructures educatives, hem tingut una ració doble sobre aquesta qüestió,

ràtios, barracons, acords als quals ha arribat amb les diferents administracions, la Sra. Riera ha fet un bon repàs aquest mati.

Vaig ràpid, quart punt, Pla integral 0-3, una qüestió que també tenim molt clar que és cabdal. Ha estat un maldecap inicial per a la Sra. Santiago i ara ho és per al Sr. March, ha estat un maldecap per a aquest govern i ho serà per al conseller insular, i és un maldecap per a moltes famílies que no troben places a les escoles. Per tant, en aquest sentit també esperem que després de diversos mesos de treball demanem que es constitueixi aquesta comissió, esperem que aquest grup d'experts pugui donar i posar damunt la taula aquest pla que demanem des de 0-3 per a tots els nens i nenes d'aquesta comunitat.

Una qüestió també important, millora de la formació professional, justament es treballa sobre aquest pla integral, la setmana passada em vaig reunir amb la directora general, amb na Maria Alorda, i li vàrem fer arribar les nostres propostes; és a dir, i ho comentam molt ràpidament, tenim un pla sense memòria econòmica, esperarà a l'últim dia a presentar la memòria econòmica, com és possible? I no és el primer pla que ens trobem que no té memòria econòmica, el Pla educatiu del qual abans parlava, tampoc no té memòria econòmica, un pla integral d'FP on es troben els eixos definits, hi ha les accions a dur a terme, però no es troben quantificades. Sincerament, i amb un defecte d'economista, sembla que això és una errada molt greu i així no es pot dur a terme res, per tant els plans es converteixen en paper banyat.

Més qüestions, i m'he de botar part del meu discurs, sobre la resta d'esmenes. Sr. Castells, hem presentat els punts 2 i 3 per eliminació, una mica en el sentit d'anar, Sra. Riera, entenem perfectament que primer s'ha de fer aquesta ponència, les conclusions, i que ha de prendre però molt bona, però molt bona nota, perquè hi som tots els partits menys Ciutadans, nota del que surti de consens. Espero i desitjo de veritat, i tothom té clar, que els partits treballarem perquè aquests mínims, que són cinc, que són vuit, que són deu, perfecte, però després vindrà una llei, que què passa? Que aquesta llei, com hem comentat, quan la tindrem? Quan tindrem un esborrany, un esborrany que s'ha fet, com s'ha comentat, a la seva conselleria, és obvi, Sr. March, que després de tres anys, justament, farà la setmana següent que vàrem arribar aquí, hem trigat tres anys per tenir una futura llei educativa. Què espera a l'últim moment per posar una llei educativa que serà per vendre en pla electoralista? Que aquesta llei no, arribem a uns acords i sense pressa.

És obvi que els acords, hi cooperi un partit o un altre o un... qualsevol partit, ha de durar en el temps, per tant aquestes presses, ho tornem dir.

Sobre les qüestions de les esmenes, i perdonin que vagi tan ràpidament, però és obvi que reduir en tant poc temps tota la feina és molt complicat, sobre l'esmena ja s'ha comentat, podríem arribar a un consens, però sembla ser que el senyor... i una cosa important, Sr. Castells, si vol realment en aquest punt arribar a un consens ha de veure que hi ha una majoria de partits i no veure que surt amb la iniciativa de MÉS Menorca,

sinó amb el suport de Podem del Partit Popular, etc., només ho deix caure molt clarament en aquest sentit. I que a més a més que (...)

I també, sobre les altres dues esmenes, com que també comparteixo el que ha comentat la Sra. Riera, i m'imagín que altres partits, sobre els papers, senyors i senyores d'Illes per un Pacte, els papers ja estan reconeguts, la feina l'hem feta, és obvi que tothom ho té present, després de tres anys, després del Premi Ramon Llull, tota la feina, no hem de fer, aquí volem ja uns acords de mínims, per favor, aquesta és la nostra responsabilitat.

Li demano que retiri aquesta qüestió.

I per últim, la del PSOE també, és igual, el tema de l'educació infantil, però ara es preocupen de 3 a 6. Ho torn repetir, els punts que havia comentat, era com a mínim, segurament és, i estic convençut...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Aguilera, per favor, vagi acabant.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

..., -ja acabo, Sr. President-, estic convençut que d'aquest, o esperem que d'aquesta comissió surti com a mínim un decàleg, per dir una quantitat, jo n'he comentat cinc, però és obvi que la formació inicial i permanent del professorat s'ha parlat; s'ha parlat també d'una escola realment inclusiva, etc. Per tant, és la nostra responsabilitat d'arribar a aquests acords mínims, és el que avui per avui ens demana la comunitat educativa.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Aguilera. Passam al torn d'intervenció del Grup Parlamentari Socialista per defensar les esmenes RGE núm. 6551/18 i 6552/18, té la paraula el Sr. Enric Casanova.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Gràcies, Sr. President, bon dia, senyores i senyors diputats. Benvinguts els representants de la comunitat educativa.

Aquesta moció, bé, aquesta moció surt de la interpel·lació del Grup Parlamentari MÉS Menorca, ja ho ha explicat aquí, sobre la feina feta per la conselleria i parteix d'una idea que s'ha repetit a la ponència durant tot el temps i és que la necessitat d'un pacte educatiu és imprescindible i està reconeguda no sols per tota la comunitat educativa, sinó també per la gran majoria de partits que conformen aquesta cambra, únicament hi ha un partit que no reconeix la necessitat d'arribar a consensos i acords de caràcter territorial i local, i,

per tant, no vol participar en aquesta consecució d'un acord per donar estabilitat.

El que està clar, jo crec que el que s'ha fet, la feina feta per Illes per un Pacte i per la comunitat educativa és tota una lliçó de la qual aquí hem de prendre nota, és una lliçó de constància, és una lliçó de fermesa, és una lliçó de voluntat d'allà on es vol arribar; és a dir, la comunitat educativa es va mobilitzar, va posar les bases socials, allò que considerava imprescindible, un pacte social per l'educació. Aquest pacte es va reflectir en el document Illes per un Pacte on es posaren les bases del consens per avançar ara amb caràcter polític.

Aquest document d'Illes per un Pacte ha rebut el suport de la majoria de les organitzacions de caràcter educatiu de diferents sectors i va passar al Consell Escolar, on es va debatre abans d'arribar. Jo crec que el Consell Escolar va ser l'òrgan que va donar consistència al document, una consistència de representació de la major part de la comunitat educativa abans de venir al Parlament i, per tant, va ser un procés necessari passar pel Consell Escolar, jo crec que el procés, ara parlarem d'això, el procés ha estat el que havia de ser, passant des de la societat civil organitzada a través de les institucions, com és el Consell Escolar, i ara arriba al Parlament.

Aquí, en el Parlament, hem treballat en ponència per avançar en aquests acords de caràcter polític i jo crec que l'intent és augmentar el consens i el respecte a aquells aspectes que cada grup vol incloure en aquests pacte educatiu, i Sr. Castells, vostè, durant la interpel·lació, va parlar que la finalitat de tot el procés és la creació d'una llei educativa. I jo li vull recordar que quan se signaren els acords de governabilitat, que donen pas a aquest govern d'avui en dia, el juliol del 2015, expressament hi ha un punt que diu, que se signa: "Impulsar un gran pacte per l'educació i posar les bases d'una futura llei de les Illes Balears". És a dir, ho posa ben clar, és a dir, l'acord es basa en l'impuls de l'acord i l'impuls de les bases per a una futura llei d'educació, que és del que tractam.

Per tant, crec que els partits que varen signar aquells acords de governabilitat a complim escrupolosament aquest punt, i per això som aquí ara, som aquí i intentam tancar la ponència que acaba en breu, comencem les conclusions en breu, perquè el que intentem és extreure les conclusions que després serviran per avançar en aquesta llei educativa, que és imprescindible; perquè és una llei que ha de nàixer, precisament la llei educativa que pretén donar-li estabilitat, ha de nàixer del màxim consens per tenir estabilitat. Tots som conscients que a nivell estatal aquelles lleis que s'han imposat, com és la LOMCE, no donen estabilitat; una llei pot assentar el sistema però no li dona estabilitat, al sistema, si no hi ha un procés previ. El que dona estabilitat al sistema no és la llei, el que li dona estabilitat és el procés previ de consens previ a la llei, i és el que estem..., estem intentant establir estabilitat, establir consens per poder arribar a (...).

Repasant el *Diari de Sessions* respecte de la interpel·lació, el Sr. Castells parla del procés, no està content

del procés perquè el títlla de llarg i diu que està repetint la feina feta per Illes per un pacte. Miri, Sr. Castells, jo he de reconèixer que la ponència ha tingut moltes compareixences, hem tingut aquí fins a 80 compareixences, potser fins i tot podem dir que potser hi ha massa compareixences, però crec que d'aquestes compareixences podem arribar a conclusions i acords que sense elles mai no haguessin estat. Jo aquí vull recordar únicament l'ambient que es va respirar després d'una compareixença; després de la compareixença del representant de l'alumnat tothom, tothom que érem en aquella ponència, vam pensar sortint pensant que necessitàvem escoltar aquesta gent. Per tant crec que la feina feta no és una repetició, és un avanç. Jo no estic d'acord amb vostè quan diu que hem estat perdent el temps, vostè ha dit aquí que en aquesta ponència s'ha estat perdent el temps per dilatar la possible elaboració de l'allei; no hi estic d'acord, Sr. Castells; en aquesta ponència s'ha avançat cap a un consens, que és el que es pretén, es pretén avançar cap a un consens per poder (...).

Des del Grup Parlamentari Socialista pensam que ha estat una feina molt important, la feina de la ponència, perquè s'ha avançat en un doble vessant: per una banda s'han basat les compareixences... han fet i faran que s'incloguin conclusions que potser no eren al document i que a partir d'ara veurem si s'hi inclouen, jo crec que tampoc no està malament; i també s'ha arribat a consensos; aquí el Sr. Aguilera ha repetit que ja hi ha tota una sèrie de punts en els quals es preveu una sèrie de consensos. Per tant crec que la ponència ha fet una feina tant de fons com política molt important per poder (...). Vostè mateix en alguna de les seves intervencions diu que potser moltes vegades cal anar a poc a poc per anar tots junts. Doncs, Sr. Castells, jo ara crec que hem d'anar tots junts per avançar una mica més cap al consens, i és el que estem fent a la ponència, a la ponència és el que s'està fent.

També li he de dir que a la constitució de ponència vostè va introduir una esmena que crec que va ser molt encertada, en la qual demanava que la feina de la ponència tingués un procés paral·lel amb l'elaboració del projecte de llei educativa anunciat pel Govern. Per tant crec que estam fent les coses molt correctament; per una banda estem arribant al punt de redacció de conclusions, estem en la fase de redacció de conclusions, i acabarà la ponència en dues setmanes, tres setmanes, en funció de la disponibilitat que tothom vulgui tenir per poder accelerar-la, és a dir, les conclusions s'acabaran en funció de la disponibilitat que tinguem cadascú; podem acabar en una setmana, en dues setmanes, en tres setmanes, això depèn de nosaltres, per tant la celeritat ens l'hem de demanar a nosaltres, no als altres. I per altra banda la conselleria, ja li ho dic, ja està treballant en aquest projecte de llei i escoltant el que es diu. També ara el que cal és que la conselleria reculli les conclusions que traurem d'aquesta ponència i les incorpori a aquest esborrany de projecte de llei que s'està fent.

En relació amb els punts de la moció he de dir que estem totalment d'acord amb el punt 1, perquè crec que la finalitat és molt important i s'ha vist reflectida a les compareixences. També estem a favor que estem en la fase d'avançar en la redacció de la llei educativa, que és el que consideram. També

votarem a favor d'impulsar la possibilitat de tenir una llei educativa, crec que això ho tenim tots més que clar. Respecte del punt 4, malgrat que el votarem a favor, pensam que és un punt que..., hi ha un reglament a la cambra per poder accelerar els processos, tampoc no hi ha..., però bé, malgrat això sí que hi votarem a favor.

Respecte de les esmenes que han presentat, respecte de l'esmena d'addició, nosaltres sí que consideram que la feina que s'ha fet per Illes per un pacte i per tota la comunitat educativa requereix un reconeixement, requereix un reconeixement perquè som aquí gràcies a allò, i és així, és a dir, la comunitat educativa ens va demanar un acord de caràcter polític, i ha fet l'esforç, i ho ha dit en un primer moment, ha fet un esforç titànic per tenir un consens de caràcter social. Per tant nosaltres no podem menysprear aquest esforç i per això aquí estam tots i la major part dels grups intentant fer un esforç per arribar al consens que jo esper.

Respecte de l'esmena del Grup Popular, nosaltres creiem que l'esperit de la ponència ja deia que havia de ser paral·lela una a l'altra. I respecte de l'esmena de Podem, respecte d'allò de l'elaboració de plans i de projectes, nosaltres consideram que s'ha quedat...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Casanova, per favor, vagi acabant.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Sí, un moment. Simplement és dir que pensam que són unes prèvies conclusions, potser apriorístiques i, per tant, no hi donaríem suport. I res més. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Casanova. Passam al torn d'intervenció del Grup Parlamentari El Pi **PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS** per defensar l'esmena **RGE núm. 6551/18**, té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, tot i que en la norma parlamentària les interpel·lacions precedeixen les mocions, avui al nostre grup ens agradaria separar una cosa de l'altra. Aquesta voluntat té una explicació raonada. El passat 29 de maig el Sr. Castells va encetar un diàleg amb el conseller Martí March, amb el qual sí és cert que compartim algunes qüestions de fons; no ho és menys que dissentim en moltes formes i certes afirmacions. En la seva intervenció el Sr. Castells va assegurar que pel camí haurem perdut tres anys i que -cito literalment- d'alguna manera s'ha malbaratat l'esforç fet.

Nosaltres, el Grup Parlamentari El Pi, no podem estar més en desacord amb aquestes declaracions. Que ens agradaria

haver fet més via i tenir la llei o les conclusions fetes i la llei en tramitació parlamentària?, sí; que voldríem tenir ja la llei damunt la taula redactada i consensuada?, també; però hem de ser responsables, i el sentit de la responsabilitat diu que es va acordar un calendari de compareixences per tal que tots els grups parlamentaris coneguèssim de primera mà les opinions dels professionals i així ho hem fet.

Vostès, des de MÉS per Menorca, igual que nosaltres, són i han estat sempre molt crítics amb la falta de diàleg i consens en matèria educativa de la legislatura passada, i escoltant la interpel·lació de fa quinze dies semblava que haguessin oblidat tot l'après del que va passar. Amb les seves paraules pareixia que restava legitimitat als grups d'aquest parlament, i en això dissentim per complet.

A més a més tenim la sensació que a vegades pareix que es contradiuen. El passat 31 de maig, quan Podemos va presentar una proposició no de llei a la Comissió d'Educació en què plantejava un seguit de punts que havia de seguir el pacte educatiu estatal, vostè mateix va dir literalment: "Jo tenc el dubte realment de si és congruent demanar un pacte i demanar la participació de la societat civil, i a la vegada formular una proposta o un programa que potser no és de consens". Idò bé, en consonància diríem que si valora el consens a nivell estatal no entenem el menyspreu que va parèixer mostrar durant la interpel·lació a la feina feta en comissió per la llei de caire autonòmic. Però dit això, com deia al començament, aquesta és la nostra opinió respecte de la interpel·lació, però ara preferim centrar-nos en la moció que en deriva.

Illes per un Pacte és heterogeni i ha demostrat ser capaç de fer una feina exemplar de la qual tots ens hem de sentir orgullosos, sense fer apropiacions d'aquesta feina que és seva, que ha costat molt d'esforç i mereix tot el nostre respecte, quan ja, des del 2006-2007 començaren a elaborar informes sobre mancances i necessitats que lliuraren a la conselleria, d'aquí l'esmena presentada.

A El Pi, com a vostès, també li preocupa que la llei educativa no entri en el següent període de sessions i per això el mes passat li vàrem fer la pregunta al conseller en aquest sentit, jo mateixa vaig tenir l'oportunitat de demanar-li al Sr. March a quin ritme es feia feina amb la llei per tal d'aprovar-la durant el següent període de sessions, però igualment ens preocupava que s'estigués fent feina de bades a la comissió i que després no hi hagués de ser escoltada, perquè coincidiran que seria un desbarat fer aquesta comissió si la llei està feta i refeta i guardada dins un calaix.

Aquesta preocupació d'El Pi té una raó de ser fonamental i és perquè ens hi jugam massa i perquè ens hi jugam massa donarem suport a la moció que, com deia, creiem que és més sensata que la interpel·lació prèvia. La gent ha de poder saber com funcionen les coses i quina és la realitat i és cert que aquest mes acabarem la ponència i, per tant, enviarem les conclusions a la conselleria, que també ha anat mirant en els *Diàris de Sessions*, per tal que es puguin introduir a l'esborrany de la llei en la qual fan feina.

Han estat unes compareixences molt interessants i enriquidores que han servit per explicar i constatar totes les passes fetes per Illes per un Pacte en l'elaboració del document i també escoltar altres professionals que han posat damunt la taula idees per ajudar i aportar a les conclusions i al mateix temps a la llei.

Estam totalment d'acord que el projecte hauria d'entrar al Parlament a l'inici del proper període de sessions i, per això, i si fos necessari habilitar sessions extraordinàries per fer-hi feina, nosaltres hi estariem d'acord. Per a nosaltres el Pacte per l'Educació és una qüestió prioritària i entenem que és urgent tenir en compte el temps per tal de poder tramitar-ho dins aquesta legislatura, però això no resta que seguim pensant que el consens i el diàleg són innegociables i que no volem desmerèixer la feina feta ni per Illes per un pacte ni pel Consell Escolar ni per part dels ponents que han vingut a explicar-nos els seus punts de vista ni tampoc pels grups parlamentaris que hem fet feina a la comissió.

Per tot això, vull acabar fent una crida a la responsabilitat i recordant que aquest ha de ser un pacte de tots, sense partidismes ni medalles i per tal que hi càpiga tothom.

Respecte de les esmenes que s'han presentat, pel que fa a l'esmena del Grup Parlamentari Popular amb la primera part hi estam d'acord, consideram que la llei ha de tenir en compte els treballs realitzats, però també pensam que hi ha d'haver una feina feta, una estructura, una base d'aquesta llei que és necessària que hi sigui i que incorpori totes les conclusions i consensos que nosaltres hi tenguem. Per tant, nosaltres pensam que sí, que des de la conselleria ja s'ha de fer i de fet coneixem que es fa feina en aquesta llei.

Pel que fa a les esmenes de Podem, l'esmena que fa referència a uns eixos mínims, jo estic d'acord amb el fons d'aquesta esmena, però això crec que ha de sortir de les conclusions i és part d'aquestes que s'han de dur a la conselleria, que és on les hem de debatre.

Respecte de suprimir els punts 2, 3 i 4, no, perquè nosaltres consideram que és important que hi hagi aquesta llei que doni estabilitat per al futur.

Respecte de l'esmena del Partit Socialista, el mateix argument que li don ara al Sr. Aguilera, crec, i estam d'acord que l'etapa infantil és importantíssima i és educativa, però és una conclusió a la qual hem d'arribar i crec que també és dins el si de la comissió i de la ponència que ho hem de parlar i ho hem de consensuar.

Res més, donarem suport a la moció.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, per defensar l'esmena [RGE núm. 6551/18](#), té la paraula la Sra. Agustina Vilaret.

LA SRA. VILARET I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Companys diputats i diputades i gent assistent en el públic. Avui precisament per la importància i consideració que es mereix l'educació intentaré ser la més clara possible i eliminar filtres i màscares i intentar que tothom posi el cor damunt la taula per lluitar per allò més important d'una societat, que és l'educació.

Per tant, llei d'educació per a les Illes Balears? Sí, sí, hi ha de ser. Tot i ser conscient que el consens absolut és impossible, seria interessant arribar a un mínim per garantir l'estabilitat a l'educació.

Ens hem de congratular que la majoria vegem la importància que hi hagi voluntat política de prioritzar l'educació a través d'un pacte que serveixi per a la primera llei d'educació de les Illes Balears. I vull remarcar també que es fa amb la comunitat educativa escoltant des de baix a la gent més implicada i que ho viu dia a dia, escoltant als que eduquen amb dedicació, amb esforç i amb vocació.

Defensem una llei d'educació i reconeixem la feina feta per Illes per un Pacte per intentar arribar a un document de consens, però ara queda una feina que fàcil no serà, però que toca invertir i que ha de ser una fita, i que desitjam que sigui un èxit al més aviat possible; un èxit per a la majoria de la societat, i si és així també serà un èxit polític, una llei que ens faci sentir orgullosos de la nostra feina. Precisament perquè volem que sigui un èxit hem de lluitar per aconseguir-ho aquesta legislatura, si fos possible ho hem de lluitar entre tots.

Serà un d'aquells punts forts, d'aquells pilars que potser pugui passar a la història dels objectius aconseguits i que podrem llegir amb orgull a les generacions que vénen darrere per a un futur millor.

Per tant, encara que vengui just, hem habilitat un període extraordinari i hem d'intentar que les conclusions arribin el més aviat possible i que aquesta llei es comenci a tramitar. Hem de tenir la valentia de superar els entrebancs i fer molta feina, no caure en jocs de paraules ni en jocs de forces polítiques i ens hem d'arromangar tots i ho hem de fer possible.

Per tot això, per tant, votarem a favor, votarem a favor del punt 1, perquè el Pacte Educatiu a les Illes Balears culmini en una llei d'educació d'ampli consens, que permeti l'estabilitat del sistema educatiu de les Illes Balears, és clar que sí.

Votarem a favor d'instar la conselleria a concloure el treball d'elaboració d'un projecte de llei i treballar per intentar trobar el màxim consens, tot i que sabem que serà molt difícil, però ho hem d'intentar.

I també donam màxim suport al punt 3 perquè el Govern doni prioritat a tramitar i a aprovar el projecte de llei aquesta legislatura.

I el punt 4, com ja ha dit el company del PSOE, és de tràmit de mesures necessàries, que se suposa que també serà possible.

Per tant, tot i reconèixer la feina feta per part de la comunitat educativa per ser un document de consens i tota la feina també que hem fet aquí en el Parlament, que també és l'esmena que nosaltres hem presentat, conjuntament amb el PSOE, aleshores, trob que tots hauríem de posar un mica de la nostra part. No m'allargaré més en les paraules perquè crec que és una necessitat i esperem que sigui consensuada que una llei de l'educació per a les Illes Balears sigui ja... pugui ser una realitat en el menor temps possible.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vilaret. Passam al torn de fixar posicions. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. *Bon dia a tothom* de nuevo. Esta moción era más que necesaria y se agradece que, aunque ya queden pocos meses, parece que empiezan a despertar las fuerzas progresistas y a recordar algunas ideas capitales que se vendieron en campaña, así sucede con la Comisión auditora de la deuda y así parece suceder con la necesidad de una ley educativa, tras las muchas sesiones de la comisión por un pacto educativo y tres años de legislatura.

En 2012 se inició en Menorca un movimiento por el pacto educativo, y creo que ya era hora que MÉS per Menorca reaccionara ante una cuestión a la que se deben por las características de su electorado; ustedes, que son duchos en este oficio de político, saben perfectamente que cuando se abría aquella comisión por el pacto educativo, de algún modo se enclaustraban los tiempos que podían gestar una ley. Aquí ingenuos hay pocos, en aras de otras cuestiones se ha transigido con la falta de previsión y planificación y ahora, claro, vamos tarde.

Efectivamente, señorías de MÉS per Menorca, les apoyo en los cuatro puntos que entiendo consecutivos y escalonados, hecho por el cual no entiendo las enmiendas de supresión del Sr. Aguilera, quizás lo hace como una forma pragmática de dar más presteza al impulso definitivo de esta ley, pero en ese caso la enmienda al punto 1 estaría incompleta.

Tampoco apoyo las otras enmiendas, porque se tornan limitadoras, se centran en cuestiones de contenido y no de procedimiento, con lo cual creo que está bien planteada esta moción.

En consecuencia, la apoyo con la esperanza de que seamos capaces de promulgar esta ley educativa y que recoja las múltiples cuestiones detectadas en las sesiones de la comisión por un pacto educativo, y que no queden más que por

habernos retrasado; que sea realmente un pacto y que se termine con una guerra política que no beneficia ni al sistema educativo ni al conjunto de la sociedad.

Bien, entremos en algunas cuestiones de fondo. En esta comunidad hay déficits importantes en materia de educación, jamás hay que olvidar la movilización de septiembre del 2013 que, aunque reaccionó contra el Decreto de trilingüismo del Gobierno Bauzá, traía muchas otras demandas contra los recortes y lo que suponía la ley Wert. Señorías del Partido Popular, todo esto no los puede poner de perfil ante la necesidad social por una ley autonómica que recoja nuestra especificidad.

Yo misma he traído cuestiones acerca de la concertada, de la que se reconoce su importante labor, el espacio que ocupan un 50% de la oferta en ciudades grandes como Palma, y estoy segura que se pueden recoger muchas cuestiones acerca también de la misma. Han pasado ya casi cinco años de aquellas movilizaciones y la guerra de posiciones y trincheras en la educación ha dilatado que toda esa gente, que se tiró a la calle por los recortes y la politización de la educación, no tengan satisfechas las necesidades de aquel sentir. Necesitamos una ley que conecte con aquel sentir que inundó las calles de Palma, una ley que sea sólida, duradera, que salguarde una medida humana, a la necesidad de profesores, familias y alumnos, una ley democrática porque cuenta con su voz, con la de los principales afectados e interesados, con su participación en la construcción de la ley, donde todo lo recogido en las sesiones de la comisión no caigan en saco roto y sumen en este sentir de la Marea Verde.

Pero hay cuestiones y voces que han pasado por la comisión y que han de ser tenidas en cuenta de verdad, cuestiones que, aunque para muchos puedan ser adyacentes, son una cuestión central en el desarrollo cotidiano y diario de la comunidad educativa en su conjunto: temas como la educación de 0 a 3, el *bullying* o voces como la de la Fiscalía de Menores que han de tener la transcendencia que han de tener a la hora de diseñar esta ley; cuestiones como mecanismos que aseguren la integración idiomática, sin que genere rechazos en las propias familias venidas de fuera y que luego van a ser usados como arma arrojadiza, normalicemos de una vez por todas el tema de la lengua, por una banda, acepten los matices que faciliten los consensos en esta materia, y por la otra, no se empeñen en el tema de la ideología oculta y dogmatizante del profesorado, primero, porque es alarmista, y después, porque no es la realidad general. Con tal estrategia generan una fractura innecesaria, impidiendo consensos que nos entreguen una paz social en materia educativa.

No podemos avanzar como sociedad si siguen todos parapetados en sus posiciones irreconciliables. Necesitamos leyes sólidas, estables, que no sean caducas con cada giro electoral y demoscópico.

Reducir el abandono escolar, mejorar la integración de los llegados de fuera, implementar la formación profesional, integrar cuestiones sociales como el machismo y el acoso

escolar, transcender la burocratització i humanitzar les mesures de la mecànica en les relacions amb i entre la comunitat educativa; mantenir la motivació i el creixement professional del personal docent, com a millor via per garantir alumnes connectats amb els continguts, amb els professors i amb els centres.

Es fantàstic sortir bé parat dels informes PISA, però no es ha de mesurar l'educació i als escolars tan sols amb aquests rànquings, que redueixen tot a una qüestió competitiva de l'estudiant, com un pou de coneixement positivista, que es mesura i competeix per veure qui arriba primer, això genera frustració perquè els joves saben que o surten camareros o surten graduats en parat.

L'educació no és només una qüestió d'excel·lència, sinó d'equitat, lo més important és com aquests nens, que partim amb desavantatges socials o físics, arriben als mateixos èxits que aquells que gaudeixen de millors condicions. La complexitat en termes generals és enorme i les concrecions pròpies de la comunitat també, per això i per la falta de temps d'aquesta legislatura, demano que aquells que s'han atrincherat i no permeten el progrés i condemnen al estancament educatiu en la comunitat, surtin de les seves posicions.

Decia Borges que triar és renunciar a tot el demés, i jo trio un pacte per l'educació i que es faci llei, lo contrari és renunciar al progrés educatiu de la nostra comunitat.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Seijas. Passam al torn de paraula del grup proposant, té la paraula el Sr. Josep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, i moltes gràcies també a tots els portaveus per les seves intervencions. Respondré conjuntament al PP i a Podem perquè, de fet, han tingut una línia argumental molt similar, en dues línies, no?

Una, em sap greu, dir-los-ho, crec que no tenen el cap, el Sr. Casanova els ho ha recordat de forma molt pertinent, el que vam aprovar, que s'omplen la boca de la ponència, de la ponència, i diuen que el més normal del món, doncs, si hem fet una ponència, ara s'ha d'esperar que la ponència acabi. No, escoltin, vostès (...) varen votar, perquè crec que vostès van votar a favor de la creació d'aquesta ponència, i vam votar que aquesta ponència faria una feina i que en paral·lel es faria un projecte de llei, i en paral·lel vol dir, en paral·lel és el contrari d'en sèrie, és a dir, en paral·lel vol dir que mentre una cosa es fa l'altra també es fa, i que, per tant, per fer una cosa no cal esperar l'altra. Per tant, això que vostès veuen amb tota naturalitat és exactament el contrari del que vam aprovar. Vam aprovar i vam dir que la feina que faria la comissió, en l'acord que es va prendre... -no digui que no, Sra. Riera, perquè està escrit-, a l'acord que vam prendre vam dir que els treballs de

la comissió serien preparatoris del tràmit parlamentari de la llei; és a dir, quan entri la llei, les feines que haurem fet nosaltres seran preparatòries del tràmit parlamentari.

(Remor de veus)

És a dir, aquesta ponència no serveix per instruir el Govern en el seu projecte de llei, serveix per instruir-nos a nosaltres perquè quan arribi el projecte ja haguem fet la feina deliberativa, això és el que vam aprovar, eh, això és el que vam aprovar. Si vostès no ho volen tenir present, em sap greu, però és el seu problema.

I després, és clar, vostès ens diuen que ara venim amb presses, fins i tot han vingut a insinuar que jo aquí venia a penjar-me la medalla de defensar la llei educativa; escolti'm, presses no, és que jo fa dos anys que ho dic, ja ho he dit que he estat el corcó, ja ho he dit que he estat el corcó; llavors vostès, ara deman presses? Sí, deman presses per què? Perquè, com que fins ara no m'han fet cas, jo, perquè, encara que representi un grup parlamentari petit, suposo que tinc dret a intentar defensar la meua agenda política, la meua agenda política és que en aquesta legislatura hi hagi aquesta llei educativa. Com que arribem al final de la legislatura i aquest objectiu que es troba a la meua agenda política, del meu grup parlamentari i dels meus electors no s'assoleix, doncs evidentment sí, ara deman presses.

Però no em diguin que ara vinc amb presses, perquè jo fa dos anys que deman presses. Per tant, em sap greu, però aquestes crítiques no les puc acceptar per incongruents.

Sr. Aguilera, respecte dels temes que vostè proposa, ja li he dit, és a dir, jo hi estic d'acord, però en trobo a faltar de temes, per exemple, dos temes que crec que han sortit a totes les compareixences que hem tingut: el tema d'autonomia de centre i el tema dels currículums, això a la llista no ho ha posat, no ho ha posat i, per tant..., i això d'alguna manera també val per a l'esmena del PSOE i els motius pels quals no l'accepto; és a dir, jo no he vingut a debatre quins temes hi ha d'haver a la llei educativa, que si volen un dia podem debatre sobre això, jo he vingut a debatre la urgència de la llei educativa, i crec que ara parlar de quins temes hi ha d'haver a la llei educativa ens distreu de aquest objectiu, que l'objectiu és compartir amb vostès, i després podem votar i cada grup dirà si considera que la llei educativa és urgent o no és urgent.

I així d'alguna manera don per replicades les intervencions de la Sra. Riera i del Sr. Aguilera.

Sr. Casanova, en primer lloc, evidentment li he de donar les gràcies pel seu suport, i li he de dir una cosa que li agraeixo molt que l'hagi tret, que és..., perquè jo tinc molt present com va quedar redactat això en els acords pel canvi; en els acords pel canvi va quedar redactat així per un motiu, perquè hi havia un partit que donava suport al Govern que no era al pacte educatiu, que era Podem, i per això es va redactar d'aquesta manera, i això és el que diuen efectivament els acords pel canvi. Posar les bases no és contradictori amb assolir l'objectiu de tenir la llei, per tant, per això el nostre,

que va signar aquests acords pel canvi, que està d'acord que es posin les bases i anem més enllà, jo el que intent aquí és trobar el màxim de suports possibles per anar més enllà, però li he agraït que ho hagi tret perquè jo evidentment és un tema que l'he tingut present sempre.

Després vostè m'ha tirat en cara d'alguna manera, i evidentment té tot el dret a fer-ho, que jo he dit que s'havia perdut el temps; a veure, és que per a mi, que soc un lletraferit, a mi m'ha encantat la ponència, jo he aprofitat moltes coses, per a la meua formació ha estat fantàstica, vostè ha d'entendre quan jo dic perdre el temps, perdre el temps per a què? Perdre el temps cap a l'objectiu, que l'objectiu és que guany fixesa aquest pacte, que guany fixesa i per a mi guanya fixesa amb una llei.

Vostè també ha dit una cosa, ha dit: això ens serveix per avançar cap al consens. Jo no hi puc estar d'acord amb això, Sr. Casanova, perquè jo crec que els punts en els que veiem que hi ha consens ja n'hi havia, i en els punts en els que hi ha dissens, crec que aquest dissens continua; és a dir, llegint el *Diari de Sessions* de la ponència que haguem avançat realment en el consens, crec que ens hauríem de treure la bena dels ulls perquè crec que, precisament, la feina que s'ha seguit o el mètode que s'ha seguit no ha servit per avançar cap al consens.

Per respondre molt ràpidament a la Sra. Sureda, a la Sra. Vilaret i a la Sra. Seijas, primer de tot, a totes tres donar-los les gràcies pel suport. Dir-li, Sra. Sureda, que nosaltres estam totalment a favor del consens, estam totalment a favor del consens, el que passa és que creiem que se'ns passa el temps, se'ns passa l'arròs, i hem de córrer, perquè sap què diu la gent dels polítics, sap què diu? Que rallam molt, que parlam molt i fem poc, de fet diuen que rallam molt i no fem res. Però bé, jo ho he volgut dir d'una forma més suau, que rallam molt i fem poc. Jo, com molt bé diu el Sr. Font, perquè vostè, Sr. Font, no és l'únic empresari que hi ha aquí, jo també soc empresari, ja he dit que era un empresari lletraferit i, per tant, a mi m'agraden molt les ponències, però m'agraden molt els resultats també. I si fem molta ponència i no tenim resultats, malament.

Per acabar, i acabo aquí, Podem i PP m'han acusat de venir aquí a voler fer un lluïment, a voler penjar-me la medalla del recurs a la llei, hem vingut simplement a dir que la llei educativa és una prioritat i, per tant, ara votarem i tindrem ocasió que cadascú es manifesti sobre si això és o no és una prioritat.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Entenc que no accepta cap esmena?

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Efectivament, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Accepta la votació separada dels punts?

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Sí.

EL SR. PRESIDENT:

Passam, per tant, a la votació. Passam a la votació del punt 1. Votam.

56 vots a favor; cap en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació del punt 2. Votam.

29 vots a favor; cap en contra i 29 abstencions.

Passam a la votació del punt 3. Votam.

29 vots a favor; cap en contra i 29 abstencions.

Passam a la votació del punt 4. Votam.

29 vots a favor; cap en contra i 29 abstencions.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 16726/17, presentada pel Consell Insular de Mallorca, de camins públics i rutes d'interès excursionista de Mallorca.

Passam al quart punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de presa en consideració -silenci, per favor, silenci!- de la Proposició de llei RGE núm. 16726/17, presentada pel Consell Insular de Mallorca, de camins públics i rutes d'interès excursionista de Mallorca.

Intervenció de les persones designades pel Consell de Mallorca per fer-ne la defensa, el Sr. Miquel Ensenyat i Riutort té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL CONSELL INSULAR DE MALLORCA (Miquel Ensenyat i Riutort):

Molt bon dia, diputats i diputades, i moltes gràcies per aquest espai per poder defensar aquesta presa en consideració d'aquesta llei de camins, que és la tercera iniciativa legislativa que es durà a terme des que es va aprovar l'Estatut d'Autonomia i, per tant, també ens ha de servir per posar de manifest la capacitat legislativa que tenen els consells insulars.

Coincidiran amb mi que la xarxa de camins públics existents a Mallorca suposa, sense cap dubte, un dels conjunts patrimonials més importants que tenim en aquesta illa i que és la nostra obligació preservar. La majoria d'aquests camins també han configurat Mallorca, tal i com és a dia d'avui, amb segles d'història darrera, i segurament on varen néixer en un context que és prou diferent a l'actual, i que varen ser usats pels nostres avantpassats, també amb objectius totalment diferents tal volta als que s'usen a dia d'avui.

Segles enrera les necessitats de mobilitat no eren les que tenim a dia d'avui, eren unes altres, a través de relacions econòmiques, comercials entre municipis o fins i tot entre diferents punts d'interès d'un mateix municipi, o fins i tot també amb finalitats de vegades religioses, com era el tema del pelegrinatge, i bona prova d'això són tots els camins que de tots els pobles de Mallorca pugen cap a Lluch, cap a Bonany, cap a Randa o cap a Sant Salvador de Felanitx, entre molts altres llocs.

En el segle i amb l'aparició del trànsit rodat i motoritzat, va ser un element important per fer aquest canvi d'usos, perquè... i especialment del model de mobilitat, però, curiosament, al mateix temps i també a principi del segle XX, sortia una altra activitat, un altre ús i aquest és important remarcar-lo, que és el senderisme, era fins i tot quan Let Marjory, que és un dels referents dins el senderisme a nivell mundial, es feia una pregunta, i es feia la pregunta següent: per què hem de pujar les muntanyes? I la resposta era perquè hi són. I així naixia també aquesta configuració totalment diferent de la utilitat dels camins públics.

A dia d'avui aquesta pràctica és segurament una de les més utilitzades i que fins i tot nosaltres mateixes, nosaltres mateixos utilitzam com a reclam turístic, és a dir, dins tota la feina que es fa de promocionar Mallorca, més enllà del sol i de la platja, amb tots els avantatges també i inconvenients que això suposa i que també reflecteix la proposta de llei.

És important en aquest sentit ressenyar la feina que s'ha dut a terme els darrers trenta anys per molts d'ajuntaments de Mallorca, per molts de col·lectius i d'entitats, així com també pel mateix Consell de Mallorca amb la catalogació i sobretot amb el manteniment d'aquests camins. I amb totes les dificultats que això comporta i, especialment, per als ajuntaments als quals els mancaven eines jurídiques quant que existeixen instruments jurídics, però que aquests són molt dispersos, neix aquesta llei, una llei que neix per ser una eina al servei de les administracions, sobretot dels ajuntaments, per regular aquest nou context i aquests nous usos i per preservar aquest patrimoni públic.

És una llei que està feta per dos departaments del Consell de Mallorca, el de Territori i el de Medi Ambient, les conselleres parlaran darrera jo, però vull agrair aquesta feina, dedicació i especialment a tot el personal d'aquests dos departaments, així com de totes aquelles entitats i administracions que hi han fet feina, com totes aquelles persones també i associacions que hi han participat a través d'esmenes.

Les meves companyes, Mercedes Garrido i Sandra Espeja us donaran ja més detalls de com és aquesta proposta.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ensenyat. Toca el torn de la Sra. Mercedes Garrido i Rodríguez.

LA SRA. CONSELLERA EXECUTIVA DE TERRITORI I INFRAESTRUCTURES DEL CONSELL INSULAR DE MALLORCA (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La proposició de llei que avui ens ocupa distingeix dues regulacions que per si mateixes bé podrien ser objecte d'una llei per separat, però que hem entès que era necessari tractar de manera unitària i coordinada amb una mateixa norma.

El cos normatiu vigent, tant estatal com autonòmic, ja contempla nombrosa normativa que regula els camins públics, tant el Codi Civil com la Llei municipal i de règim local de les Illes Balears en són un exemple, però un simple repàs a l'hemeroteca ens fa veure que això no és suficient. Tant el consell insular com nombrosos ajuntaments han fet un esforç notable per recuperar i defensar els camins públics i s'ha pogut constatar que aquesta tasca no resulta suficient sense implantar un règim específic jurídic.

Els camins públics són part integrant del domini públic viari i tenen més funcions i usos que els tradicionals de comunicació, són en si mateixos una expressió del bagatge cultural viari de Mallorca, en tant que activitats tradicionals com l'agricultura, la ramaderia, la caça, l'ús forestal, s'han desenvolupat al voltant d'aquests camins rurals, per tant, el seu manteniment, conservació i protecció són cabdals per a un desenvolupament sostenible de l'entorn rural.

La proposta de llei es fonamenta en els principis bàsics del dret dels ciutadans a desplaçar-se lliurement pel territori i a gaudir d'un medi ambient saludable, i això de manera respectuosa tant amb el medi ambient com amb el dret a la propietat privada, i al mateix temps sense banalitzar la natura, el paisatge i els valors ambientals de l'entorn, i sense oblidar que aquests camins són eines bàsiques i necessàries per sostenir el món rural, on el factor agrari juga un paper essencial i cohesionador. Així la proposició de llei regula únicament i exclusivament els camins públics, per tant no entra a regular ni els camins privats ni tampoc les servituds de pas entre finques. La diferència és important, i no ha de donar lloc a mals entesos.

Amb aquesta proposició de llei ni es pretén la massificació de l'entorn rural ni que aquest es converteixi en un parc de passeig d'urbanites els diumenges al matí; tampoc no es pretén la invasió indiscriminada de la propietat privada sinó més bé el contrari, es pretén posar ordre en la massificació que s'està

patint a l'entorn natural, sobretot el de la Serra de Tramuntana, i aquí tendran especial importància els plans especials dels camins, amb l'especificació tant dels usos com de la càrrega que pot suportar cada un d'aquests camins. I al mateix temps es pretén aclarir que els usuaris dels camins públics transitin per camins més adients i que mediambientalment es considerin més aptes.

Entrant ja en el contingut del títol segon de la llei -que és el que jo els explicaré i la meua companya Espeja els explicarà la resta de títols-, el que fa és compilar, posar ordre i sintetitzar tot el marc legislatiu existent sobre camins públics, que ara per ara no és suficientment transparent i està dispers en nombroses lleis. A continuació intenta millorar els aspectes que fins ara no estaven clars, i dóna eines a les administracions i als ciutadans per aconseguir una major eficàcia. Com a principals novetats podem esmentar que l'acció pública en defensa de la titularitat pública del camí la podrà exercir qualsevol persona, i se supera així el concepte de veí o veïna de la legislació civil; s'estableix una compensació econòmica per a aquells que hagin reclamat la titularitat pública d'un camí sempre que hi hagi hagut una inacció flagrant per part de l'administració propietària del camí; s'elimina qualsevol possibilitat que la desafecció del camí es pugui fer de manera tàcita, per tant únicament es podrà desafectar un camí públic mitjançant una resolució expressa de l'administració titular del camí; i com una de les principals novetats es permetrà l'obertura immediata i *inaudita parte* d'un camí usurpat, sempre que aquesta usurpació hagi estat recent.

Per últim ja, i pel que fa a l'estructura d'instruments d'ordenació territorial necessaris per desplegar la llei, es configura un règim de planejament territorial i urbanístic, és a dir, un pla director sectorial de camins i plans especials de desenvolupament, i tots ells sotmesos a la tramitació ambiental corresponent d'acord amb la legislació sectorial. El Pla director de camins, que haurà de redactar el Consell de Mallorca, pretén definir una xarxa bàsica de camins, complementària a la xarxa de carreteres, i que uneixi les poblacions de l'illa amb camins majoritàriament dedicats al trànsit no motoritzat, és a dir, sobretot a peu. El desplegament i la planificació executiva del pla director es desenvoluparà mitjançant plans especials, que podran redactar consell o ajuntaments, amb la funció de definir de manera detallada els distints itineraris del pla director, les accions concretes de manteniment de la xarxa existent, la concreció dels usos o la capacitat de càrrega dels camins.

Així, la xarxa de camins públics es conforma com un element estructural de la comunicació de l'illa de Mallorca, essencial per al desenvolupament actual i futur del medi rural, ja que serveix de suport a l'activitat convencional, com l'agricultura o la ramaderia, i que ha de contribuir també a un desenvolupament sostenible del sector turístic rural. La intenció és donar seguretat jurídica, determinar l'administració titular de cada camí, l'adequació del seu règim jurídic a les necessitats actuals del transport, millorar la seguretat i comoditat dels seus usuaris, la protecció i defensa del patrimoni públic, i l'adequació de les millores i els usos

de la xarxa de camins a l'entorn mediambiental del medi rural en el qual estan inserits.

Moltes gràcies a tots.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Garrido. Toca el torn de na Sandra Espeja i Almajano.

LA SRA. CONSELLERA EXECUTIVA DE MEDI AMBIENT DEL CONSELL INSULAR DE MALLORCA (Sandra Espeja i Almajano):

Bon dia. Gràcies, Sr. President. Diputades i diputats, fins ara hem parlat més dels camins públics, de la part de la llei de camins públics, però l'altre gran apartat que contempla la llei són les rutes senderistes, que per primera vegada a l'àmbit de la comunitat autònoma es regulen.

Quan parlem de rutes senderistes ens referim a itineraris degudament condicionats i senyalitzats de tal forma que garanteixen la seguretat de qui hi camina. La llei atribueix al Consell de Mallorca les competències de crear i gestionar una xarxa de rutes senderistes i, a més, de vigilar, conservar, senyalitzar i mantenir les rutes d'àmbit supramunicipal. Això vindrà a reafirmar i a reforçar la Ruta de pedra en sec i la Ruta Artà-Lluc, però sobretot obrirà la possibilitat a crear noves rutes, i això és molt important, perquè diversificar i crear noves rutes senderistes afavorirà descongestionar la Serra de Tramuntana.

Per altra banda el Consell de Mallorca tindrà la competència de promoure i aprovar plans especials d'ordenació de rutes senderistes, homologar les rutes i garantir la lliure circulació de les persones. La llei també habilita poder recuperar dos antics traçats ferroviaris abandonats i que ara esdevindran vies verdes de trànsit preferentment a peu; aquests dos camins ferroviaris són S'Arenal-Llucmajor i el ferrocarril de les mines Consell-Alaró, tots dos de gran valor patrimonial i velles demandes de la ciutadania.

L'altre aspecte important d'aquesta llei són els catàlegs de camins. La funció dels catàlegs és donar informació i facilitar un control dels camins públics; la llei detalla com s'han d'elaborar. També contempla la seva modificació, ja que amb el pas del temps se'n puguin incorporar de nous; és important dir que el fet que un camí no sigui a un catàleg no significa que no sigui públic, i per tant creiem important obrir aquesta porta per a posteriors incorporacions. La llei estableix que tots els municipis hauran de tenir el seu catàleg aprovat en quatre anys; 33 dels municipis ja el tenen, per tant tenim molt de camí fet, i evidentment el Consell de Mallorca, com ha fet durant trenta anys, seguirà ajudant els consistoris a poder aconseguir aquesta fita. D'altra banda s'elaborarà un registre insular de camins on es podrà visualitzar a través d'un visor *on line* quins

camins són públics i quins no ho són; per tant obrim aquest catàleg perquè sigui de fàcil accés cap a la ciutadania.

L'altre apartat que també expliquem és la senyalització. Actualment a Mallorca hi ha diferents tipus de senyals que indiquen el mateix, i és important crear homogeneïtat per evitar duplicitats. Des del Consell de Mallorca es crearà un manual de senyals per tal que hi hagi coherència.

Finalment la Llei de camins públics i rutes senderistes de Mallorca estableix un règim, un seguit d'infraccions, que es qualifiquen de lleus, greus i molt greus, i poden suposar sancions entre 60 i 20.000 euros. Quins fets són sancionables? Doncs, evidentment, el tancament d'un camí públic; aquest fet és una sanció molt greu i que desgraciadament hem viscut massa vegada a la nostra terra; el que no es pot consentir és que un propietari tanqui un camí públic de manera unilateral i que la ciutadania hagi d'esperar anys, fins i tot dècades, per poder-lo recuperar. Altres fets sancionables serien fer malbé els camins, tirar o abocar fems als camins o circular vehicles per trams que no estiguin autoritzats per a aquest ús, entre molts altres. Per tant ara els agents de Medi Ambient tindran una eina jurídica davant totes aquestes males pràctiques i no s'hauran de limitar únicament a fer actes administratius; cal cuidar el nostre patrimoni natural i aquesta llei ens dóna eines per poder fer-ho. Però potser el més important que contempla aquesta llei és que s'haurà de restituir i rescabalar els danys i perjudicis que s'hagin pogut ocasionar, perquè aquesta no és una llei recaptadora, és una llei que té com a objectiu conservar el nostre entorn, garantir el dret a caminar per camins no asfaltats, potenciar la recuperació de camins públics tancats, i la posada en marxa de rutes senderistes, perquè tothom, tothom, puguem gaudir de Mallorca d'una manera molt més sostenible.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Espeja. Intervencions dels grups en torn a favor de la proposició de llei? Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Bé, moltes gràcies diputats, diputades, membres del Govern, públic avui assistent, companyes i companys del Consell de Mallorca, benvinguts a ca vostra.

Avui és un dia d'aquells en què entenc la nostra feina política de manera cristal·lina, avui és un d'aquells dies que amb aquesta llei m'omplen d'orgull i em fan sentir que estam en el bon camí i mai millor dit. Crec que també és un dia per celebrar que la relació entre institucions es normalitza, perquè de vegades estam molt aïllats entre nosaltres. Així que imatges com aquesta s'haurien de tornar repetir.

Avui és un dia especial també perquè qui estima aquesta terra no la destrueix, però tampoc no l'expropia, ni la usurpa a la majoria de la gent, i és que hi ha hagut, històricament, molta màniga ampla amb grans propietaris que decidien tancar camins, que decidien posar tanques i que estenien la seva casa i la seva propietat no només a la superfície d'aquesta, sinó que el que feien era privatitzar camins que ells havien decidit tancar. I jo m'imagín que pensaven per què, qui és aquesta gent que vol caminar per al que jo mateix he decidit que és meu? I és crec que hem de reflexionar sobre aquest tema, el tema de la propietat i hem de ser molt pedagògics, perquè aquests dies s'han dit moltes mentides sobre aquesta llei.

És important fer pedagogia i saber quina concepció de la propietat, senyors del PP, Ciutadans, tenen vostès, perquè vostès s'han passat aquests dies dient que aquesta llei vol expropiar els propietaris, i jo no vull fer un embarbussament, però qui expropia allò propi de tothom i allò impropï de si mateix, m'imagín que és un expropiador. I qui retorna allò propi de tothom, llevant l'impropï d'algú que s'ha apropiat d'això, m'imagín que és un reapropiador. Per tant, nosaltres no volem expropiar, sinó que volem reapropiar, tornar el que era de tothom per a tothom, una qüestió que un dia una persona va decidir que era seva.

Deia Proudhon que "la propietat era un robatori" i Marx, intel·ligentment, en una ocasió, li va dir: "si tota la propietat és un robatori, qui ha estat robat?". El filòsof alemany considerava que qui no respectava la propietat individual era precisament la concepció capitalista de la propietat privada. I jo crec que això també passa amb alguns exemples. Exemple número 1, quan un centre comercial s'instal·la al costat de l'autopista i l'autopistas' embussa; segons vostès, senyors del Partit Popular i de Ciutadans, això no és intervenir, no intervens de manera política defensant l'interès general, sinó que intervens en la vida de la gent, posant un gran centre comercial al costat d'una autopista. Aquesta autopista s'embussa i això sí que és invertir en la vida de la gent, no?

Exemple número 2, qui expropia els habitatges? Els bancs o l'administració que mitjançant la Llei d'habitatge pot posar en lloguer social pisos buits que, havent estat acumulats pels bancs, no surten al mercat?

Exemple número 3, qui expropia, l'ara empresari sanitari que abans era polític i que trafica amb un dret com la salut per al seu interès propi, i ens roba cada dia la salut, retallant en qualitat del servei i convertint aquestes retallades en beneficis milionaris, o les persones que creiem que ha de defensar l'interès general i la salut pública?

Idò això mateix crec que passa amb els camins, no expropiam, reapropiam, retornam el que mai no hauria d'haver estat tancat.

Però, és normal que el Partit Popular i Ciutadans no entenguin aquesta llei, en *El Contracte Social*, Rousseau parla del dret del més fort i del dret del primer ocupant, el dret del més fort té lloc a la naturalesa, vostès m'imagín que donen suport a això, a la llei de la selva, a la llei del més fort. En

aquest cas, al dret dels grans propietaris, que no volen garanties per a les associacions, per als excursionistes que passen per un camí públic, per a la gent major que té dret a caminar quan li ho recomana el metge, o a la gent jove que avui torna al camp i que li agrada caminar. No volen garanties per a la gent que defensa un dret tan essencial com és el dret a caminar, dret a caminar sense trepitjar l'asfalt. Perquè nosaltres creiem que tenen una concepció que deriva dels anys setanta, i això ho ha dit el Sr. Ensenyat, en els anys setanta tothom començava a tenir cotxe i caminar era de pobres, era de la gent del camp. En els anys setanta molta gent se'n anava del camp a la ciutat, era l'època del 600...

(Algunes rialles i remor de veus)

... on a tothom li agradava tenir cotxe, caminar era socialment una cosa de pobres, de gent de camp. Això ho va aprofitar molta gent per apropiari-se precisament dels camins, però el nostre grup parlamentari entén que caminar és un dret. Però vostès pareix que segueixen defensant el mateix model de cotxe privat, de saturació de vehicles privats a les carreteres i camins privats a la majoria.

Amb aquesta llei es defensa el dret de la gent a caminar i aquí comença un nou contracte entre les institucions, consell i ajuntaments amb els seus veïns i veïnes. És un pacte que defensa la terra i allò que és públic. Com hem vist, cap reixat, cap tanca no ha protegit la nostra terra de la gran destrucció que ha patit la depredació del medi ambient. Reixats i tanques i la conseqüent privatització dels espais públics del nostre entorn natural, no han evitat l'especulació i l'abandó del territori que ha patit la nostra terra. Per això, front del pacte de reixats i les tanques, aquest nou pacte dels defensors i defensores de la terra, que som qui estimam i gaudim de les serres i les valls que composen aquest petit paradís de la Mediterrània.

La democràcia a les illes va venir amb l'ocupació pacífica i la desobediència civil del poble de Mallorca per salvar Sa Dragonera el 7 de juliol de 1977. Per això avui renovam aquest pacte i ampliam la base de la gent que ha de sortir a defensar la terra. Aquesta llei defensa la terra i allò públic, si hi ha ajuntaments que no defensen els seus camins i un ciutadà reclama, aquest ciutadà ha de ser compensat, i això ho recull la llei. Si hi ha ajuntaments que defensen l'usurpador, el propietari legítim d'un camí podrà actuar amb aquesta llei, perquè hi ha exemples com el d'Escorca que té camins públics tancats, com el de Mancor que també en té, i, per tant, necessitam alguna cobertura perquè la gent pugui reclamar la titularitat pública d'aquests camins. Perquè hi ha hagut moments en què els ajuntaments, simplement amb un informe d'una línia han dit: segons les nostres notícies, segons els nostres informes aquest camí no és de titularitat pública, i s'han quedat així, tan amples. Crec que cal una mica de serietat i cal regular aquesta qüestió perquè la gent que vol caminar no es trobi indefensa.

Per tant, crec que aquesta llei dona instruments per actuar ràpid, deia abans els exemples de Mancor o d'Escorca, però també a Banyalbufar i a Estellencs hi ha hagut situacions en

què determinades persones han decidit tancar camins. Les associacions que es varen oposar a això, els ciutadans i ciutadanes que es varen deixar els doblers recorrent constantment, han de ser compensats per aquesta llei, i això es fa.

I repeteix una altra vegada, no volem expropiar ni fons ni marjades, volem recuperar allò públic, allò que va ser expropiat en el seu moment. Aquesta llei, i això ho ha dit la meua companya, Sandra Espeja, també aconseguirà que hi hagi una ruta senderista que tanqui, en aquest cas no amb una tanca, el perímetre de Mallorca, que tanqui el cercle de la llibertat de caminar per tot el perímetre de Mallorca. I aquestes rutes aniran des d'Artà a Ses Salines i l'altra de Ses Salines a Andratx, on un 90% dels camins d'aquesta franja són públics.

També, per evitar conflictes innecessaris, a més, aquesta llei crearà un visor públic d'internet que farà el consell, i amb el mòbil una persona podrà comprovar si el camí que transita és públic o privat i, per tant, si ve un suposat propietari i li diu: has de sortir d'aquí; ell podrà replicar que aquest camí és públic i es podrà solucionar la qüestió més ràpidament. Perquè nosaltres pensam que hi ha molta més gent que vol caminar que gent que vol tancar camins, i cada cop més gent va a caminar, perquè els metges recomanen caminar i són conegudes ja les rutes del colesterol, tant a La Vileta com a Son Rapinya els metges dels PAC recomanen caminar als seus pacients. I què fa un ciutadà quan vol caminar i es troba amb una tanca com va passar a Son Rapinya? Idò aquesta llei serveix precisament per a això.

I una altra eina fonamental d'aquesta llei és el règim sancionador, que, evidentment, com ha dit la meua companya, Espeja, no es fa amb afany recaptador, de fet, s'han de pagar les multes, però també la persona que ha tancat el camí o que ha fet alguna cosa en aquest camí té l'obligació de llevar del camí tot el que hi ha posat en no ser propietari legítim.

Per tant, amb aquest règim sancionador també hi haurà sancions, la més greu: tancar un camí, que pot arribar als 60.000 euros, i esperem que amb aquest règim sancionador no hi hagi gent que vulgui fer el que ha estat fent tots aquests anys en què no hi hagut ordre en aquest sentit.

Crec que els senyors del PP i els senyors de Ciutadans seguiran defensant les finques dels March i dels grans propietaris, seguiran defensant que l'Ajuntament de Pollença s'hagi d'enfrontar als March quan volen fer visites diàries i el guarda no els deixa passar, i seguiran defensant aquest concepte de propietat que només beneficia les minories. Nosaltres, evidentment, defensam un altre concepte.

Des del nostre grup parlamentari, donam suport també a les rutes senderistes que es crearan. Pensam també que no poden ser un instrument només en mans del turisme, sinó que han de ser de tota la gent, i que s'ha d'establir una nova relació de la nostra gent amb la nostra illa, amb la natura, perquè és ben clar que la consciència de la nostra gent cap a la natura ha arribat a la maduresa, i així ho diuen els sondejos, els sondejos

que es fan sobre les polítiques d'aquest govern, les mesures amb més aprovació són les de caràcter mediambiental.

Per tant, obrir els camins i les rutes de l'illa és una responsabilitat per a tots i totes. Per això, hem d'apel·lar no només als defensors i defensores de la terra, sinó que hem d'apel·lar també a totes les administracions tant de l'illa, al nostre govern autonòmic, als ajuntaments, però també i per fi la nova Delegació del Govern d'Espanya.

I per acabar, volia utilitzar uns versos, que són molt coneguts i que diuen que *“Al andar se hace el camino y al volver la vista atrás se ve la senda que nunca se ha de volver a pisar” Esa senda que nunca se ha de volver a pisar es la senda de la ley de la selva, de los propietarios que expropiaban de sus caminos a la gente y de la gente que se piensa con derecho a usurpar lo que es de todos.*

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Saura. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Josep Ferrà.

EL SR. FERRÀ I TERRASA:

Gràcies, Sr. President, diputades i diputats. En primer lloc, vull donar l'enhorabona al Consell de Mallorca, en especial al seu president, al Sr. Miquel Ensenyat, i a les conselleres Mercedes Garrido i Sandra Espeja, que són les que han impulsat aquesta llei.

En primer lloc, aquesta futura llei, la Llei de camins públics i rutes d'interès excursionista de Mallorca, esdevindrà una llei històrica, els camins públics de Mallorca constitueixen una xarxa de vies extensa i arrelada amb la funció històrica bàsica d'enllaçar els diferents indrets de l'illa, en especial els nuclis tradicionals que ofereixen al conjunt de la població una accessibilitat generalitzada a tot el territori insular.

Una xarxa de camins que no només s'ha vist malbé per l'abandó i també pels tancaments, també cal recordar que la construcció de les carreteres, les carreteres secundàries envairen i trepitjaren part d'aquests camins. Aquesta llei, per tant, recull el dret a la lliure circulació i desplaçament pel territori, bé sigui per una motivació social o econòmica concreta, com per una inquietud o desig personal de contacte amb l'entorn.

Els nous usos de lleure com les activitats del senderisme, tan arrelada a la societat mallorquina, han tornat a reivindicar aquesta xarxa que cal preservar i fonamentar, tothom té la imatge de les grans concentracions i mobilitzacions que hi va haver durant els darrers anys per aquesta finalitat, i no només com a infraestructures per satisfer necessitats de comunicació

pròpies i específiques del món rural, sinó també com a infraestructures al servei de tota la societat.

La llei no pretén regular amb caràcter general l'excursionisme, sinó que només tracta el règim jurídic de camins públics com a xarxes on implantar la pràctica del senderisme.

El senderisme ha estat també un element de cohesió i sensibilització cap als camins públics i de l'entorn natural i rural que els envolta, una pràctica que se'ns ha inculcat a molts gràcies a la bona feina de grups excursionistes de Mallorca, la Federació Balear de Muntanyisme i Escalada i la tasca del moviment associatiu infantil i juvenil, especialment gràcies a la feina del Moviment d'Escolta i Guiatge de Mallorca i al Grup d'Esplai de Mallorca, i també a altres associacions que treballen amb infants i amb joves.

Amb aquesta llei es dona una protecció real i jurídica al senderisme i també s'estableixen els mecanismes per catalogar un camí com a públic i defensar-lo davant possibles usurpacions. La llei estableix, per tant, el règim jurídic de camins públics i les rutes senderistes i n'incorpora els principis generals que es poden resumir en la defensa i conservació del patrimoni viari de Mallorca, potenciant-ne l'ús responsable com a mitjà per accedir a l'entorn rural més immediat de la ciutadania.

El debat obert sobre diferents sectors sobre la saturació de la Serra de Tramuntana no és un tema que s'abordi amb titulars destructius llançats per partits polítics com és el Partit Popular, la presumpció que vostès fan en comunicar sobre la llei es resumeix que recuperar els camins públics de Mallorca incrementarà la saturació que pateix la Serra de Tramuntana, és a dir, una versió del Partit Popular de l'ecologisme, una visió evidentment esbiaixada.

Tant la Serra de Tramuntana com altres indrets naturals d'especial valor amb distints graus de protecció de Mallorca pateixen distints graus de saturació per diverses causes, però lligar aquesta llei a un increment de la saturació és simplement demencial i un intent de manipular la realitat.

Mirin, els nombrosos conflictes i problemes de saturació a la Serra de Tramuntana i als espais naturals de Mallorca no són un tema que hagi comparegut els darrers anys. Els nombrosos conflictes per la petjada que deixen diferents activitats humanes, senderisme, curses de muntanya de diferents modalitats, l'escalada, el barranquisme, activitats a les àrees recreatives i sobretot activitats d'oci i de turisme són conflictes que ja vénen d'enrere i el passat govern, evidentment, no en va abordar cap ni un.

Al marge d'aquestes darreres, les d'oci i les derivades de diferents activitats turístiques, la resta són molt arrelades i han viscut un increment d'usuaris els darrers anys, moltes especialment dutes a terme per residents que evidentment han incrementat la petjada i l'impacte, una preocupació que és compartida per la ciutadania i pels propis usuaris.

I fruit del diàleg i del consens amb diferents agents promotors s'estan trobant solucions consensuades que permeten la realització d'aquestes pràctiques d'una forma sostenible i que no passen per la prohibició, passen per la regulació, la limitació, posant *numerus clausus*, etc., perquè el problema en molts de casos, no en tots, no és l'activitat, sinó l'increment d'usuaris en espais naturals com és el Paratge Natural de la Serra de Tramuntana, i per posar un exemple, el Govern actual ha elaborat uns criteris per a curses de muntanya consensuats amb el sector, una experiència que ha estat reconeguda i premiada al Premi Natura 2000 de la Unió Europea.

Fins a l'arribada d'aquest nou govern no es va fer absolutament res en aquest sentit.

La Llei de camins públics i rutes excursionistes, al contrari del que vostès anuncien, contribuirà a regular, a canalitzar els fluxos i a ordenar. Les mesures que han d'afrontar l'afluència massiva no són competència d'aquesta llei. Aquesta llei pretén protegir i recuperar una xarxa viària històrica de Mallorca, els camins públics, una xarxa que es va anar teixint durant segles, principalment per connectar poblacions de diferents municipis i altres nuclis.

I la recuperació de camins públics i l'obertura de camins públics tancats és una prioritat i una reivindicació històrica durant les darreres dècades, una reivindicació social que han dirigit diverses plataformes i entitats procamins públics que hi han deixat molts de recursos econòmics i molt de temps.

Per això, des de MÉS per Mallorca aplaudim aquesta llei que és una primera passa en les reivindicacions de recuperació i obertura de camins públics.

Queden qüestions pendents a resoldre al futur quant als camins de Mallorca, cert, però aquesta llei és una gran primera passa.

I ara, sols fent referència a la qüestió de la Serra de Tramuntana, vull dir que són nombroses les qüestions a resoldre, nombrosos els reptes que ha d'afrontar l'administració, ajuntaments, consell i Govern, i que s'han d'abordar des de la coordinació i des de diferents òptiques: l'ambiental, l'agrària, la ramadera, la patrimonial, l'econòmica, la territorial, l'esportiva, la turística, etc., etc., etc., diferents mirades que han de confluïr i diferents administracions que han de confluïr per tal de donar resposta a les diferents qüestions que se'ns posen damunt la taula de forma global. I estic segur que aquesta és una feina on MÉS per Mallorca hi és i hi serà, i MÉS per Mallorca hi és, i la Conselleria de Medi Ambient hi és, perquè ha fet passes en aquest sentit: l'estudi de la capacitat de càrrega de diferents activitats a la Serra de Tramuntana, també amb projectes innovadors com estudiar..., calcular l'afluència de persones a espais naturals a través de l'impost de turisme sostenible.

Tornant a la llei, quant als aspectes generals que volem destacar, primer de tot, dues parts. A la primera part de la llei, la llei ens remet a la normativa comuna respecte de la

definició de domini públic, és a dir, pontifica l'acord i el consens amb propietaris com a principi bàsic i principal; en tot cas, i en darrera opció, es podrà recórrer a l'expropiació; per tant, diàleg. Pel que fa a la noció de camins públics es parteix d'un concepte que, atenent la realitat, abasta qualsevol tipologia de camí que no només inclou la via de comunicació en ella mateixa, sinó que també els elements que, essent igualment de domini públic, els són inherents per a la seva finalitat.

Respecte de l'acció pública, s'amplia el dret a l'exercici de qualsevol persona física o jurídica amb interès en la matèria, amb la superació del concepte de veí o veïna de la legislació de règim local; en aquest sentit s'ha afegit una compensació per a la defensa dels camins públics.

Pel que fa a la desafectació, s'elimina qualsevol possibilitat que es pugui donar la desafectació tàcita pel transcurs del temps. Pel que fa a l'expedient d'investigació, recuperació d'ofici, delimitació i afitament, s'estableix com a principal novetat que el Consell Insular de Mallorca, en cas de vies municipals d'interès supramunicipal pugui iniciar els expedients d'investigació d'ofici en cas que l'ajuntament no actui.

Respecte del catàleg de camins, l'experiència davant els tribunals ha demostrat que per defensar la titularitat pública dels antics camins cal un treball previ d'investigació que ens permeti acreditar la titularitat. La finalitat del catàleg és aportar les proves que fonamentin el caràcter públic dels camins, relacionar tots els camins públics municipals i determinar, a més, els camins públics o privats que tenen interès patrimonial o senderista. Els ajuntaments, per tant, tendran un termini màxim de quatre anys, en principi, des de l'entrada en vigor de la llei per redactar els catàlegs; els camins catalogats com a públics han de ser inscrits posteriorment a l'inventari de béns municipals, i també s'inscriuen al registre insular de camins públics creat per aquesta llei. La llei també estableix que a càrrec del Consell Insular de Mallorca es redactarà un pla director sectorial de camins; la finalitat d'aquest pla és establir una xarxa de camins complementària a la xarxa de carreteres per a vehicles motoritzats, però també per garantir en condicions de seguretat el desplaçament a peu, bicicleta o cavall, o qualsevol altre mitjà de transport no motoritzat.

A la segona part de la llei s'ha de destacar que la llei s'articula sobre la base de la creació de les rutes senderistes, entenent-les prioritàriament com les rutes excursionistes a peu homologades pel Consell Insular de Mallorca; els promotors d'aquestes rutes poden ser ajuntaments, pel que fa a les d'àmbit local, o el Consell Insular de Mallorca en relació amb les d'àmbit i d'interès supramunicipal, si bé les persones particulars també poden col·laborar amb la signatura dels convenis corresponents amb l'administració promotora. També els promotors poder fer ús, si escau, dels plans especials d'ordenació de rutes senderistes, així com dels projectes i les ordenances que duen implícita la declaració d'utilitat pública dels terrenys necessaris per executar-les. La llei emfatitza també la importància dels ajuntaments i els

municipis facilitant la seva tasca com a administracions de proximitat i que més coneixen la realitat.

Dit això, des de MÉS per Mallorca esperam que el tràmit parlamentari serveixi per enriquir el text present. Hi ha qüestions que s'han posat a debat per part de diferents grups que poden abordar durant aquests mesos, tractar i resoldre i engrandir aquesta llei, però no deixar-la sense substància. Diferents propostes s'han posat damunt la taula: la senyalització entre Govern i consell, on convé regular per assegurar una normativa de senyalització única; també tractar els casos en què els camins o les rutes senderistes transcorrin per espais de Xarxa Natura 2000, i també estudiar, si cal, incrementar aquestes prestacions i suports del Consell de Mallorca cap als ajuntaments.

Per tancar, i com a resum, aquesta llei dona una resposta a la necessitat d'establir un règim jurídic per als camins públics per tal de poder recuperar-los i promoure el seu ús i la seva defensa. Així mateix proporciona un marc legal per a rutes d'interès excursionista existents, i obre la possibilitat de poder-ne crear de noves. Amb aquesta normativa no només les institucions podran reclamar un camí com a públic, sinó que també ho podrà fer qualsevol ciutadà. A més, dota de legitimitat l'administració perquè pugui obrir de manera immediata un camí usurpat. Per altra banda contempla l'elaboració de diferents catàlegs de camins que donaran informació i oferiran un control de camins públics. Es posarà també en marxa un registre insular de camins públics de Mallorca; l'elaboració del Pla director sectorial de camins és una de les bones notícies i és una de les figures claus de la llei que defineix una xarxa supramunicipal. I en darrer lloc la llei determina que els camins han de ser d'accés lliure i gratuït, i que estiguin destinats al trànsit principalment no motoritzat.

Sr. President, senyores conselleres, gràcies per dur aquesta llei al Parlament, enhorabona, i moltes gràcies, senyores diputades i diputats.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ferrà. Passam al torn d'intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Menorca. Té la paraula el Sr. Josep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom altra vegada. Bon dia i benvinguts els representants del Consell de Mallorca, enhorabona per la iniciativa i gràcies per posar sobre la taula un tema que és tan important, perquè s'ha parlat molt ja -els portaveus que m'han precedit ho han dit-, però a mi m'agrada fer èmfasi sempre en el fet que els camins són testimoni de la nostra història, a part de totes les funcions que puguin tenir són testimoni de la història perquè en el paisatge es pot llegir la història d'un país, i les diverses generacions deixen petja a través del paisatge, i evidentment els camins són un element fonamental d'aquesta petja, i a més a més amb una

capacitat de permanència en el temps que ens permet llegir la història del país, i per tant són un element d'identitat i un element de connexió amb la història del país que per a nosaltres els fa molt importants.

Els documents més antics de la conquesta ja parlen dels camins i es refereixen als camins, i distingeixen la titularitat: si són del rei, si són més endavant de les universitats, si són particulars, evidentment...; si són del rei, els camins reials, que per tota la nostra geografia hi ha aquest topònim, els camins reials, que moltes vegades la gent es pregunta: ostras!, què són els camins reials?; doncs els camins reials eren els camins que pertanyien al patrimoni reial, i per tant en els documents més antics de l'administració de les nostres illes, especialment de Menorca, es fa referència, dintre de la hisenda pública, de totes les despeses la part més important es dedica al manteniment, al sosteniment i a la defensa dels camins; és a dir, en els documents més antics que es conserven a les universitats, a la universitat general i a les universitats particulars de Menorca, el tema dels camins és fonamental, és bàsic. Per tant ha tingut una permanència al llarg de la història que crec que ja justifica que aquest element, a banda de tota la importància econòmica i social que pugui tenir des del punt de vista etnològic, és fonamental que ens plantejem la defensa d'aquest patrimoni tan antic.

I evidentment sense deixar de banda els camins privats, els camins privats que almenys a Menorca els camins privats bàsicament servien per articular el territori, perquè Menorca històricament estava articulada al voltant de les cases de lloc, el lloc entès gairebé com una comarca, com el que entendríem a la península com una comarca. El lloc i els camins eren fonamentals, perquè els camins era la forma de fer viable una explotació al lloc, com diem a Menorca. I després també, evidentment, amb les figures, les seves servituds de pas, les relacions amb els veïns, és a dir, tot un element cultural fonamental.

Per tant, els camins són un fenomen territorial, són un fenomen social i són un fenomen jurídic fonamental, importantíssim, i com tot fenomen jurídic evidentment no podem aspirar a un destí millor que ser regulats per una llei d'aquest parlament, i per tant jo els he d'agrair en nom del meu grup parlamentari però també en nom en general de Menorca, perquè evidentment és una problemàtica que compartim, que hagin portat, hagin tingut la iniciativa des del Consell de Mallorca amb aquesta llei.

Vostès saben que a Menorca es coneix molt el Camí de Cavalls; se n'ha parlat molt; el Parlament, aquest parlament va fer una llei sobre el Camí de Cavalls, que segurament si haguéssim tengut feta aquesta llei de camins no hauríem hagut de fer una llei específica per al Camí de Cavalls, perquè si haguéssim disposat d'un règim jurídic general aplicable als camins, segurament haguéssim pogut basar-nos en aquest règim general per solucionar el problema concret del Camí de Cavalls.

Però ara jo volia parlar-los d'un altre camí, que també és molt conegut a Menorca, que és el Camí d'En Kane. El Camí

d'En Kane és la primera carretera que es va fer a Menorca perquè, com els deia, el territori de Menorca estava articulat al voltant dels llocs, hi havia molta gent, això es diu anècdota, que havia nascut a Mallorca que no havia vist mai el mar perquè els missatges, que eren els obrers, els pagesos que treballaven en una explotació per fer la seva vida no tenien cap necessitat d'anar a veure el mar, ells vivien al lloc, el lloc, aquesta mini comarca, eh!, adaptada a la vida de Menorca, no tenien cap mena de necessitat de veure el mar. Això ho pos com exemple de perquè fins a mitjan segle XVIII, el governador anglès, Richard Kane, construí la primera carretera que unia Ciutadella i Maó perquè simplement no era necessari, no era necessari per a l'economia, per al bon funcionament de l'economia de les Illes, que les poblacions estiguessin connectades, estaven connectades per caminots que no eren circulables de forma rodada, només es podia circular caminant o amb muntura.

Per tant, el primer camí que va ser rodable a Menorca, la primera carretera que va suposar la indignació de la gent perquè era un camí tan ample que permetia que passés un carro d'anada i un carro de tornada quan a Menorca només hi havia un carro, que era el del governador. La gent deia, per què volem que pugui passar un carro d'anada i un carro de tornada si només hi ha un carro? Però, afortunadament, la dominació anglesa en això, doncs, va tenir una visió de futur molt més important i de fet gran part del traçat del Camí d'En Kane durant molts d'anys, després quan es va fer la carretera nova a principis del segle XX es va fer un altre traçat, però durant gran part de la història aquesta continua sent la carretera fonamental.

I per què els parl del Camí d'En Kane? Em perdonaran la digressió, idò, els en parl perquè amb el Camí d'En Kane tenim un d'aquests problemes que comentava el Sr. Saura, és a dir, un camí que ha estat apropiat de forma totalment lícita per part d'un particular que impedeix el pas a la gent que, amb tot el dret a accedir al medi natural, no hem de ser tan sofisticats, no és que hi hagi el dret d'accés al medi natural, és el dret a usar el patrimoni públic; el patrimoni, que és de tots, com és anar per un camí públic, doncs, en aquest moment està posat en dubte, està posat en mans de la justícia. I hi ha una plataforma ciutadana que defensa aquest interès públic, perquè el defensa per a tots, perquè de la defensa de l'interès públic del pas per aquests camins ens en beneficiem tots, i des d'aquí vull fer arribar una salutació a la Plataforma en defensa del pas lliure pel Camí d'En Kane pels quals he de dir som testimoni d'uns problemes que aquesta llei ens ajudaria a resoldre, perquè si aquesta llei la tenguéssim aprovada i no només es referís a Mallorca, que ara parlaré d'això, doncs, hi hauria moltes menys dificultats per recuperar la titularitat pública, l'ús públic, perquè la titularitat pública hi ha estat sempre, l'ús públic d'aquests camins.

Tot això, per tant, que els he dit és per arribar a concloure que té tota lògica que hi hagi una llei general, que hi hagi un règim jurídic general per als camins.

Nosaltres, com a grup estrictament menorquí, creiem i desitjaríem que aquesta llei no només es restringís només a

Mallorca sinó que creiem que les institucions, els mecanismes que preveu aquesta llei serien perfectament extrapolables a la totalitat del territori de les Illes Balears. Per això, jo ja els aviso que, a la vegada que he demanat el torn per parlar a favor de la presa en consideració d'aquesta llei, també els faig saber que nosaltres presentarem esmenes per ampliar l'abast d'aquesta llei a tot el territori de les Illes Balears, perquè els he de dir que tot el que es preveu a la llei dona resposta a necessitats que en aquests moments té Menorca, i perquè creiem que, evidentment, hem de respectar, la iniciativa ve de Mallorca perquè vostès s'han fet ressò d'un problema que tenen a Mallorca, però porten aquesta llei a aquest parlament perquè molts dels temes que vostès han de gestionar s'han de resoldre a través d'una llei autonòmica. Nosaltres creiem que seria lògic que aquesta llei autonòmica tengués l'abast de totes les Illes. Si hi ha algun aspecte que és diferent a cada illa crec que la mateixa llei pot resoldre-ho deixant-ho dins l'àmbit d'actuació de cada consell insular, però creiem que la llei hauria de ser referida a tot l'àmbit de les Illes Balears i, per tant, incloure també, en aquest cas concret, almenys els camins de l'illa de Menorca.

La llei, ja s'hi ha fet referència a la presentació que han fet els representants del Consell de Mallorca, recull, doncs, tota una primera part referida als camins públics en el qual esperau que hi hagi un catàleg, per tant, hi hagi una descripció, és fonamental per a qualsevol acció normativa que primer descrivim aquest objecte. Els faig saber que des del Consell Insular de Menorca i els ajuntaments estan totalment implicats en aquesta feina, en tota aquesta legislatura s'ha estat treballant que els ajuntaments, amb el suport del Consell Insular, facin els seus catàlegs de camins. Per tant, Menorca està preparada per a l'entrada en vigor d'aquesta llei i per... per almenys aquesta descripció tenir-la feta de forma gairebé immediata.

Però a més, també, evidentment el projecte, la proposició de llei, preveu un pla sectorial de camins, una eina també indispensable de la gestió. És a dir, hem parlat de la descripció, fonamental, però després també evidentment un instrument per gestionar-los, com és el Pla sectorial de camins i que evidentment també des del Consell de Menorca, doncs, hi ha també els instruments preparats per desenvolupar-lo si aconseguim que aquesta llei tenguí abast de tota la comunitat autònoma i, per tant, també tinguem aquesta eina regulada per una llei del Parlament de les Illes Balears es pugui fer aquest pla sectorial de camins també per a l'illa de Menorca.

Hi ha tota l'altra part, la de la ruta d'interès excursionista que evidentment es fa ressò d'una nova funció, bé nova, no tan nova, clar, jo com que m'he anat tan enrere i he parlat de la funció econòmica i de l'impacte en el territori, però és evident doncs que totes les funcions del lleure, de la salut, no?, crec que també hi ha fet referència em sembla el Sr. Saura, no?, la importància per a la salut, són noves funcions, són antigues, però no tan antigues com les que he fet referència, i evidentment és important donar-hi resposta.

Crec que aquí sempre hem de defensar aquest dret d'accés al medi natural, però hem de ser una mica prudents de vegades en com formulam el tema dels drets, perquè de vegades correm... podem córrer el risc de banalitzar una mica els drets, no? Ara, amb tota l'amistat i confiança, vostè, a més a més, Sr. Saura, que és una persona llegida, diguem, sap que el tema aquest de l'*entailment*, que diuen els americans, és a dir, hi ha aquesta tendència a arrojar-se drets, sembla que s'ha parlat, no sé si ho ha dit la Sra. Espeja, del dret a caminar per un camí no asfaltat, vostè ha parlat del dret a caminar pel camp. És clar, això, anem en compte, això no són drets objectius, és a dir, hi ha un dret d'accés al medi natural per aquells camins que són públics o pels camins que són privats i que hi ha... i que d'acord amb la llei s'hi pot caminar. Ho dic perquè si no a mi això em fa pensar moltes vegades amb una amiga meva menorquina que diu: no, escolti, com que jo visc a una illa tenc dret a viure al costat del mar. I jo li dic: doncs mira, no, sàpigues que aquest dret no existeix. Ho dic perquè a la nostra dinàmica els ciutadans moltes vegades tenen dret... tenen la tendència a arrojar-se drets i crec que nosaltres com a polítics hem de tenir clar que si volem que els drets, que és una cosa molt seriosa, tinguin importància hem d'anar molt alerta a definir el que són drets del que són altres, diguem, desitjos o expectatives molt... molt legítimes però que no necessàriament són mereixedores de protecció jurídica.

Quant a les rutes d'interès excursionista la llei doncs..., la proposició de llei, fa evidentment molta referència a la titularitat i a l'ús. Jo he vist, pels portaveus que m'han precedit, que es fa molta referència -jo també hi he fet referència, quan he parlat del Camí d'en Kane- al tema de l'apropiació, de l'expropiació. Jo crec que en això hem d'anar alerta perquè em faria por que el debat en aquesta llei se centrés en aquests aspectes que són els que generen més suspicàcies o més reserves per part d'altres persones, que també tenen interessos legítims, com poden ser els propietaris, com poden ser els ramaders; jo crec que en això hem de ser curosos perquè, al marge de la visió ideològica que puguem tenir cadascun de nosaltres, jo crec que tots estarem d'acord, o almenys sàpiguen que al nostre grup parlamentari aquest tema li preocupa, que l'ús s'ha de regular de forma que es tinguin en compte les posicions legítimes, i crec que en aquest tema hem de fer poca demagògia i hem de tenir en compte que hi ha posicions legítimes que s'han de respectar; és a dir, jo estic a favor del dret al medi natural, però crec que, evidentment, després, doncs els propietaris, els pagesos, els ramaders, també tenen unes expectatives, i crec que hem de ser capaços de trobar uns usos que siguin respectuosos, que donin lloc a un equilibri i que siguin respectuosos amb totes aquestes expectatives, a nivell, evidentment, d'una banda l'accés, però després també el respecte pel medi natural, la sostenibilitat.

Crec que no hem de caure en reduccionismes, ni tots els propietaris són gent que no deixen passar pels seus camins, perquè això no ha estat així ni al llarg de la història ni ara, ni tots els usuaris són un perill per al medi natural, però alguns sí, també. Per tant, crec que això hem de tocar de peus a terra, hem d'admetre-ho, hem de reconèixer aquesta complexitat, i

hem de ser capaços d'arribar a un equilibri en totes aquestes expectatives.

I per últim també el tema del finançament, molt important. La proposició de llei hi fa una referència escarida, però crec que també hi ha fins i tot, com deia al començament de la meua intervenció, des que tenim registres escrits, diguem, de la dominació després..., bé, després de la conquesta, el tema dels camins i el tema del finançament dels camins era un tema fonamental i avui en dia encara ho és, evidentment, perquè les carreteres, i per extensió els camins, són elements fonamentals del funcionament econòmic d'una societat i per tant aquí també és molt important, perquè, clar, podem parlar d'obrir moltes rutes excursionistes, podem parlar dels camins, però evidentment, jo sé que la proposició de llei ho toca, això, però haurem d'estar molt amatents perquè evidentment no n'hi ha prou a descriure, a gestionar, sinó que després s'ha de finançar perquè hem de ser capaços de mantenir com toca aquests camins, i per tant també serà un element a tenir en compte.

En resum, el nostre grup es manifesta a favor d'admetre a tràmit, de prendre en consideració aquesta llei, però farem les aportacions que van en el sentit que els he indicat a la meua intervenció.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Doncs, pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Damià Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Sr. President del Consell de Mallorca, senyores conselleres, ens demanen vostès que regulem per llei l'ús i la gestió dels camins públics de Mallorca; ens presenten una iniciativa d'arrel estatutària, article 47.2 de l'Estatut. Neix d'una facultat que dona sentit a la consideració dels consells -article 39- com a institució de govern. Els consells són, per mandat estatutari, part essencial del sistema institucional de la nostra autonomia, són govern. Per tant és del tot coherent que dins la peculiar trama institucional de la nostra comunitat, conseqüència sense dubte de la nostra condició d'arxipèlag però fruit també d'una història comuna atzarosa, d'excessives i seculars incomprensions mútues i plena de bifurcacions de les respectives voluntats col·lectives, per tot açò és del tot coherent, arran d'aquest context històric que per fortuna estam aprenent a superar, que els consells, les illes, puguin exercir la iniciativa legislativa a través de la fórmula de la proposició de llei, tot compartint així amb el Govern i amb els diputats i les diputades la capacitat de proposta legislativa, i compartint-la també, sempre d'acord amb l'article 47, amb la iniciativa popular reglada.

Aquesta particularitat està per damunt de la concreta voluntat reguladora i el contingut específic d'una o altra iniciativa que ens vulgui presentar un consell o l'Ajuntament de Palma, que per al cas assimilam. No (...), en canvi, dels diputats i les diputades la capacitat de modular, reorientar, matisar, modificar i fins i tot repensar qualsevol proposta que ens arribi, perquè la capacitat i la responsabilitat de legislar és nostra, i ho és només de manera col·legiada.

És clar que podríem no admetre la iniciativa que debatem, però entenem que a les iniciatives dels consells els hem de donar, si més no, l'oportunitat de ser debatudes. No ens podem negar, entenem, a debatre i a tramitar, com voldrien fer avui PP i Ciutadans, la proposició de llei, i si s'escau, que s'escaurà, l'aprovarem.

La iniciativa que debatem està circumscrita a l'àmbit territorial competència del consell proponent, i afecte unes qüestions i matèries i uns recursos també que són de la seva responsabilitat de gestió, d'acord sempre amb l'Estatut. L'entesa que *a posteriori*, derivada de la llei, hagi de promoure el consell amb els ajuntaments i la societat civil mallorquina és de la seva responsabilitat; com a tal l'hi hem de respectar, sense imposicions i sense arbitrarietats, que només podrien ser la conseqüència d'unes presumpcions que no són pròpies, no haurien de ser pròpies, de la nostra funció. No podem legislar des de la presumpció de voluntats espúries. És cert que, com podem comprovar tantes vegades aquí i com afirmava Marcel Proust, les conviccions creen evidències, però aquestes evidències només ho són, d'evidències, als ulls de les pròpies conviccions, unes conviccions que massa vegades enterboleixen la nostra mirada sobre la realitat.

El que ens proposa regular el Consell de Mallorca són figures del seu paner, per tant miren de respectar la seva voluntat; temps tindrà el consell, a partir de l'aprovació de la llei, d'articular consensos, de redactar i aprovar el Pla director de camins que se'n deriva; temps tindran el consell i els ajuntaments per dictar plans especials, declarar la utilitat pública i per tant recuperar la titularitat pública, d'aquells camins que considerin útils al gaudi col·lectiu, al foment de la prosperitat, amb la col·laboració ciutadana. Serà llavors el temps d'impulsar des del màxim dels consensos possibles els plans i acords que han d'afavorir la recuperació dels camins, de rutes i d'itineraris. L'esforç de consens no acabarà amb l'aprovació de la llei, sinó que de fet començarà, com haurà de ser fruit de l'acord amb els ajuntaments la catalogació tan necessària dels camins públics; és una feina ben important, massa vegades postergada, tot i que hi hagi bastants d'ajuntaments de Mallorca que ja la tenguin resolta.

No podem tancar la porta al debat que ens proposa el Consell de Mallorca. Cada vegada que la Mesa del Congrés dels Diputats ens ha tancat la porta ens hem queixat a bastament, hem reclamat, i ens hem queixat perquè cada vegada ho ha fet amb excuses de mal pagador, amb ardis que només estan a l'abast de consumats torsimanyes de reglaments i de lleis. No hem de voler imitar les arts i les manyes, les males pràctiques democràtiques amb què hem estat rebuts, mal rebuts, a Madrid pels cans Cèrbers parlamentaris d'un

govern que tot just fa quatre dies hem enterrat democràticament i sense honors. Així com hem estat mal rebuts també pels seus còmplices polítics necessaris en el Congrés de Diputats, senyora i senyor de Ciutadans. Avui diran no aquí els mateixos que van dir no a poder parlar els legítims representants de la voluntat majoritària dels ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears en el Congrés de Diputats sobre les prospeccions o sobre la millora de la nostra connectivitat. Són la coalició del no, un no liberal, neoliberal, tan gran com un sarcasme. Ho fan en nom del deixar fer. No és ironia, és un reflex només d'una manca d'escrúpols democràtics.

Avui el PP i Ciutadans diran que no al fet que els diputats i les diputades puguem parlar i legislar sobre els camins públics de l'illa de la Mallorca, de les oportunitats d'oci legítim de molts de ciutadans i ciutadanes de Mallorca a través dels itineraris tradicionals que han ajudat a conformar la identitat pròpia de l'illa. Diran no a poder parlar, a prendre en consideració la voluntat democràtica del Consell de Mallorca. És una falta total i absoluta de consideració, de consideració cap a la voluntat legítima del Govern legítim de Mallorca.

Diuen no al contingut concret de la proposició de llei, diuen no a la simple petició de tramitació, neguen el debat i la major, i ho fan com un brindis encogat a la galeria de terratinents il·lustres que hi ha ben retratats a la sala de banderes de la seu del PP, tot amb l'argument espuri que les artèries que bombegen la cohesió social i territorial de Mallorca de manera tradicional, per on transiten i han transitat durant segles les voluntats i les ambicions, per on caminat, cavalcant i conduït durant anys i panys els portadors de les idees, de la cultura i del negoci, de les tradicions i de les comunicacions, de la paraula, de la política i fins i tot de la fe, no són cosa de tots, no són responsabilitat de tots. Les seves conviccions ultraliberals els generen unes faltes evidències privatives, privatives i privades de raó, però carregades de municions sobre la defensa de l'interès privat, particular, part damunt de l'interès general. Per sort avui aquí només tenen municions de fogueig polític.

Hem tornat sentir aquests dies pronunciar amb un to despectiu, acusador, la paraula expropiació; infamen el dret a l'expropiació com si fos un recurs arbitrari que va en contra per sistema, (...), de la propietat privada, particular, que sempre anteposen vostès a l'interès col·lectiu, general; sempre que no sigui el PP que expropiï, és clar; llavors és diferent, llavors expropiar esdevé legítim, i ho fan sense esma però amb generositat, tanta generositat com faci falta, i, si fa falta, acompanyats de la Guàrdia Civil, com va fer la Sra. Cabrer a l'illa d'Eivissa. L'expropiació és un recurs legal reglat, no arbitrari, que tenen els poders públics d'afavorir un concret i justificat, motivat, interès públic, i és un recurs tutelat per la justícia, justificat, motivat, mai arbitrari ni capriciós, ho digui o no de manera explícita una determinada llei. No creïn falses alarmes. Durant la tramitació tindrem oportunitat, en tot cas, de deixar clar que aquesta llei no és cap espasa de Dàmocles sobre la propietat. El PP ha tret pit moltes vegades de la correcció de les seves expropiacions; idò no acusin en va, que tots sabem de quin material estava feta la granereta del wàter del Sr. Matas.

Cada vegada que debatem aquí les propostes que afecten el territori, o el transport i la mobilitat, les carreteres o la regulació de l'ús i contra l'abús de la natura i del medi ambient, o la protecció i garantia del dret de tothom a disposar d'un habitatge digne, sempre que debatem sobre aquestes qüestions el PP i els seus còmplices polítics necessaris disparen salves de distracció amb el seu reaccionari i etern trabuc argumental: confiscació, expropiació. Els hem dit mil vegades que fan tard, que sempre fan tard: a la democràcia, al divorci, a l'avortament, a la igualtat... Algun dia, si és que encara els queda temps històric, fins i tot potser s'afegiran a la defensa de l'interès general.

Any 2003; el conseller Quetglas deixava gairebé enllestit el Pla director de carreteres de Mallorca, de les Illes Balears; la consellera Cabrer hereta el pla i el manté; hi afegeix el metro sobre la marxa, sense estudiar, i suprimeix tot l'apartat de vials no motoritzats; una oportunitat perduda, molt de temps desbaratat que ara el Consell de Mallorca intenta recuperar.

Parlam de camins públics, de règim jurídic dels camins públics de Mallorca, de planificació, projecció, finançament, construcció, modificació, conservació, explotació, ús i defensa dels camins públics, i de la integració dels camins a l'entorn, i del seu ús i gaudi amb tot el respecte a les activitats tradicionals; parlam de milers de quilòmetres de camins que conformen una trama de malla ben espessa que compleix encara funcions vitals per a l'economia de l'illa, per a la comunicació efectiva dels habitants i visitants dels 53 municipis de l'illa, una freqüentació molt prototípica de Mallorca. Es mantenen avui molts dels usos tradicionals de molts de camins i amb la consciència ambiental que ens aporta la modernitat, la xarxa de camins ens atraca a tots eixamplar coneixements, a articular noves relacions més respectuoses, més obertes al futur des del reconeixement del passat col·lectiu, amb la natura i el medi ambient, i ens ajuda a comprendre molt millor la necessitat d'articular i ordenar el territori perquè esdevengui una eina per construir un millor futur i per preservar els guanys socials de prosperitat i benestar.

L'ús cada vegada més massiu dels camins i massa vegades del seu abús, fan del tot necessari de regular les moltes i distintes relacions que tenim amb ells; amb l'ús dels camins hi conflueixen diferents drets, emparats tots per les lleis: el dret a la lliure circulació i desplaçament tant per oci com per negoci, per al benefici econòmic o el gaudi personal del paisatge i la natura, per a l'esport o per al lleure, per salut i per benestar. El límit ha de ser sempre el respecte al medi i, per tant, també el respecte pel camí d'accedir al medi, la seva conservació i manteniment, la preservació que faci possibles i compatibles els nous usos amb els usos tradicionals.

Els camins han estat vestits per la petjada esforçada i repetida una i cent mil vegades dels nostres avantpassats sobre la nostra terra, són el seu llegat i són el nostre patrimoni, ens expliquen i expliquen d'on venim, cap on anam, (...) preciosa la conformació dels milers de quilòmetres de la xarxa de camins, durant bona part del segle passat, els modes de

transport motoritzats van anar condemnant molts camins a l'oblit o a l'obsolescència; el creixement demogràfic i econòmic va forçar la mirada cap a les vies primàries de comunicació, va deixar en l'abandó o en oblit milers de quilòmetres de xarxa a causa de la seva capacitat insuficient per atendre les noves demandes de trànsit motoritzat, per les dificultats orogràfiques del seu traçat, o per la manca d'interès comercial que molts camins tenien per als potencials clients del monocultiu turístic del sol i de la platja.

Però aquesta història, per més que sigui ben recent, és història passada, han sorgit noves demandes i noves inquietuds que demanen una regulació, que recomanen unes regles de joc clares que facin possible la preservació útil de la xarxa de camins, sense malbaratar la seva morfologia tradicional. Que els nous usos no matin d'èxit els camins, que els costum i les fesomies tradicionals pervisquin i continuïn ajudant com fins ara en la conformació dels paisatges, que tant configuren la personalitat col·lectiva de Mallorca i de les mallorquines i dels mallorquins. La voluntat moderna i cosmopolita d'atracar-nos a la natura de manera moltes vegades col·lectiva i fins i tot massiva, aconsella de dibuixar rutes, de perfilar itineraris preferents, de canalitzar els moviments, que la recerca de la tradició no sepulti la tradició, que no banalitzï una realitat que és ben viva i que necessitam que pervisqui; que la petjada de la sola urbana no trepitgi els usos i costums seculars. Si volem mantenir i créixer el benestar el manteniment del paisatge i de les seves activitats agrícoles i ramaderes, açò és fonamental.

Avui prendrem en consideració la Proposició de Llei de camins públics i rutes senderistes de Mallorca i, a partir de demà, continuarem fent feina colze a colze amb el Consell de Mallorca per fer que el text legal que ens ha tramès acabi de perfilar les bondats del seu articulat, afini encara més les seves intencions i poleixi les seves determinacions per fer que la llei que surti del taller parlamentari sigui el més clara, efectiva i útil possible per als bons fins que ens explica el consell amb la seva ben argumentada motivació.

Temps tindrem d'articular canvis, d'incorporar matisos, de precisar dubtes, i ho farem escoltant sempre la voluntat primigènia del Consell de Mallorca, no podem traïr el respecte que ens ha de merèixer i mereix, farem la nostra feina legislativa, acomplirem la nostra obligació de fer que la llei sigui tan bona i eficient com sapiguem fer. I estic del tot convençut que ho sabrem d'acord amb el Consell de Mallorca, sense menystenir les seves intencions ni la seva voluntat.

I mentrestant, el PP i Ciutadans seguiran dient no a la recuperació dels camins públics, a l'articulació de polítiques públiques que facin que el que és patrimoni de tots sigui a l'abast de tothom, tot afavorint l'accés al paisatge i a la natura amb igualtat de condicions, amb igualtat d'oportunitats, amb tot el respecte a la propietat privada, faltaria més, però també amb tot el respecte per allò que és públic i que no ha deixat mai de ser públic, per més que alguns se n'hagin volgut o pogut apropiat per al seu gaudi personal o benefici econòmic no sempre del tot legítim.

Per més que argumentem, però, per més que diguem el PP i Ciutadans seguiran dient no, i és que no són PP ni Ciutadans d'aquest món, que estima la terra, que estima el paisatge i que estima els seus camins.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Borràs. Intervenció dels grups parlamentaris en torn en contra de la proposició de llei? Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Antònia Maria Perelló.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

Gràcies, Sr. President, senyors i senyores diputats. Ja els avanç que la visió que el nostre grup parlamentari té de la proposició de llei que avui es du a prendre en consideració en aquesta sessió no és tan idíl·lica com la que han exposada els diversos portaveus que m'han precedit.

Com ja s'ha exposat per part dels representants del Consell Insular de Mallorca, la iniciativa legislativa que avui arriba a aquest Parlament, de la mà del consell insular, s'estructura en dos grans blocs: els camins públics, per una banda, i les rutes d'interès excursionista, per l'altra. Em referiré a cadascuna per separat i començaré pels camins públics.

L'establiment d'una regulació sobre camins públics ens du a fer ja, de principi, tota una sèrie de reflexions, en primer lloc, si el que es pretén, com ha dit la Sra. Garrido, és establir un règim jurídic per als camins públics, sense afectar els camins privats, que quedarien fora d'aquesta regulació, ens hem de demanar si no hi ha ja un marc legal suficient i clar que faci del tot innecessària aquesta iniciativa, i la resposta és, a parer nostre, que sí. L'administració té al seu abast un ampli ventall de mecanismes per protegir els seus béns demaniais, amb prerrogatives importants per recuperar, arribat el cas, la possessió usurpada.

Això no obstant, si la finalitat fos certament establir aquest marc legal per als camins públics, té sentit fer-ho només per a Mallorca? És raonable pensar que en un tema que, suposadament, afecta l'interès general, el Parlament balear legisli per illes? És aquesta una nova modalitat de les lleis a la balear? Partint de la premissa que aquest marc legal ja existeix, el que realment s'entreveu, quan s'analitza la proposició de llei, en la part que afecta els camins públics, és que la finalitat real de la proposta és partir de la demanialitat dels camins en totes aquelles controvèrsies freqüents sobre la seva titularitat i obviar així que la titularitat d'un camí és una qüestió que correspon decidir, en darrera instància, a la jurisdicció civil.

Que aquesta és la finalitat que persegueix la proposta, en detriment clar dels propietaris de les finques per un pugui discórrer el camí controvertit, ho veiem, per exemple, a

l'article 9.1 que es refereix al deure que tenen les administracions públiques d'investigar els camins que consideren que pertanyen al domini públic, donant per fet que el fruit d'aquesta investigació no pot ser d'altra que la titularitat pública del camí. Així, el paràgraf cinc d'aquest precepte, diu literalment que "si la resolució de l'expedient d'investigació tramitat pel consell insular dictamina que el camí és de titularitat municipal, el camí queda ja incorporat al Catàleg Municipal de Camins, i s'haurà d'incorporar obligatòriament a l'Inventari de Béns municipal". No es preveu que, fruit d'aquesta investigació, el camí pugui ser privat.

O el paràgraf tercer d'aquest mateix article, que permet a l'administració acordar l'obertura immediata del camí sense necessitat d'audiència de les parts afectades, en base simplement que l'ajuntament tenguí informació o simple constància que el camí és públic.

O l'article 11.3, quan dic que el catàleg municipal té la funció d'aportar les proves que serveixen per fonamentar el caràcter públic d'un camí, obviant tota una jurisprudència del Tribunal Suprem que ja ha dit ben clar que un inventari és un simple registre administratiu que ni prova, ni crea, ni constitueix cap dret a favor de l'administració.

Hi ha, per tant, a la proposta, una clara intenció d'atorgar a l'administració uns poders desorbitats en matèria de camins i d'afectar la propietat privada i situar, fins i tot, els propietaris en una clara indefensió davant l'exercici de les prerrogatives que aquesta té. I això ens sembla greu, sobretot si es repara en el concepte ample de camí públic del qual parteix la llei, que inclou, a més, els elements que li són inherents, pous, parets, marges o tot allò que es cregui convenient, amés d'establir-se de forma totalment injustificada una zona de protecció de tres metres a banda i banda.

Nosaltres creiem en el dret a la propietat privada, consagrat a l'article 33 de la Constitució, i consideram que una normativa de camins ha de ser respectuosa amb aquest dret, com ho ha de ser també amb el dret fonamental a la intimitat, però la proposta que avui es debat no ho és. A tot el que hem dit fins ara, hem d'afegir un dels pilars de la proposta, recollit a l'article 26, que preveu que l'aprovació dels plans directores sectorials i dels plans especials de camins du implícita la declaració d'utilitat pública dels terrenys necessaris per executar-lo. El precepte contempla també, però de forma secundària i gairebé residual, altres opcions, com ara l'alienació o la cessió voluntària de les persones titulars, no obstant la intenció de la llei és molt clara.

El mateix establiment, del tot injustificat, d'una zona de protecció, a l'article 5, suposa una expropiació en coberta, sense dret a indemnització, que es veu particularment agreujada quan es preveu que els plans especials podran concretar la delimitació d'aquesta zona de protecció i fins i tot ampliar-la a altres elements que es consideri que són necessaris, per exemple per preservar els valors paisatgístics, la qual cosa dóna ja una idea de l'amplitud amb la qual es contempla la potestat expropiatòria en aquesta proposició de llei.

I què podem dir del dret a la intimitat dels que tendran la desgràcia de tenir un camí públic dins la seva finca? Doncs que aquesta no existeix, ja que la llei prohibeix expressament els nous tancaments de qualsevol tipus que limitin el camp visual del paisatge per sobre d'un metre d'alçada; per tant, el dret fonamental a la intimitat personal té una alçada màxima d'un metre, més enllà desapareix.

La regulació que se'ns proposa ignora qualsevol altra funció dels camins que no sigui la recreativa o la turística, qui ho havia de dir venint d'on ve la proposta! Perquè sembla que no s'ha valorat que existeixen ja moltes empreses que es dediquen a aquest tipus de turisme, el del senderisme, que ben segur es veurà augmentat de dur-se a terme les determinacions d'aquesta llei, sense que es vegi cap anàlisi mínimament seriosa sobre l'impacte que això tindrà en el medi ambient i sense preveure cap tipus de repercussió dels beneficis econòmics en el manteniment de les infraestructures que es contemplen.

Però el més greu és l'impacte que aquesta normativa tindrà sobre les activitats agràries, ramaderes, forestals i les seves complementàries, les importants limitacions en la pavimentació dels camins, el soterrament dels serveis, les limitacions d'usos en la zona de protecció, de circulació de vehicles de tot tipus, d'emissió de renous, la necessitat d'una prèvia autorització administrativa, etc., poden dificultar molt aquestes activitats les quals haurien de tenir un tractament específic en el cos de la llei.

Per altra banda, la proposta en matèria de camins carrega sobre les esquenes dels ajuntaments tota una sèrie d'obligacions sense que aquests hagin estat ni consultats ni escoltats durant la seva tramitació. Per començar, totes les inherents a la titularitat del camí, que es pot veure incorporat al patrimoni municipal a instància del mateix consell insular i obviar el que pugui considerar l'ajuntament en qüestió, fins i tot com a conseqüència de l'actuació d'un particular, perquè la llei, de forma sorprenent, fomenta la litigiositat a instàncies de particulars, fins i tot els premia, en cas que es plet es resolgui favorablement, amb el quàdruple de l'import de les costes processals causades, que en aquest tipus de litigis poden ser molt quantioses, més la indemnització per danys i perjudicis que se li hagin produït.

Tot això a costa de l'ajuntament, és a dir, enfront d'una actuació desinteressada del particular a favor de l'interès públic, la llei es decanta per una motivació pecuniària i carrega en els ajuntaments haver de suportar tots aquests costos.

L'article 27 és particularment sagnant, sota el títol *Recursos financers*, recorda que l'administració titular és la que ha de garantir que s'executen adequadament els plans directors sectorials i els plans especials de camins, però manca a tota la llei un sol paràgraf que faci referència a la forma de finançament dels ajuntaments per fer front a les despeses esmentades; se'ls obliga a redactar catàlegs, a executar els plans i després se'ls deixa tot sols a l'hora de fer front a les despeses.

Finalment, atès que es tracta d'una proposició de llei, aquesta arriba sense estar acompanyada d'una memòria econòmica, per la qual cosa no es pot saber quin impacte pressupostari tendran les mesures que aquesta contempla.

Pel que respecte a les rutes d'interès excursionista, la proposta els dedica el títol III i el primer que ens crida l'atenció és que, malgrat el seu suposat protagonisme, fins i tot dóna títol a la llei, aquesta només la defineix, però després perd interès en la seva regulació, de fet les rutes d'interès excursionista només són important en la mesura que serveixen de base a les rutes senderistes. Ara bé, la seva definició no és innòcua, ja que, com veurem, tot allò que integra la ruta queda afectat, de forma que si es tracta d'un camí de titularitat privada el propietari novament quedaria privat dels seus drets, amb l'agreujant que no fa falta que sigui un camí per ser considerada ruta d'interès excursionista, ja que tiranys i passos també en formen part.

I és aquí on amb més força es veuen les intencions de la llei i l'atac a la propietat privada, perquè, si bé la llei preveu la possibilitat de fer convenis amb els propietaris quan la ruta està constituïda per itineraris privats, també contempla que la simple aprovació de projectes de rutes senderistes, quan obtenen l'homologació provisional per part del consell insular, ja du implícita la declaració d'utilitat pública dels terrenys necessaris per executar-lo. Per tant, si el consell insular vol crear una ruta senderista, aquesta té un itinerari totalment o parcialment privat, els propietaris afectats no volen fer convenis, doncs s'expropia i punt. Ens demanam on queda aquí l'adequada ponderació entre l'interès a transitar de la gent i el dret a la propietat privada, o si es vol, on és l'interès general preponderant que justifica sacrificar els drets particulars.

I en tot aquest procés el consell insular és el gran actor, els ajuntaments simples comparses, emetre qualche informe, promoure, però sense decidir, i això sí, vigilar, conservar, senyalitzar i mantenir les rutes, i cap protagonisme a la societat civil o a les entitats de custòdia del territori. Per què qui gestiona un parc natural no pot establir rutes senderistes? Per què no ho pot fer un particular dins els terrenys de la seva propietat privada?

La proposta, a més a més, no es preocupa per l'impacte que la regulació tindrà sobre el medi ambient, de nou ens sorprèn que els seus promotors, segons com grans abanderats de l'ecologisme, ignorin aquest aspecte en tota la regulació, de fet la proposta ve de la mà de qui denunciaven, dia sí i dia també, la massificació que vivim per mor del turisme, però, en canvi, ignoren la realitat de la massificació i la manca de control en els usos que es viu a determinats indrets, com, per exemple, l'Avenc de Son Pou, que ara fa un any va ser notícia pel seu tancament, atesa la seva degradació per mor de la massificació i la inevitable necessitat de regular el seu accés.

En canvi, la proposta que ens ocupa parteix de la premissa que s'ha de garantir la lliure circulació de les persones, i així, mentre que en el cas dels camins encara preveu la possibilitat d'establir qualsevol limitació quan ho exigeixi la protecció

ambiental, aquesta previsió no es contempla respecte de les rutes senderistes, i tampoc no fa cap referència expressa als espais naturals protegits.

Ens sorprèn que la proposta vingui de qui hauria de ser el gran garant de la Serra de Tramuntana com a Patrimoni de la Humanitat, distinció que ja sabem que perilla, i més que ho farà si ara es fomenta la massificació, que ja és una realitat garantint per llei l'accés universal lliure, gratuït i sense cap limitació.

La llei no vol parlar de límits, però aquests són necessaris si volem preservar el nostre territori. La transformació de rutes d'interès excursionista en rutes senderistes és la via més clara per fer arribar la massificació a les nostres muntanyes. Els mallorquins no necessiten rutes senderistes, les homologacions van dirigides als turistes, i tal com es desenvolupa el tema turístic a les nostres illes, això ens du de forma inexorable a la massificació.

En conclusió, el nostre grup votarà en contra de la presa en consideració d'aquesta proposició de llei perquè és una iniciativa que ignora per complet col·lectius tan importants com els propietaris, els agricultors, els ramaders o els caçadors, només pensa en un determinat col·lectiu, el dels senderistes, a qui tampoc no convenç perquè és conscient que sense límits no hi ha futur i perquè la llei no ha tingut en compte que l'ús dels camins exigeix determinar la seva capacitat de càrrega pròpia i del seu entorn.

Perquè arriba a aquest parlament sense cap consens i ha obviat en la seva elaboració tots aquests col·lectius que es veuran afectats pel seu contingut, així com els ajuntaments, malgrat les importants obligacions que els imposa sense previsió de cap contraprestació o ajuda.

Perquè atempta, de forma injustificada, contra un dret constitucionalment reconegut, com és el de la propietat privada, en facilitar-ne el seu sacrifici sense que hi hagi un interès general preponderant que el justifiqui.

Perquè no es regeix per criteris de sostenibilitat i aboca cap a la massificació del medi natural illenc.

I finalment, perquè no valora la tasca realitzada per la gent que viu al camp que, amb el seu esforç i dedicació, ha mantingut els valors tradicionals d'aquesta terra fins ara. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Perelló. Pel Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente. En primer lugar, dar la bienvenida a los representantes del consell. Y, bueno, señoras y señores

diputados, desde Ciudadanos estamos de acuerdo en que es necesario catalogar y tener registrada una red de caminos públicos de Mallorca, es un patrimonio que tenemos que conservar y la administración, que es responsable de ello, necesita ser conocedora de dicho patrimonio para poder planificar la inversiones y las actuaciones para una gestión sostenible.

Como también estamos de acuerdo en la necesidad de catalogar y homogenizar la señalización de las rutas senderistas homologadas. Y también estamos de acuerdo en que los ciudadanos puedan, a través de estos caminos y rutas, disfrutar de la naturaleza. Pero no podemos estar de acuerdo con el texto que se presenta, y no estamos de acuerdo porque se ha hecho de espaldas al sector agrario, de espaldas a la conservación y gestión sostenible del territorio, tanto del territorio donde se encuentran insertados los caminos y rutas, como del territorio propio de las rutas y las vías que se quieren preservar, porque se ha hecho de espaldas a los propietarios de la fincas, porque se conculca el derecho a la propiedad privada y a la intimidad de los propietarios, porque la propuesta no garantiza las inversiones necesarias para la conservación de esta red de caminos y de rutas, y no hay una exigencia clara hacia la administración como responsable de su conservación.

Y, por último, porque es una propuesta que da pie a la confrontación, es un documento elaborado desde la conflictividad y no desde la inclusión y la colaboración.

Muchas carencias que hacen del documento un despropósito y que, además, se registra en un momento muy delicado, donde el ICOMOS ha dado al consell y al govern de la Sra. Armengol un cero redondo, un suspenso como una catedral en la gestión de la Sierra de Tramuntana, debido al abandono del espacio agrícola y a la masificación de visitantes, puesto que hay una falta en la gestión sostenible de estas visitas.

No se entiende que ante una advertencia del ICOMOS, Podemos, PSIB i MÉS, desde el consell, elaboren y defiendan un documento que promueve justo todo lo contrario a las recomendaciones del ICOMOS. Y voy a comentar brevemente algunos de los motivos por los que nos oponemos a este documento y que son los ítems que les he comentado.

En primer lugar, la propuesta de ley se ha hecho de espaldas al sector agrario. Miren, la propuesta de ley centra todas las medidas en actuaciones que faciliten y mejoren en la práctica del excursionismo, cosa que a nosotros nos parecería bien si no fuera porque muchas de esas medidas dificultan, incluso perjudican, a la actividad agrícola de las fincas. El documento concibe el territorio por donde se insertan los caminos y las rutas como un mero paisaje para disfrute del visitante, una visión del territorio muy simple que, desde Ciudadanos, no podemos compartir.

Se olvida que ese entorno es el lugar de trabajo, es el lugar de trabajo de agricultores y ganaderos, es el lugar de trabajo de nuestro sector primario. Y no está de más recordar que hoy

estos caminos públicos se encuentran en un entorno privilegiado y de alto valor paisajístico gracias a una actividad agraria milenaria y que hoy continua como un sector productivo que tenemos que potenciar.

Miren, el PSIB, Podemos y MÉS han elaborado esta propuesta de ley en el consell olvidándose de enmarcarla dentro del ámbito de un entorno agrario, una carencia muy grave de la norma; de hecho, según la propuesta, el agricultor, el payés tendrá que pedir permiso al consell insular en el caso de que su actividad no se amolde a las directrices de una ley pensada para excursionista, un despropósito que hace indefendible la ley. Desde Ciudadanos no podemos apoyar un texto que regula caminos y rutas senderistas y que se puede convertir en ley que concibe el territorio como un mero paisaje para disfrutar de la naturaleza, con una absoluta ausencia de cualquier referencia al sector agrario y que, además, pone trabas a una actividad que ya posee grandes dificultades. Nosotros propondríamos reformular, devolver el texto y reformularlo en base a una normativa de equilibrio y colaboración y que tenga en cuenta las necesidades de este sector.

Otra de las carencias de la norma, y que la hace indefendible, es la ausencia de la elaboración de informes de evaluación medioambiental. Miren, la regulación de los caminos y rutas senderistas no puede obviar la regulación medioambiental del entorno, ya tiene que decir expresamente, esta norma no solo concibe el territorio como un mero paisaje para disfrutar, sino que además, en ningún momento, la norma hace alusión expresa a la elaboración de informes de evaluación ambiental para una gestión sostenible de la red de caminos y rutas, y para la conservación del entorno donde se hallan ubicadas estas vías. Una ausencia que se hace más preocupante cuando la norma pretende aumentar el número de nuevas rutas senderistas indiscriminadamente, y para homologar estas nuevas rutas por parte del consell no se exija expresamente el informe de evaluación ambiental, un informe necesario máxime cuando el proyecto de ley, en su articulado, propone publicitar todas estas rutas a nivel nacional e internacional.

Miren, nuestro territorio es muy frágil y debemos tomar las medidas necesarias para poder combinar el acceso y disfrute de la naturaleza con la preservación de los ecosistemas, y la degradación del entorno es consecuencia de leyes como estas, que no tienen en cuenta con rigor el poner los medios para conseguir ese equilibrio necesario entre turismo y medio natural.

Por otra parte, la propuesta no solamente no garantiza la conservación del entorno, sino que, además, tampoco garantiza la conservación y la regeneración del patrimonio viario, puesto que no existe un articulado claro que regule recursos necesarios para la ejecución de todas las inversiones. Y tampoco existe una exigencia clara de las obligaciones de la administración en la conservación de esta red de caminos públicos, algo que nos parece grave puesto que es uno de los objetos de la propuesta de ley.

Y otro de los puntos muy importantes por los que no podemos apoyar esta ley, es la inclusión en la propuesta de la expropiación forzosa para la creación de nuevas rutas senderistas para disfrute del visitante, que genera una absoluta indefensión sobre el ciudadano. Una medida que es contraria al derecho de la propiedad privada y que no se sustenta en ninguna base legal. Miren, hacer una nueva ruta para el disfrute de excursionistas y visitantes no es un interés general ineludible que pueda avalar una expropiación forzosa de los terrenos privados de un ciudadano. Para Ciudadanos lo correcto es establecer mecanismos de colaboración, de convenios entre administración y propietarios, con las correspondientes contraprestaciones por la cesión de terrenos, y siempre de manera voluntaria.

Por otra parte, no quisiera dejar de comentar también otras carencias importantes de la ley. Miren, también se ha dicho aquí, la propuesta se centra en promover la protección de los caminos y el fomento del excursionismo y el libre tránsito, lo cual está muy bien, pero no se reconoce en ningún momento ni se menciona que estas actividades han de convivir con la protección del derecho a la propiedad privada y con el derecho a la intimidad de los propietarios. Una carencia importante de la ley que es una de las mayores preocupaciones y problemas cotidianos y del día a día que sufren los vecinos del mundo rural por donde discurre la red de caminos y rutas senderistas.

Miren, desde Ciudadanos creemos que escuchar a los vecinos es importante porque además son los que mantienen y trabajan la tierra para el disfrute de todos. Por lo tanto, desde Ciudadanos, no podemos estar más en desacuerdo con esta forma de legislar, basada en la confrontación y no en el consenso y en la colaboración.

Esta propuesta no garantiza la participación ciudadana de los propietarios, de los titulares de derechos, de las asociaciones, ni en la identificación ni en la protección ni en la gestión de los caminos públicos y rutas senderistas. Para Ciudadanos negar la participación ciudadana es el no es no, el PSIB, MÉS y Podemos siguen en el no es no a los sectores directamente afectados por la ley, imponiendo una regulación toda ella supeditada a decisiones administrativas de ayuntamientos y consell, que adquieren un poder absoluto. Y esto es un error, el no es no a la participación ciudadana es un error, un error que aboca la ley dentro del marco de la conflictividad y no dentro del deseable marco de colaboración e implicación ciudadana en la toma de decisiones, que es la herramienta más importante y potente para que efectivamente se llegue a una efectiva recuperación, conservación y protección del patrimonio viario y su entorno.

Por todo lo referido, desde Ciudadanos no podemos apoyar la propuesta de ley y consideramos que todo el texto debería ser reformulado.

Comentarle también al Sr. Damià Borràs, que nos ha citado, que efectivamente esta propuesta es el no es no a la participación, como ustedes también, señores del PSOE, dijeron que no es no a la participación para una votación para unas nuevas elecciones, pero...

(*Rialles i remor de veus*)

..., pero está en pinza, en pinza con el Partido Popular en su no es no, tenemos aquí dos partidos del no es no que hacen pinza y, bueno, esas pinzas ya las vamos conociendo en este parlamento. No es no a la participación nunca es bueno.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ballester. Passam al torn de rèplica dels grups que han intervengut a favor, pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sr. President, diputats, diputades. *Bueno, la Sra. Ballester nos ha advertido de que hay una internacional excursionista que tiene ganas de hacerse con el patrimonio de los caminos aquí, en Baleares, bueno, en Mallorca, parece que hay una conspiración política para hacerse con estos caminos; yo, Sra. Ballester, le recomendaría que deje el alarmismo y el miedo atrás, porque la ley no dice absolutamente nada de esto.*

També, per una altra banda, hi ha un lobby senderista que m'imagín que va al Parlament Europeu amb calçons curts, amb motxilla i diu, demana als polítics que, per favor, obrin els camins de Mallorca, i això sembla que ho ha suggerit la Sra. Portaveu del Partit Popular, aquesta llei no és una llei només per als senderistes, sinó que contempla tota una sèrie d'accions que són molt importants per a la gent que vol caminar.

Sobre els camins públics i el règim jurídic, vostè diu que hi ha un marc legal suficient, jo m'imagín que és suficient per als rics i per als propietaris que s'han apropiat d'aquests camins de manera il·legítima, perquè, quan hi ha caos, els que guanyen sempre són els més forts, quan es tracta de regular és perquè la gent que no té tant de poder pugui accedir als camins, com té dret a fer-ho.

Sobre l'obertura dels camins, crec que queda molt clar què és un camí i què és un camí públic en aquesta llei. Vostè ha parlat també del consagrat dret a la propietat privada, jo crec que en realitat vostè vol dir el sagrat dret a la propietat privada, per no parlar de l'interès públic i del bé comú.

Sobre el tema de les expropiacions, una cosa que no ha estat mai pròpia no es pot expropiar i això és el que he vengut a dir a la meua primera intervenció.

Ara parlen vostès de massificació, jo crec que el seu cinisme no té límits i sense límits, Sra. Portaveu del Partit Popular, no hi ha futur, tampoc per a vostès, perquè dir ara, utilitzar el discurs de la massificació i de la saturació turística per a no obrir camins, crec que és molt de cinisme.

També li he de dir que la Sra. Cabrer va expropiar més amb les seves infraestructures que aquesta llei expropiarà en cent anys, així que aquest recurs, que és propi de l'administració, i hi ha fet menció el Sr. Portaveu del Partit Socialista, no sé perquè el critiquen tant ara quan es parla d'una qüestió tan cabdal com són els camins públics de Mallorca.

La portaveu de Ciutadans també ha dit que aquesta llei dóna peu a la confrontació, jo crec que dóna més peu a la confrontació no tenir clar si un camí és públic o és privat, dóna manco peu a la confrontació tenir un visor a internet que et digui si aquest camí és públic o és privat. Per tant, la persona que diu que és propietària d'aquest camí no et podrà fer fora, perquè tu ja saps que aquest camí és públic.

I és la mateixa tònica que utilitza el Partit Popular, davant el caos guanya sempre el més fort, i aquí hi ha forces progressistes que volen regular perquè hi hagi més igualtat d'oportunitats.

Sobre les activitats agràries, s'han fet reunions amb el sector agrari, s'han fet reunions, dues en concret, amb tots els ajuntaments per explicar-los aquesta llei, i no hi havia aquests problemes als quals vostès fan menció, crec que inventen uns monstres per tenir qualque cosa a dir, però crec que no té raó de ser la seva posició.

Sobre el que ha dit el Sr. Castells, evidentment, el dret a caminar és una figura retòrica, sé que no existeix aquest dret com a tal, però crec que és bo parlar d'aquest concepte i que la gent sàpiga que té dret a anar pels camins públics de les Illes Balears i que ningú no té dret a posar una tanca o una reixa a un camí que és públic.

Per tant, nosaltres, ho repetim una vegada més, trobam que aquesta llei és una passa endavant en aquesta qüestió. Agraïm molt la tasca del Consell de Mallorca en aquesta llei i, per tant, hi votarem a favor, alegrement. Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Saura. Torn de rèplica del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula el Sr. Josep Ferrà.

EL SR. FERRÀ I TERRASA:

Sr. President, si m'ho permet, no faré ús de la meua paraula.

EL SR. PRESIDENT:

Torn de rèplica del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, té la paraula el Sr. Josep Ferrà.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President. Jo només vull fer un comentari respecte de la intervenció de la Sra. Perelló...

EL SR. PRESIDENT:

Josep Castells, disculpi, m'he equivocat de nom. Té la paraula.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

D'acord, gràcies, Sr. President, no me'n he adonat.

No, només deia que volia fer només un comentari respecte de la intervenció de la Sra. Perelló, que em sobta molt que el Partit Popular tengui tants escrúpols amb els drets dels propietaris quan es tracta de fer camins perquè la gent vagi d'excursió, i en tengui tan pocs amb els drets dels propietaris quan fa autopistes a Eivissa.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president. Fa una estona, durant el debat, el Sr. Gómez, que ara entra, oportunament, meditava i ens dedicava a uns quants un tuit on deia: *"Hoy y ahora se debate la toma en consideración, pero aún no sabemos si se aprobará, respeto al Parlamento y respeto a la propiedad privada."* Sr. Gómez, s'ha oblidat posar *"respeto al Consell Insular de Mallorca"*, (...)

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor. Silenci en el públic!

EL SR. BORRÀS I BARBER:

I per respecte al Consell Insular de Mallorca i per respecte al Parlament, i per respecte al Parlament, acceptem a tràmit aquesta llei i facem esmenes, *y por las enmiendas los conoceréis, por las enmiendas los conoceréis...*

(Remor de veus)

..., i li garantesc que presentarem esmenes, li garantesc que presentarem esmenes, i vull veure les seves, vull veure les seves, i les veurem.

Jo mai no m'haguera pensat que una sentència judicial tingués uns efectes tan estranys, que en podríem dir quasi psicotròpics. El Sr. Bauzá, que vol liderar el PP nacional; la Sra. Perelló, que ve aquí i fa un discurs que és una barreja de portaveu de Terra Lliure, de sense línies no hi ha fut..., de Terra Lliure, perdó, de sens...

(Algunes rialles i petita cridòria)

... també, també, una mica també, una mica també, perquè ha parlat de... de sense línies no hi ha futur, del GOB, una barreja de la protecció.

I la Sra. Ballester, perdoni, no som del no és no, vostè és del sí és sí a Rajoy, sí és sí a Rajoy, eh, (...) que Rajoy (...) sí és sí a Rajoy...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

..., a Rajoy i a la corrupció de Rajoy i del Partit Popular.

(Se sent una veu de fons que diu: *"I a la d'Andalusia també"* i remor de veus)

No, Ciutadans a Andalusia no sé que sigui corrupte, sí, però ha arribat a dir la Sra. Ballester, que ens feia un discurs qualche estona que semblava, Sr. Saura, més de Podemos que vostè, em perdonarà, parlava de participació ciutadana, havíem de crear un *círculo*, un *círculo*, per debatre, perquè *hay que quitar fuerza a los ayuntamientos y al consell*, perquè vostè ha dit que aquesta llei donava molta força als ajuntaments i al consell. Per favor, és que els ajuntaments i el consell són les institucions legítimes de govern de les Illes Balears! No han de tenir força? Sí, no, sí, però, és clar, la voluntat d'alguns ciutadans..., és més important la voluntat del Consell de Mallorca, és açò que volem dir, és açò que volem dir. I la intimitat dels ciutadans sempre s'ha de respectar i s'ha de protegir la intimitat dels ciutadans, sempre, però de tots els ciutadans, i el dret de tots els ciutadans a funcionar.

És el món al revés, que venguin a fer un discurs que aquesta llei afavoreix la massificació, afavoreix la massificació, ja és el darrer. Sense límits, sense límits, ha dit la Sra. Perelló, no hi ha futur...

(Remor de veus i algunes rialles)

No hi ha futur a la Serra de Mallorca i no hi ha futur en lloc, si no posam una mica de seny i ordre, i aquesta llei ve a posar seny i ordre. I avui, com diu el senyor Gomila, la prendrem en consideració, i a partir d'aquí tramitem, debatrem, i ja li anunciï que nosaltres farem esmenes...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

No, ja sé que vostè votarà en contra, jo sé que vostè votarà en contra, perquè vostè... Sí, un poc de respecte, sí... Açò és l'autor de la Llei de símbols, que demana respecte, l'autor de la Llei de símbols, que prohibia la gent fins i tot posar-se una roba d'un determinat color, és el que demana respecte.

Perfecte! La Sra. Espeja no podria haver entrat aquí vestida de verd...

(Alguns aplaudiments)

...perquè vostè ho va prohibir. Açò és el respecte, la Llei de símbols, que vam derogar.

(Remor de veus)

Farem esmenes, presentarem esmenes, debatrem, ho dic, i ho farem d'acord amb el Consell de Mallorca, perquè som capaços de pactar, som capaços de posar-nos d'acord, i vostès quedaran tot sols com habitualment fan, i ja ens trobarem les esmenes i per les esmenes els coneixereu. Ja veurem quines esmenes fan vostès.

ICOMOS, Sra. Ballester, no s'ha preocupat de la llei de camins de Mallorca, no s'ha preocupat de la llei; algú li vol fer dir a ICOMOS coses que no ha dit. I no digui que no s'ha consultat els ajuntaments perquè s'han consultat per escrit i s'han consultat en reunions, i s'han fet fins i tot reunions especials amb els ajuntaments de la Serra de Tramuntana, que tant li preocupa, a vostè, protegir segons quan i segons de qui, perquè només la protegim de segons qui i segons quan. De segons qui no fa falta protegir-la, només de la gent que... deu vostè pensar que de tothom amb espadnyes, i les espadnyes són molt dignes, són molt dignes, però la gent que va a la Serra de Tramuntana hi va de moltes maneres i no només amb espadnyes.

Tramitem la llei, primer -argument fonamental-, perquè és una petició d'un consell i hem de ser respectuosos amb les peticions del consell; i, segon, perquè és una bona llei que d'aquí sortirà millor, n'estic convençut, d'acord amb el Consell de Mallorca. Tramitem aquesta llei, prenguem-la en consideració perquè el Consell Insular de Mallorca mereix tota la nostra consideració, i a partir de la presa en consideració debatrem, farem propostes, i veurem cadascú qui pensa i com pensa, i veurem qui és que defensa l'interès general i qui és que defensa l'interès particular, perquè l'únic general que ha comandat en aquest país fa molts d'anys que és mort i és l'únic que no són capaços de defensar i que vostès encara protegeixen.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Borràs. Doncs passam al torn de contrarèplica dels grups que han intervengut en contra. Té la paraula la Sra. Antònia Perelló.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

Gràcies, Sr. President. Intervendré des del meu escó. La veritat és que no tenia intenció d'intervenir perquè consider

que la postura del Partit Popular havia quedat prou aclarida amb la meua intervenció, però gairebé ho faré per al·lusions.

Miri, Sr. Saura, m'ha cridat molt l'atenció les recriminacions que ha fet a la meua intervenció, i només uns apunts. Que hi ha casos en què és necessari un règim jurídic sobre el tema dels camins públics, perquè cada vegada que hi ha hagut una controvèrsia curiosament han guanyat sempre els que tenen poder. No, miri, cada vegada que hi ha hagut una controvèrsia judicial sobre un tema de titularitat de camins i ha guanyat el propietari és perquè el camí és privat, no és perquè el camí sigui públic, encara que a vostè li agradaria, i els que donen suport a aquesta proposició voldrien que tots ho fossin.

Respecte del tema de la massificació, i en això li contest a vostè també, Sr. Borràs, allò de sense límits, la imposició de límits, miri, no és tampoc una idea innovadora meua, ja em sap greu. Si vostès s'haguessin llegit totes les al·legacions que es varen presentar durant la tramitació del que ha acabat essent la proposició de llei que avui s'ha duit aquí, fins i tot haguessin sabut la intervenció d'aquest punt en el Consell de Mallorca quan es va dur, cosa que jo sí he fet. Veurà que aquesta demanda de límits precisament per evitar la massificació ve precisament d'associacions que estan vinculades al món de l'excursionisme i del senderisme, que tenen molt clar que aquesta regulació que avui es proposa du cap a la massificació i du cap a la degradació d'indrets de la nostra terra, fins i tot d'indrets protegits. Per tant, ja em sap greu, ja m'hagués agradat, jo compartesc la idea, però no és original meua.

I respecte del tema del dret a caminar, efectivament, Sr. Saura, el dret a caminar no existeix, vostè ho acaba de reconèixer, però en canvi vostè l'erigeix en un dret superior per damunt de la propietat privada, que sí que està reconegut i ho està a la Constitució.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Perelló. Doncs pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente. Muy brevemente. Primero quiero comentarle al Sr. Saura que me parece que son ustedes los únicos que ven conspiraciones, quizá por eso ustedes han pasado de 10 diputados a 9; perdón, a 8; perdón, a 7.

Delante del caos no ha de ganar el más fuerte, no ha de ganar el más fuerte, Sr. Saura, ha de ganar el consenso y la colaboración, el consenso y la colaboración; y sin el consenso y la colaboración tampoco se puede al final ganar a los tribunales.

Y mire, Sr. Borràs, el ICOMOS se ha preocupado del abandono de la agricultura, y se ha preocupado de que la Serra de Tramuntana ha sufrido un exceso de visitantes por una falta de gestión, y se lo han dicho en una carta a la Sra. Armengol, una carta que no solamente ha sido respondida por este govern sino también por el Sr. Ensenyat. La verdad es que es muy bueno ser autocríticos si no queremos caer en el inmovilismo, como se hace mucho en política.

Y, miren, por último, como desde Ciudadanos sí que nos gusta ser constructivos, nosotros creemos que esta propuesta tiene dos objetivos, como han dicho aquí, han expresado aquí los promotores de la propuesta, que el primero es establecer un régimen jurídico de los caminos públicos y, el segundo, la regulación de las rutas de interés excursionista, pero a nuestro entender faltan dos puntos, dos objetivos muy importantes y que hubieran dado un nuevo marco y una nueva elaboración sobre esta ley, que es garantizar la participación de todos los agentes implicados para elaborar esa planificación, proyección, conservación y plan de usos sostenible de los caminos públicos y rutas senderistas; se introduce la participación y se introduce ese necesario plan de usos sostenible de la red de caminos. Y otro de los objetivos -si se hubiera puesto también hubiera modificado muchísimo la norma- es garantizar las medidas necesarias para poder combinar el acceso y disfrute de la naturaleza con la preservación de los ecosistemas. Sólo con haber añadido estos dos objetivos a la norma su desarrollo hubiera sido absolutamente diferente; está claro que se hubiera elaborado una propuesta más de manera horizontal, es decir, inclusiva, con la participación del sector agrario, de los propietarios de las fincas o de las entidades asociativas que son afectas a estos territorios, y sería una nueva visión completamente nueva, rigurosa, informada sobre el territorio donde se insertan estos caminos y estas rutas, muy alejada de esta visión, a nuestro entender simplona, que hace del territorio esta norma, que lo ve como un..., una visión de un mero paisaje para disfrutar.

Bueno, nosotros seguimos pensando que no es un texto para aprobar por todas estas explicaciones que les hemos dados, y sin duda es un texto que va a pasar; nosotros lo enmendaremos en lo que podamos.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ballester. Doncs passam al torn de fixar posicions. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. President del Consell de Mallorca, conselleres, senyores i senyors, El Pi, en aquestes alçades del debat, veu clarament que la llei s'aprovarà, i estam contents d'haver dit abans de començar que nosaltres ens absteníem. El Pi està d'acord amb una llei de camins públics, està d'acord amb una llei de camins públics, però una llei que no sigui coixa o que coixegi, que vagi de biaix, que pensam que és

aquesta llei. Pensam que el PP la passada legislatura, que tenia 35 diputades i diputats, hagués pogut fer una llei de camins públics, l'hagués poguda fer.

Camins públics, camins públics en general: dins urbà, dins rústic comú, dins rústic protegit, dins AIA, dins ANEI, dins reserves naturals, dins parcs naturals, dins espais naturals protegits; són distints camins públics, són estadis distints, i aquí està un poquet tot barrejat, com si tot fos u, i això és el primer que s'ha de canviar d'aquesta llei, perquè aquests estadis existeixen, per la qual cosa emprar aquests camins no és igual si és dins un rústic comú o si és una reserva natural, no és igual.

Per què podem parlar avui quan vostès duen al debat els representants dels que donen suport al grup de Govern, que és el mateix que governa en el Consell? Per què donen vostès avui tanta importància a la Serra de Tramuntana? I això és d'allà on coixeja, com podríem dir del Parc Natural de la Serra de Llevant, com podríem dir del Parc Natural de Mondragó, com podríem dir del Paratge Natural i a la vegada reserva de Ses Fonts Ufanes de Campanet, per què? Perquè hi ha una doble intenció.

El Sr. President del Consell i les conselleres saben que varen fer un eslògan que deia: "Públic vol dir teu", públic vol dir teu, sí. Teu vol dir emprar-ho bé, emprar-ho bé. Si és nostre i és públic haurem de tenir-ne cura i mantenir-lo, perquè hi ha gent que, com que és públic... em recorda quan jo era batle vaig entrar dins un vestuari del poliesportiu de Sa Pobla i hi havia dos al·lots que amb dos martells rompien dos lavabos, i els vaig dir: "Això és vostre", diuen: "No, no és nostre". Diuen que no és nostre? I quan varen sortir els dic: "Anau a cercar ton pare cada un". Vaig tenir una brega amb son pare i sa mare que els vaig dir: "d'això n'heu de tenir cura vosaltres". Joder! quin concepte de la cosa pública.

La cosa pública vol dir posar-hi doblers, posar-hi educació i saber les normes i les regles i, com que nosaltres hem legislat moltíssim durant molts d'anys, tenim unes normes mediambientals fetes que entenem que aquesta llei no acaba d'entendre-les. Hi ha lleis de rang molt superior a aquesta llei que pugui sortir d'aquí, molt superior, amb figures de protecció molt superiors del que sortirà d'aquesta llei d'aquí, que és el desenvolupament d'un pla d'ordenació de recursos naturals o el PRUG de qualsevol d'aquests espais naturals, sigui reserva, sigui parc natural o sigui paratge natural com podria ser el de la Serra, que s'han d'acomplir, i la Llei de camins s'ha de posar a les seves ordres.

Per això, El Pi s'abstindrà i farà esmenes, perquè el que surti, que ho necessitam, sigui una qüestió que valgui la pena i que hagi de respectar les mateixes lleis que nosaltres hem fet.

I per què podem parlar d'això? Podem parlar d'això gràcies, Sr. Saura, vostè que malmena els propietaris i tal i qual, gràcies que després de dos mil anys les dones i homes que han estat propietaris d'aquestes terres les han preservades perquè avui puguem fer això, cosa que no fem l'administració

pública amb les finques públiques. Us deman, demà el matí, qui vulgui venir, anem a Mortitx, i veurem tots els bancals que hi havia d'oliveres a Mortitx en terra i allà on hi havia oliveres, oliveres *rodeadas de pinos, de invasores*. Som El Pi nosaltres, eh!, teniu-ho en compte, envaiem l'espai polític, no es preocupi!

Amb la qual cosa, hem de donar exemple. Els camins han d'estar oberts i nosaltres tenim a les finques els camins tancats, amb un horari clar, de tal hora a tal hora, pum. Públic vol dir també exemplaritat, exemplaritat, exemplaritat, i vostès tenen unes lleis, com és la LECO, que quan et trobis un camí privat, quan et trobis un camí privat tens totes les eines per poder concertar l'acord que es pugui passar, però amb la mateixa capacitat de càrrega que ha de tenir qualsevol altre espai quan jo vull anar a S'Albufera, a una zona de nidificació, i em diuen, lògicament, els tècnics i les tècniques: "A aquesta zona d'aquí ara no s'hi pot entrar perquè la fotja banyuda està niant, perquè ara ha arribat una moixeta voltонера a Mallorca que només n'hi havia a Menorca", i ara perquè ella hi vol passar fotrem, -i perdonau l'expressió-, que torni a venir moixeta voltонера que havien passat cent anys i no n'hi havia.

I després ve el Sr. Saura, i pega a la família March. Si totes les famílies els darrers cinquanta anys haguessin protegit tant en termes mediambientals com la família March, Sr. Saura, aquesta terra seria una altra. A mi no em cauen els anells de dir això, així de clar, eh!, així de clar, i si troba que ho ha de denunciar ho denunciï.

Dit això, dit això, aquí pensam defensar, El Pi, aquelles normes i mesures mediambientals que han de fer un ús compatible amb l'esbarjo i poder anar d'excursionisme, lògicament, amb la capacitat de càrrega que tenguim aquest espai per anar-hi amb la possibilitat, ja que posam com a emblema la Serra de Tramuntana, que a la Serra de Tramuntana d'aquí dos mil anys pugui haver-hi gent que la pugui gaudir.

Hi ha un article publicat dia 10 de juny de 2007, que diu: "És probable que la resolució 9996, que regula les subvencions per a finançament d'inversions als espais de rellevància ambiental de les Illes Balears, sigui la iniciativa de foment més important que s'ha pres en benefici de la Serra de Tramuntana i altres indrets de l'illa, des del punt de vista de la gestió agrària, ramadera i forestal. És una mesura d'importància històrica, i si la seva aplicació és correcta, hi haurà un abans i un després d'aquesta mesura. La protecció del territori arrossega en el debat públic mallorquí una greu distorsió, sovint s'ha volgut contraposar protecció i interessos econòmics, i aquesta oposició de vegades ha tengut èxit mediàtic i polític -ha tengut èxit mediàtic i polític-, uns cops per l'interès de certs sectors en evitar la preservació semblant l'alarma social, i altres cops des de sectors proteccionistes per la dificultat d'entendre que sobre el territori hi ha persones i activitats econòmiques que han de ser considerades". Després els diré qui va escriure això.

Aquest tros resumeix la realitat de com s'ha de legislar, perquè no es tracta que uns i els altres per interès de vots polítics en surtin guanyant, es tracta de saber que també allà hi

ha un espai a protegir i a gestionar i que hi ha persones que hi són. Això és el Sr. Mateu Morro qui ho va escriure, el Sr. Mateu Morro, dia 10 de juny del 2007.

Ho dic perquè aquells que han estat prop de la terra i de qui conrea la terra tenen més bo de veure que aquell que té una visió urbanita, jo hi visc a ciutat, eh!, urbanita, que arribarem a fer creure que els pollastres no tenen plomes, i això està a punt de passar en aquesta terra, està a punt que aquella gent que va néixer aquí o que ha vingut a viure aquí fa cinquanta anys siguem una espècie de tribu i desconeguem que els nostres avantpassats per realment poder tenir un patrimoni, com podem tenir la Serra de Tramuntana, varen haver de fer molta feina i que només la mà de l'home i de la dona varen transformar aquella terra. I a aquesta llei avui li queda un camí molt llarg per poder considerar que aquesta gent també veurà d'una forma compatible poder seguir gestionant aquestes finques i que realment, amb la capacitat de càrrega que hi pugui haver, puguin ser també del gaudi públic en un tema de poder-hi passar i gaudir-ne, i pujar, Sr. President, com no, com deia aquell senyor, dalt de la muntanya, si realment en aquell moment s'hi pot anar i quantes persones hi poden anar.

Vaig acabant que veig que només em queda un minut. Hi ha una altra qüestió bàsica d'aquesta història, aquesta llei, i ara me'n vaig de sa Serra, me'n vaig a qualsevol dels 53 municipis de Mallorca, parla dels camins públics en general, no anem a concentrar això només als espais de rellevància ambiental o parcs naturals, necessitam dotar econòmicament perquè un maldecap que hi hagué, i vostè que ha estat batle, com jo, quina ajuda hem tengut mai llevat de si hi ha hagut qualche pla d'obra i servei que s'ha obert a camins un moment donat o un pla Q que també s'hi va obrir? I quan un poble normal i corrent, jo som d'un poble petit a nivell de terme municipal, tens prop de 150 quilòmetres de camins públics? Aquí hi ha una dotació a haver de fer econòmica a aquesta llei perquè, si no, només serà, com deia el Sr. Mateu Morro, per enfrontar-nos uns amb els altres, i en El Pi estimam Mallorca, si avui votàssim en contra tendríem poca credibilitat a l'hora de ser molt durs i molt exigents amb les nostres esmenes.

Sr. President del Consell, crec que vostè té a la seva mà que pugui haver-hi una llei que, maldament hi hagi un govern o un altre, uns i els altres la respectin, com han fet amb altres lleis d'aquesta terra de protecció que s'han respectat. Avui és un dia per donar gràcies a Biel Cañellas, amb la Llei del 1998, i a tots els que la varen votar a favor, dels ANEI, perquè si no hi hagués hagut els ANEI, els ANEI aquests, en aquest moment -ja se'n pot riure Sra. Vicepresidenta, ja se'n pot riure, ja se'n pot riure- si no hi hagués hagut aquests ANEI, avui parlariem d'una altra Serra de Tramuntana.

Moltes gràcies, i esper que tinguin èxit i que ens escoltin. Gràcies.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font.

(Remor de veus)

Silenci, per favor. Passarem a la votació de si es pren o no en consideració la proposició de llei debatuda. Passam a la votació. Votam.

34 vots a favor; 21 en contra i 3 abstencions.

En conseqüència, es pren en consideració la llei.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Ara farem una miqueta de recés, tornarem recomençar a les quatre.

(Remor de veus)

EL SR. MELIÀ I QUES:

President, no podríem continuar la sessió?

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Tenim Mesa.

(Continua la remor de veus)

Tenim Mesa nosaltres, tenim Mesa, tenim Mesa ara.

(Pausa)

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, reprenem la sessió.

V. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals de la Proposició de llei RGE núm. 10061/17, de modificació de la Llei 5/2015, de 23 de març, de racionalització i simplificació de l'ordenament legal i reglamentari de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Passam al cinquè punt de l'ordre del dia d'avui que consisteix en el debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals de la Proposició de llei RGE núm. 10061/17, de modificació de la Llei 5/2015, de 23 de març, de racionalització i simplificació de l'ordenament legal i reglamentari de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, RGE núm. 3459, 3460, 3461, 3462, 3463, 3464, 3465, 3466, 3467, 3468, 3469, 3470, 3471, 3472, 3473, 3474, 3475, 3476/18 i la RGE núm. 3492/18, té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President, bones tardes a tothom. Bé, som davant del darrer tràmit d'una proposició de llei que, a la pràctica s'ha convertit en una espècie de calaix de sastre, en això tan criticat que era la llei d'acompanyament dels pressupostos, no?, és una espècie, això s'ha convertit..., almanco s'ha convertit en una espècie d'aquesta llei, on tothom va ficant diversos temes que troben que s'han de modificar a la legislació balear, i nosaltres no hem volgut quedar enrere en aquest procés. Per tant, ja que la resta de grups s'apunten a aquesta festa, nosaltres ens hem apuntat amb totes les conseqüències a aquesta festa.

I la veritat és que hi ha temes que valia la pena que s'arreglassin, com el tema de la carrera professional a la qual nosaltres hem donat suport en ponència i en comissió i que ens sembla molt bé, que necessitava una solució urgent.

Ara bé, sincerament, la majoria parlamentària s'ho hauria de fer mirar, perquè si el decret llei era el fill de Frankenstein, aquesta llei podríem dir que és el nebot de Frankenstein perquè tornam tenir una rectificació, canvi important d'una llei que, en teoria, era una llei molt important d'aquesta legislatura, que l'havien de pensar molt, que l'havien consensuada molt, que l'havien parlat molt, però resulta que anam de modificació en modificació cada vegada que podem, per tant, diguem, molt ben travada i molt ben acabada i molt pensada no devia estar aquesta llei quan ens hem de dedicar a canviar-la seguit, seguit.

I si dic això sobre la Llei de lloguer turístic, el mateix..., la Llei de lloguer turístic i la Llei de turisme, en general, perquè també toca el tema de l'intercanvi de places i les places de baixa, etc., el mateix podria dir del tema de la Llei d'urbanisme perquè, és clar, fa escassos mesos que s'ha aprovat una llei d'urbanisme i el primer que fem també és procedir a la seva modificació.

Aquesta és la realitat, però bé, nosaltres -com dic- hem presentat diverses esmenes, les intentaré agrupar en tres grups, els dos grups més simples o... si volem, només farem dos grups, un més relatiu a l'urbanisme i un relatiu al turisme.

En relació amb l'urbanisme tenim dues esmenes fonamentals: una és una modificació de la Llei d'urbanisme, en coherència amb el que ja vàrem defensar durant la tramitació d'aquesta llei, perquè entenem que l'existència d'un informe preceptiu a la concessió de llicències municipals per part de l'Agència de Defensa del Territori és una extralimitació, és un buidatge de les competències dels ajuntaments i, per tant, consideram que això no és correcte i que s'hauria de canviar. Per tant, eliminam aquest informe, la nostra esmena proposa eliminar aquest informe preceptiu i vinculant de l'Agència de Defensa del Territori.

Una segona esmena en relació amb l'urbanisme és el tema de les ampliacions d'habitatges legals existents en sòl rústic. Aquesta és una iniciativa que també hem defensat altres vegades en aquest parlament. Certament, la llei del 1997

permetia un règim d'ampliacions molt benèvol en sòl rústic en aquests habitatges existents, però d'aquest règim benèvol a la prohibició total, que és on hem caigut després de l'aprovació de la llei corresponent del pacte, ens sembla que és una equivocació i ens sembla que hi ha un terme mitjà. Per tant, nosaltres hem proposat aquesta vegada una esmena amb una normativa que és més restrictiva i que està pensada en funció del que ja existeix construït, i que, per tant, es puguin fer petites ampliacions en aquests habitatges legals, però que no estiguem en la prohibició total.

Pensem que aquesta és una mesura molt important perquè afecta moltíssima gent que amb molt d'esforç ha pogut anar fent una casa i que, evidentment, per tema de recursos econòmics, per temps, per mil circumstàncies familiars, socials, etc., no ha pogut acabar de fer l'habitatge que ells voldrien i resulta que la classe mitjana és la que es veu perjudicada per aquesta norma. Per tant, entenem que s'hauria de repensar i s'haurien de permetre algunes ampliacions, no tantes com es permetia a la Llei del sòl rústic, però sí algunes ampliacions en aquests habitatges legals existents en sòl rústic.

Però bé, el gran grup de les nostres esmenes són les relatives al tema del turisme i molt concretament al tema del lloguer turístic. Les principals esmenes que tenim en aquesta qüestió són les següents: una primera esmena és l'eliminació de la modalitat dels 60 dies. Com vostès saben la regulació actual permet tres modalitats de lloguer turístic: unifamiliar, plurifamiliar i modalitat de 60 dies. Nosaltres defensam que la modalitat de seixanta dies és una modalitat que només generarà més estacionalització, més estacionalitat turística, i si un dels deures legals de la Llei de turisme és intentar desestacionalitzar i, per tant, allargar les temporades i, per tant, no concentrar el turisme els mesos forts d'estiu, resulta que aquesta modalitat no fa més que anar en el sentit contrari. Per tant, nosaltres proposam l'eliminació d'aquesta modalitat de 60 dies.

També proposam que s'elimini el requisit dels cinc anys per als plurifamiliars perquè entenem que si una persona, física o jurídica, té una autorització d'hotel o d'estada turística de vacances, la té indefinida, en general, per tant, no entenem aquesta restricció dels cinc anys i, molt pitjor, havent de tornar comprar places si vol renovar aquest permís. Per tant, nosaltres eliminaríem aquest termini de cinc anys i seria indefinida, com ho és per a la resta de persones que estan d'alta per fer una activitat turística.

Després tenim una esmena per eliminar la presumpció legal que sempre és lloguer turístic. Nosaltres pensem que aquesta presumpció legal del lloguer turístic no és correcta, va contra la presumpció d'innocència i, per tant, en cada cas s'ha de veure si és realment un lloguer turístic que es fa pel canal de comercialització turística o si és un lloguer de temporada subjecte a la normativa civil.

També voldríem eliminar la prohibició de fer estades turístiques en habitatges legals situats en sòl rústic, ens sembla que... -en sòl rústic protegit-, ens sembla que tampoc

no té cap sentit que grans cases de possessions o grans cases legals en aquestes categories de sòl rústic que podem fer una activitat que ajudi al manteniment de la finca, resulta que no ho poden fer a través de la normativa.

Una gran..., un grup d'esmenes que tenim és el relatiu a la modernització d'estades turístiques. És un tema també reiteratiu per part del nostre grup parlamentari perquè l'actual regulació de la modernització turística per a nosaltres és evidentíssim que no funciona; és evidentíssim que han caigut en picat els projectes presentats a la conselleria per anar per aquest camí i aconseguir una oferta de més qualitat, aconseguir millorar els nostres establiments, les dades ho corroboren absolutament. Per tant, convidam a repensar aquesta normativa i hem presentat tres o quatre esmenes per canviar la normativa, ajustar-la al que va fer el segon pacte de progrés, ajustar-la, i, per tant, convidar i empènyer i ajudar que aquest procés d'èxit de modernització turística, de millora de qualitat sigui un fet i es continuï produint a les Illes Balears perquè, si no, en aquest moment està absolutament paral·litzat i està paral·litzat per culpa d'aquesta normativa que vostès han aprovat.

Per tant, pensem que, així com han estat capaços de rectificar en tantes coses en la Llei d'urbanisme i en lloguer turístic, podrien rectificar en modernització i almanco fariem una passa endavant i donaríem un baló d'oxigen al nostre sector econòmic. Ja sé que n'hi ha molts en aquesta cambra que els agrada criminalitzar, però continua essent la principal indústria del país i, per tant, nosaltres consideram que hem de continuar fent un esforç perquè aquesta indústria funcioni així com toca i doni benestar i prosperitat al conjunt de la ciutadania.

Finalment, tenim una sèrie d'esmenes, jo diria que són més tècniques, però d'aclariment. Per exemple, el requisit d'accessibilitat per fer lloguer turístic, nosaltres diem que aquest requisit es mantingui, però la normativa d'accessibilitat que ha de complir l'edifici ha de ser en el moment que es va fer l'edifici, no ha de ser la normativa actual, i em diran: això ja és així, ja s'interpreta així. Nosaltres volem que s'aclareixi, si es clarifica no hi ha problemes. A la llei hi ha tot un seguit d'articles que confonen donar d'alta, o no ho confonen, però poden provocar confusió, donar d'alta una nova estada turística a un habitatge amb comercialitzar l'estada turística, és a dir, quan ja són d'alta. I, per tant, per exemple l'exigència de la cèdula d'habitabilitat, o que no existeixi expedient de disciplina urbanística, nosaltres consideram que és un requisit que s'ha de produir per donar d'alta l'habitatge, però si l'habitatge ja està donat d'alta, el que fem al final és revocar indirectament autoritzacions atorgades, i això ens sembla que va en contra de la seguretat jurídica.

Aquest és el conjunt de les nostres esmenes, ja sé que ni en ponència ni en comissió no se'n ha fet ni cas, però encara no hem perdut l'esperança del tot. Per tant, els convidam a una reflexió sobre donar-hi suport.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Passam al torn a favor o en contra de les esmenes. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Juan Manuel Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. Presidente. Buenas tardes a todos. Bien, lo que en principio tenía que ser la modificación de la Ley 5/2015, de 23 de marzo, de racionalización y simplificación del ordenamiento legal y reglamentario, se ha convertido en la ley de modificación de un montón de normas, de diversas normas como ha explicado el portavoz de El Pi, que ha introducido una serie de normas, y similar a una ley de acompañamiento de presupuestos; lo que tenía que ser una ley sencilla, se ha convertido en una ley compleja; lo que tenía por objeto dar más tiempo y añadir algunas leyes más para hacer el texto refundido, pues se ha complicado bastante.

Y para explicar la posición del Grupo Popular, en principio quería ir por partes explicando cada uno. La posición del Grupo Popular en ponencia ha sido la de trabajar intentando una colaboración activa con las distintas propuestas que se han planteado y básicamente para buscar solución a los muchos problemas que estos últimos textos legislativos habían planteado, en principio, respecto a la modificación de la Ley 8/2012, de turismo, que es la tercera reforma como se ha mencionado de esta ley, teniendo en cuenta el poco tiempo transcurrido desde la última reforma por parte de los grupos que dan apoyo al Gobierno, nuestra posición será favorable en todas las propuestas que corrigen errores y que facilitan un poco las cosas a los ciudadanos y que simplifican trámites, como sería en el artículo 1, los apartados 1, 3, 9, 11, 12 y 13, y votaríamos en contra de los que consideramos que van en el sentido contrario, especialmente los que complican trámites, los que insisten en procedimientos sancionadores, o los que hacen más difícil la actividad turística. Y luego en los puntos 5, 6, 7, 8, 14 y 15 nos abstendríamos.

Manifestar que respecto a las enmiendas que permanecen vivas de El Pi, consideramos en su inmensa mayoría enmiendas positivas, enmiendas que precisamente lo que tratan es que el alquiler vacacional, que se anunció como una solución, que se iba a dar solución y que de facto la cantidad de requisitos que se impone por la ley, hace en cantidad importante de ocasiones que sea imposible su tramitación, pues las enmiendas que ha entregado el portavoz de El Pi tienden a facilitarlos y, por tanto, daríamos soporte a estas. Hoy mismo veíamos en la prensa un estudio de una patronal que evalúa el daño ocasionado por la aplicación de la Ley turística, por las modificaciones, en más de 1.000 millones de euros a esta comunidad. Legislar no es neutro, produce efectos también negativos cuando se hace de forma negativa.

Respecto también a las enmiendas de El Pi en materia urbanística, las dos que ha mencionado el Sr. Melià nos parece positiva y también le daríamos soporte. Nos abstendríamos en la 3463 y 3474 y solamente votaríamos o discrepamos en el redactado por cuestiones técnicas de tres.

Respecto al otro bloque importante de modificaciones, que son las modificaciones de la Ley 3/2007, de 27 de marzo, de función pública, en este apartado resaltar que el Grupo Popular presentó enmiendas con la finalidad de dar mayor seguridad jurídica a la carrera profesional horizontal, no sólo del personal de la comunidad autónoma, sino del personal dependiente de los consells insulares y de los ayuntamientos. Cabe recordar que la carrera profesional horizontal viene reconocida en el estatuto de función pública como normativa estatal y que no lo estaba en la ley autonómica, por una cuestión temporal. Pero, tal como establece esta misma ley, la carrera profesional se reconoció en el punto número 7 del artículo 2 de la Ley 13/2014, esta ley es la Ley de presupuestos del año 2015, que aprobó el anterior Govern, donde se reconocían los pactos y los acuerdos alcanzados para la aplicación de la carrera profesional en el personal de la comunidad autónoma.

Y recordar que la carrera profesional básicamente tiene como función el reconocimiento a los trabajadores públicos, a los funcionarios que dentro de su puesto de trabajo han ido esforzándose, han ido mejorando, han ido cumpliendo sus objetivos y han ido alcanzando eficiencia en su trabajo como funcionarios y como trabajadores públicos. Y que incluso en el acuerdo que se pactó en el 2014, a finales del 2014-2015, se preveía que quien no pasase las evaluaciones de forma positiva, la futura Ley de función pública pudiese prever la pérdida de la condición de funcionario, y este acuerdo pactado con los representantes sindicales debería tener su plasmación en futuras modificaciones de función pública.

En este apartado de carrera profesional destacar por nuestra parte que creemos que hemos trabajado de forma activa para solucionar y para dar seguridad jurídica a los trabajadores públicos y en especial, por nuestra parte, destacar la aportación positiva de la Sra. Perelló en este asunto.

Por otro lado, nos abstendremos en el apartado 2 del artículo 2 de este artículo, que regula la excedencia de funcionarios públicos interinos. Recordar que algunos de los que ahora promueven y apoyan este apartado, hace unos años lo criticaron duramente cuando afectaba a un representante del Partido Popular y sin embargo ahora lo promueven como gran logro y como iniciativa, debe ser ahora que les favorece a los suyos. Yo creo que las leyes son justas o son injustas, pero no debe ser en función de las personas o de la adscripción política a quien les afecte.

Y por otro lado votaremos en contra del apartado 6 que impone el requisito lingüístico a quien pido reingreso después de una excedencia, en coherencia a nuestra posición en esta materia, que siempre hemos mantenido que debe ser un mérito y no un requisito.

Respecto a las modificaciones de la Ley de presupuestos nos abstendremos, modificaciones de errores que la Ley de presupuestos última, acaban de aprobar una Ley de presupuestos y ahora la modifican con errores.

Y respecto a las modificaciones de la Ley de urbanismo, también se modifican algunos errores. Pero aquí entendemos que se insiste en nuevos errores, en el apartado 3 que se modifica la disposición transitoria 14 de la Ley 12/2017, entendemos que es una vulneración importante, clara y evidente del principio constitucional de autonomía municipal, sustrayendo a los ayuntamientos en este caso de sus competencias urbanísticas de la ley, que no tiene esa competencia. Y por tanto, entendemos que se trata de ceder a un chantaje, a una rabieta de Podemos en esta materia, que para conservar la estabilidad del Gobierno se cede a esta rabieta. Entendemos que las normas que se hacen para ir a la contra, para ir en contra de personas a la larga tienen muy poco recorrido. Más pronto o más tarde tienen su resultado negativo, además de ser impropio de un estado de derecho. Por tanto, en este votaremos que no y que quede bien claro el voto de nuestro grupo, por si acaso existen responsabilidades de quien haga otra cosa.

Votaremos que sí en el apartado número 2 de este artículo que sí que hace una corrección evidente de la ley.

Respecto a los artículos 7 y 8, votaremos en contra de la modificación de la Ley de cámaras de comercio.

Y votaremos en contra de la modificación de la Ley 13/2012 sobre el traslado y tratamiento de residuos. Entendemos que no aporta absolutamente nada porque el traslado y tratamiento de residuos era una cuestión potestativa y si se necesita se hace, o si no, no se hace, y con independencia de que pueda haber algún incumplimiento de la normativa comunitaria en la modificación de este artículo.

Respecto al artículo 5, de ordenación farmacéutica; artículo 6, transporte y movilidad; artículo 7, régimen municipal; artículo 10 y artículo 11, que habla de los textos refundidos, votaremos a favor. Entendemos que se corrigen defectos y por tanto se corrigen errores de estos textos legislativos, que son razonables las propuestas, y por tanto les daremos nuestro apoyo.

Y para terminar quiero recordar que precisamente la Ley 5/2015 se aprobó por unanimidad, era una propuesta del Grupo Popular en marzo de 2015, que el objetivo era simplificar y racionalizar normas, en este caso 7 leyes, que desgraciadamente en el plazo de 18 meses solamente se hizo el texto refundido de una ley, que ahora se propone hacer el texto refundido de 18 normas, que inicialmente se ponía un plazo hasta marzo del año próximo, del año 19, y para prueba de la buena fe del Grupo Popular propusimos una enmienda, la 3456, que teniendo en cuenta la experiencia de este gobierno le ampliábamos el plazo a 31 de diciembre, dándole más plazo para cumplir la ley. A ver si es verdad que se cumple al menos ese plazo que a través de una enmienda del Grupo Popular, y como prueba de la buena fe de hacer aportaciones positivas sea incluido y sea votado de forma favorable.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. Alberto Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, president. Primer de tot crec que s'ha d'agrair al grup proposant la presentació d'aquesta llei..., la qual evidentment votarem a favor; coneixem el seu patiment, el seu sofriment, hem d'agrair el seu treball i també evidentment la seva generositat i flexibilitat quasi diària en la reunió de ponència, una generositat àmplia però no infinita, Sr. Martí, una generositat àmplia però no infinita, i bé, després d'infantar aquesta iniciativa creim que l'han cuidat d'alguna manera com un ésser viu, per com ha anat madurant amb incorporacions, com dèiem, permanents, i que entenem que sí que ha aconseguit un alt nivell també d'acord, i a més -i ho dic també pel Partit Popular- amb una bona predisposició de tots els grups per intentar arribar a consensos en temes que eren importants, en alguns casos.

No era fàcil d'entendre el concepte amb què s'ha treballat sobre aquesta llei òmnibus, com l'hem batejat nosaltres, i crec que, com deia, hem d'estar satisfets d'haver adaptat la nostra legislació a la normativa europea, que s'hagin corregit errades, com també recordava el Sr. Lafuente, i entenem que aquesta és una bona manera de celebrar també les reparacions i..., bé, fer neteja legislativa, que és el que suposa també aquesta iniciativa.

Quant a les esmenes d'El Pi, ja vostè deia que no li hem fet gaire cas. Jo crec que sí que hem acceptat moltes... o algunes de les seves esmenes durant la tramitació, i evidentment avui no hi dedicarem gaire temps perquè ja n'hi hem dedicat durant la ponència, però reiterarem el nostre posicionament de ponència i de comissió, i evidentment votarem en contra de les seves esmenes. Això sí, crec que han fet des d'El Pi un esforç important també d'intentar fer aportacions; d'aquí que hi ha aquest reconeixement de l'aprovació d'algunes esmenes durant la ponència. Ens seguirem trobant pels camins públics de la nostra illa, Sr. Melià, si finalment també aprovam la llei de camins.

Destacaríem evidentment el blindatge per llei del pagament de la carrera professional als consells i als ajuntaments, i aquí també; jo crec que s'ha d'agrair el consens, el treball de la Sra. Perelló, també, com bé deia el Sr. Lafuente, però sí que hem de recordar el que va provocar això, que són aquestes dubtes i amenaces suscitats des de la Delegació del Govern, i bé, en cas que haguessin pogut tenir un cert sentit, idèntic a aquesta mà esquerra que en aquest cas ha tingut el Partit Popular davant la mà dreta de la Sra. Salom ens ha permès modificar la llei de funció pública i esquivar aquestes possibles -sempre ho hem dit- possibles il·legalitats quant al pagament d'aquest complement.

A més d'aquestes esmenes comunes que ja han recordat els altres grups, també voldria agrair evidentment el suport a les nostres esmenes per part dels grups que votaran a favor i

que sí que volia recordar breument. En primer lloc -també ho recordava al Sr. Melià, el Sr. Lafuente-, la garantia definitiva de la paralització de la importació de residus; Sr. Lafuente, no sé què deia vostè quant a la normativa europea; jo no record que hi hagi cap normativa europea que forci que Mallorca sigui el femer del continent, no ho he llegit en cap moment, per tant entenem que estem subjectes a..., o som dins el dret europeu. El que sí que hem de dir com a valoració política és que entenem que després de l'aprovació d'aquesta esmena bé podríem dir que la Sra. Maria Salom serà l'últim residu a abandonar les nostres institucions.

(Remor de veus)

Amb aquesta esmena... amb aquesta esmena volem condemnar la gestió de la Sra. Salom al capdavant de la política antimediambiental des de la presidència del Consell de Mallorca, perquè si mirem amb perspectiva, si mirem amb perspectiva l'aprovació en el seu moment de la importació de residus només podem expressar la nostra perplexitat pels ingents esforços que es van fer per modificar, retorçar lleis per afavorir una empresa molt concreta. Aquesta importació de residus va ser un despropòsit del seu partit, un partit que ja hem vist com gestiona normalment per a interessos concrets, i que afortunadament els tribunals ens alegren setmana rere setmana confirmant a la societat que no érem uns malpensats, i que tot el que intuïem que passava a ca seva idò resulta que era cert. Així que senyors i senyores diputades del Partit Popular, vostès, que avui també hem sabut que van col·locar un corrupte de president d'aquesta comunitat, idò mira, avui el Tribunal Suprem fins i tot confirma que ens va robar 20 milions d'euros. Crec que també avui és un dia per recordar a qui van posar vostès de president d'aquesta comunitat.

I la pregunta és: no tenen vostès cap responsabilitat?, no tenen tampoc cap responsabilitat d'haver aprovar aquesta importació de residus?, en connivència, a més, amb mafiosos italians...

(Continua la remor de veus)

...per permetre a l'empresa concessionària mantenir les quatre línies de la incineradora de Son Reus funcionant al màxim rendiment, malgrat els perjudicis, evidentment, que provocava aquest excés d'incineració a la nostra societat, al nostre medi ambient i a la nostra salut?

No els importava la petjada ecològica que suposava el transport en vaixell de residus d'un país a un altre? Hem de recordar que la importació de residus no estava prevista a la nostra comunitat i per tant -ho deia abans- van haver de canviar lleis, canviar contractes, negociar amb mafiosos, i el premi per a aquells protagonistes va ser enviar el Sr. Bauzá de senador, la Sra. Soler de senadora, la Sra. Salom de delegada del Govern.

I l'única coartada que tenien en aquell moment era que la importació de residus suposaria una reducció de la tarifa, i ni encara així no ho van aconseguir; ni un cèntim es va reduir la tarifa durant la passada legislatura. Vostès, els bons gestors,

saben quant s'ha reduït la tarifa des que vam deixar d'importar residus? 5 euros. La tarifa té 25 variables, i una d'elles és la tona d'aquest rebut; per tant els fets demostren que quan deim que gestionem millor que vostès evidentment tenir raó.

Una altra de les esmenes que havíem presentat feia referència al transport escolar a Eivissa. Crec que no faltam a la veritat quan deim que el transport públic a Eivissa és molt deficitari, igual que a la resta d'illes, però a Eivissa és especialment greu i especialment a les zones rurals amb menor densitat de població. D'aquí que integrar el transport escolar, que actualment gestiona la Conselleria d'Educació del Govern, amb el transport regular que gestiona el Consell Insular d'Eivissa, idò permetrà que les places lliures dels autobusos escolars puguin ser utilitzades com a places de transport regular, sobretot per donar serveis a zones actualment desateses. I pel que fa al transport regular la integració dels dos serveis entenem que significarà poder potenciar l'oferta de transport públic amb un augment previst de fins al 56% en línies de transport regular i en freqüències.

I pel que es refereix al transport escolar, idò també la qualitat i característiques del transport escolar hem de confirmar que quedaran intactes, amb monitors que supervisaran els alumnes i fins i tot entenem que es veurà millorada, perquè les línies seran més directes i perquè el servei s'obrirà també als alumnes actualment exclosos del transport escolar per no estar en l'edat d'escolarització obligatòria, o per viure a menys de tres quilòmetres del seu centre escolar. Entenem també que són mesures que complementen el foment de la mobilitat en transport públic a Eivissa, com han estat per exemple també les noves targetes de transport públic gratuït i il·limitat creades pel mateix consell, de manera que amb la integració del transport escolar i el transport regular tots els menors de divuit anys poden utilitzar gratuïtament el transport escolar a l'illa d'Eivissa.

I per últim, no volia deixar d'esmentar la nostra esmena, evidentment, a la disposició transitòria catorzena de la Llei d'urbanisme. Parlem d'una disposició que ja al seu moment vàrem dir que no hauria d'haver existit, principalment si en el passat a la nostra comunitat i especialment durant els governs del Partit Popular s'haguessin encarregat de protegir l'interès general, com bé es reclama ara, des dels ajuntaments, des dels consells i evidentment també des del Govern i impedir la proliferació de construccions que caminaven sobre els amplis llimbs jurídics de la nostra legislació.

Com bé recordaran, el nostre grup ja va votar en contra d'aquesta disposició al debat de la Llei d'urbanisme, perquè enteníem que es pretenia afavorir interessos molt concrets en lloc de mantenir la línia legislativa prèvia, un tant més suau, més cautelosa, davant els dubtes existents. En anteriors legislatures aquests dubtes finalment van fer prevaler l'interès general per sobre del particular i les modificacions legals necessàries per legalitzar terrenys no es varen dur a terme fins a aquesta disposició transitòria catorzena.

Ara sembla que aquesta aprovació no només ha pensat en alguns interessos de propietaris, per tant, en cas de dubte

sempre som a temps de derogar aquesta disposició transitòria catorzena, per la nostra part no hi hauria cap problema.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jarabo. Té la paraula, Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sí, gràcies, Sr. President, deman la paraula en virtut de l'article 76.3 del Reglament.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula, Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Una vegada més em veig en l'obligació de sortir en defensa del Grup Parlamentari Popular, sortir en defensa del Partit Popular. I demanar-li, Sr. Jarabo, que demani disculpes per haver insultat l'actual delegada del Govern, que tengui almanco l'educació que no té la preparació per pujar aquí i fa el que fa cada setmana parlem del que parlem, que és dir mentides i insular i faltar al respecte al Partit Popular.

Miri, Sr. Jarabo, jo no li parlaré de la seva corrupció, no li parlaré dels seus casos de pederàstia, no li parlaré de les beques, no li parlaré de l'estafa, no li parlaré de la violència,...

(Remor de veus)

... no, no n'hi parlaré, això ho deix per a vostè i per la manca de respecte que demostra en aquesta cambra parlamentària.

Miri, Sr. Jarabo, li donaré un consell: el seu ego i la seva "xuleria" damunt aquesta tribuna és directament proporcional a la seva manca d'educació i a la seva incapacitat per ser diputat d'aquest parlament. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Passam al torn de paraula del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula el Sr. Biel Barceló.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Sí, Sr. President..., Sr. President...

EL SR. PRESIDENT:

No té la paraula, Sr. Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

... per justificar en tot cas el sentit metafòric de la meua intervenció...

(Continuen els aplaudiments)

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Després de veure com a alguns se'ls encén la cua de palla... i han de contestar...

(Remor de veus)

..., ens centrarem en la llei que avui..., que avui...

(Continua la remor de veus)

... hem vingut a debatre i a discutir. En primer lloc, i a pesar que s'ha alterat un poquet l'ambient, no vull deixar de destacar l'elevat grau de diàleg, de consens i de participació que hi ha hagut en ponència, a pesar que ara en aquest plenari per ventura sembla una altra cosa la veritat és que en ponència hem estat capaços de fer una feina important tots els grups parlamentaris.

De fet, només queden vives algunes esmenes d'El Pi que ha defensat el Sr. Melià bàsicament, com ha explicat ell, en matèria d'urbanisme, sòl rústic i turisme, que totes són reiteracions de posicionaments polítics que aquest grup, El Pi, ja va defensar durant la tramitació de la modificació de la Llei de turisme i de la Llei d'urbanisme, qüestions que ja aleshores no varen tenir el suport suficient de la cambra perquè els grups parlamentaris no hem canviat d'opinió en relació amb aquestes esmenes, que ha tornat reiterar, hi té tot el dret del món, però evidentment el nostre posicionament continua essent el mateix.

Vull destacar, com deia, la col·laboració, la flexibilitat que hi ha hagut per part dels grups parlamentaris sobretot tenint en compte la complexitat que ha tengut modificar a l'hora tantes lleis ni que fos molt puntualment.

El text inicialment proposat per MÉS per Menorca estava redactat en el sentit únicament d'autoritzar el Govern a refondre diversos textos legals, però alguns d'aquests textos requerien modificacions puntuals per diverses qüestions, així en alguns casos es tractava d'aclarir punts erronis o que eren interpretables; en altres casos es tractava d'adaptar-se a noves situacions que havien sorgit amb posterioritat a l'aprovació de les lleis que ara modificam; en altres casos es tracta de transposició de normatives europees per les quals estam obligats legalment, o fins i tot en alguns casos, finalment, modificacions o bé per execució de sentències o per fer front a possibles recursos legals.

Per tant, el text que finalment es debat en aquest plenari ara és molt més ambiciós que el text inicial i afronta la modificació puntual d'un total de deu lleis i autoritza el Govern per dur a terme textos refosos de divuit lleis, les deu

que avui modificam més altres lleis que també necessitaven fer un text refós perquè havien sofert ja diverses modificacions al llarg d'aquests darrers anys.

No m'estendré en totes i cadascuna de les lleis que modificam, ja he dit que n'hi ha algunes que són molt puntuals, molt formals, molt concretes, però sí que voldria fer una breu referència a alguna de les principals modificacions legislatives, puntuals com he dit abans, que es duen a terme.

En primer lloc, i pel que respecta a les modificacions que es duen a la Llei de turisme, una de les quals és que en el cas de comunitats de propietaris que hagin acordat permetre el lloguer turístic, però després n'acordin la prohibició l'activitat en aquest cas, l'activitat de lloguer, haurà de cessar en el termini màxim d'un any, no serà immediat el cessament. Així es dona una garantia a la persona que ha tengut una autorització davant del canvi d'opinió de la comunitat de propietaris per a, com a mínim, poder tancar la temporada turística, lògicament amb tot el que suposa haver de tancar una activitat.

Una altra de les modificacions és que mentre no hi hagi desenvolupament reglamentari de la Llei turística s'introdueix una regulació de mínims de la modalitat de lloguer turístic de seixanta dies de l'habitatge habitual.

És necessari perquè si no aquesta modalitat de lloguer, tot i estar recollida a la Llei turística, no es podria dur a terme sense aquest desenvolupament reglamentari i per tant, com he dit abans, ara feim una regulació de mínims.

També fem transposició de directives europees pel que fa a obligacions de les agències de viatges sobretot en relació amb garanties de compliment d'obligacions davant els clients i de subscripció d'assegurances que garanteixin risc per la seva responsabilitat.

També s'estableix un règim d'aplicació transitòria aplicable als agroturismes que a partir de la Llei 12/2017, d'urbanisme, han de tenir a partir de l'aplicació d'una esmena que es va introduir per part de MÉS per Menorca, han de tenir caràcter d'explotació agrària preferent. Així, amb aquesta modificació que aprovam avui, aquestes explotacions d'agroturisme hauran de demostrar que tenen aquest caràcter d'explotació agrària preferent, totes les peticions d'agroturisme sol·licitades precisament a partir de l'entrada en vigor de la Llei d'urbanisme.

I finalment pel que fa a modificacions de la Llei de turisme, hi ha una habilitació en relació amb el tema de guies turístics a Mallorca. Com sabeu, el tema de guies turístics està transferit a Menorca, Eivissa i Formentera als consells insulars, a Mallorca encara aquesta competència l'exerceix el Govern, i s'habilita, per fer front precisament a la necessitat de convocatòries de proves de guies turístics, per tal que abasti i es convoquin per resolució de la Conselleria de Turisme i, per tant, podem tenir aquestes convocatòries de guies turístics.

Hi ha un altre gruix important de modificacions que afecten en aquest cas a la normativa de funció pública. La principal i la que vull destacar més és precisament donar cobertura i seguretat jurídica a la carrera professional del personal funcionari.

Vull saludar, aprofit que tract aquest tema, als representants dels sindicats avui presents. Vull destacar també la mobilització que han tengut amb aquesta reivindicació en aquests darrers mesos sobretot i principalment davant els recursos de qui encara és delegada del Govern, esper senyors companys i companyes del Grup Socialista que facin via amb aquesta qüestió, els faig una petició, sé que no depèn de vostès, però arribarà el moment.

Com deia, davant dels recursos que l'encara delegada del Govern, la Sra. Maria Salom, va posar a les carreres professionals del Consell de Mallorca i de l'Ajuntament de Palma, i que han suposat ja la suspensió d'aquest dret per als funcionaris d'aquestes dues institucions. Sortosament, segurament serà una de les darreres malifetes de la delegada del Govern i esperam que la seva substituta o substitut no segueixi pel mateix camí.

També es dona cobertura davant el requeriment del Govern de l'Estat per un possible recurs a la carrera professionals dels funcionaris de la CAIB i esperam que aquesta modificació legislativa que avui aprovarem sigui suficient i també esperam veure el talant del nou govern d'Espanya en relació amb aquest i altres drets que afecten ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears. A més de donar cobertura, com he dit abans, als funcionaris de la CAIB amb el dret a la carrera professional també es dona cobertura jurídica a la carrera professional a l'àmbit de les administracions locals de les Illes Balears.

Altres modificacions de la Llei de funció pública importants, crec que s'han de destacar, per ventura han passat més desapercebudes, però crec que són importants destacar-les. Al personal funcionari interí se li donen diversos drets, se li reconeixen diversos drets i se'ls equipara amb aquests drets al personal funcionari de carrera, per exemple amb el dret a poder accedir a la situació de serveis especials. També s'estableix el dret dels funcionaris docents interins a cobrar els mesos d'estiu després d'haver treballat durant tot el curs escolar. Aquest va ser un dret que varen perdre la passada legislatura i que era important que tengués cobertura legal. Vull insistir que també és molt important que els docents interins que han treballat al llarg del curs escolar tinguin garantit que els mesos d'estiu seguiran cobrant.

Hi ha altres modificacions, altres normatives, per exemple en normativa econòmica hi ha mesures per fidelitzar la permanència del personal sanitari a les illes de Menorca, Eivissa i Formentera; hi ha mesures per assegurar els pagaments al personal docent de l'escola concertada, també aquí es posen garanties legals perquè el personal docent de la concertada també cobri; hi ha modificacions també importants a la Llei d'urbanisme, segurament la que mediàticament ha tengut més sortida ha estat la que precisament molts de mitjans han batejat com "l'esmena Matutes" i en relació amb

aquesta esmena es diu textualment: “Assegurar que tan sols es poden incloure parcel·les lucratives amb un aprofitament urbanístic que no pot ser superior als que ja tinguin a l’entrada en vigor d’aquesta llei, així com terrenys de domini públic amb usos d’equipaments, aparcaments o espais lliures públics. Així mateix, els terrenys han de mantenir els usos que ja tinguin i únicament es podrà canviar si comporten un benefici públic”.

De tots és sabut, perquè tots hem rebut aquest escrit com a diputats i diputades, un escrit del Sr. Matutes perquè no s’aprovi aquesta modificació, a part que és una ingerència al poder legislatiu, ben lliure de fer el que vulgui com a ciutadà, però a mi m’ha cridat molt l’atenció que el Sr. Matutes fa referència... diu que li afecta aquesta esmena concretament, ell mateix ho diu, diu que li afecta aquesta esmena concretament, però no parla res de la gènesi, que és l’esmena original que es va aprovar en desembre de l’any passat a la Llei d’urbanisme. Per tant, si li afecta aquesta esmena que modifica aquella hauria de demanar que se suprimissin totes, i jo crec que no ho ha fet o almanco jo no ho he llegit. És curiós.

Finalment, com a modificacions importants, modificacions de la normativa de transport, principalment obrir la possibilitat de reservar places per al transport escolar a la xarxa de transport regular a través de convenis entre consells insulars i Conselleria d’Educació i també es permet accelerar la transferència de l’estació de busos de Sant Antoni de Portmany al Consell d’Eivissa.

Són qüestions prou importants com perquè el Grup Parlamentari MÉS per Mallorca doni suport a aquesta llei. I, per altra banda, crec que queda clar també que rebutjarem les esmenes pendents.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Barceló. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats, públic assistent. Qui ho havia de dir, tenia ganes de començar amb aquest sospir, la veritat és que ha estat un poc sorprenent veure com una llei que inicialment la intenció que tenia era ressuscitar, perquè era ressuscitar una llei morta, que és la Llei 5/2015, en pro de la racionalització i la simplificació legal, doncs, al final, en lloc de ressuscitar s’hagi reencarnat i ho hagi fet amb una llei que a més de racionalitzar i simplificar jo la definiria, aquí ja hi entra tota la poesia de cada un, però la definiria com una llei de garanties, de garanties jurídiques i de garanties de drets. Jo crec que per als qui donen suport al Govern i varen firmar els acords pel canvi és molt important.

En qualsevol cas, a pesar que des de l’inici a avui hagin canviat moltes coses i hagi canviat molt el text, sí que des de MÉS per Menorca esperam en aquest sentit i estam contents d’haver estat o ser útils perquè es puguin garantir drets i es puguin garantir compromisos polítics que aquest govern havia impulsat.

Jo defensaré que aquesta no és una llei òmnibus, em neg, em neg perquè les lleis òmnibus, com la llei que va aprovar el Parlament de Catalunya, per exemple, el 2011, que era una llei, una modificació legislativa que incorporava textos legislatius molt diversos, però que responien a una reforma estructural, doncs, aquesta reforma es produïa per allò d’implantar una política d’austeritat i de reducció del dèficit públic, hi havia una decisió i un fil conductor únic en totes les lleis que es modificaven, o la primera llei òmnibus, que és la de 2009, que és una llei estatal, doncs, que venia a fer una transposició de la normativa europea i que modificava molta legislació. No és cap d’aquestes coses la llei que avui plantejam.

Tampoc no m’agrada per una qüestió, i se li ha referit i jo coincidiria en la crítica, no m’agrada gens tot allò que fa referència a les lleis d’acompanyament del pressupost perquè, bé, ens recorda molt als abusos, evidentment, que alguns governs feient d’aquestes lleis d’acompanyament de pressupost on s’inclouen qüestions diverses que no s’havien pogut incloure a altres lleis i en aquest sentit els tribunals, fins i tot el Tribunal Constitucional, ja va, en certa manera, desautoritzar aquest mètode que és, jo crec que sí, objectable, criticable perquè sostreu el debat i la transparència del Parlament.

Tampoc no m’agrada cap d’aquestes referències de llei de pressupost o d’òmnibus pel contingut. Si es fixen totes les que podran consultar-se, la immensa majoria per no, ja dic, generalitzar la totalitat, doncs, eren lleis amb un caràcter o bé privatitzador o bé de desprotecció o bé de retallades o bé d’adopció d’adaptació a la normativa europea. En aquest cas no és res de tot açò, tot el contrari, insistesc, és una llei per donar més garanties jurídiques i per garantir drets i compromisos polítics d’aquest govern i dels acords pel canvi. El que fa és adaptar i transposar normatives, com la europea, per al cas de les agències de viatges que el Sr. Barceló ja ha explicat, o de normativa estatal, amb referència per exemple a la contractació pública que, per cert, a través d’una esmena d’El Pi també està incorporada i és una aportació important.

També recull advertiments o recomanacions tant de l’Estat com de la comunitat autònoma que posava en perill el compliment i l’exercici d’alguns d’aquests drets que esmentava o compromisos polítics. I també és cert també, efectivament, eliminar errades o imprecisions que generaven inseguretat jurídica.

En aquest sentit deia que si l’hagués de comparar poèticament no faria, no utilitzaria cap d’aquestes, ni granera... ni cap d’aquestes. Doncs, jo, ja que hi som, li diria mandarina, i que no s’entusiasmin els de Ciutadans que no és pel color sinó per tres característiques molt pròpies d’aquesta fruita,

una, que és molt fàcil d'obrir, no?, que és la part de simplificació i d'accessibilitat a l'ordenament legal; després que està format per moltes peces, molts de grells, que són cada una d'aquestes lleis, i sobretot el més important, que és molt rica en vitamines i jo crec que en aquest cas aquesta llei aporta moltes vitamines socials, és a dir, moltes aportacions que, després d'anys de crisi i de molta pèrdua de drets es recuperen, es consoliden i se'ls dona garanties.

Quant a l'ordenament normatiu, efectivament, aquest era l'origen de la llei, millorar i donar més coherència a l'ordenament normatiu, simplificar la profusió de normes existents i facilitar l'accés a tots els ciutadans i als operadors jurídics. Aquest objectiu com bé s'ha explicat per part del Partit Popular, amb la Llei 5/2015 no es va aconseguir, només una d'aquelles lleis es va poder refondre, i ara assumim aquest repte i aquesta responsabilitat amb 18 lleis, efectivament, que són moltes, que ja hi ha el text consolidat, però no el text refós, i amb aquest mateix objectiu i amb aquest mateix esperit. En aquest cas crec que tots els grups parlamentaris coincidíem i així en tot cas vam fer feina dins la ponència per incorporar noves lleis amb aquest mateix sentit esperit.

En segon lloc, però també per fer aquests textos refosos, es va posar de manifest que moltes de lleis que s'havien de refondre, patien d'alguns d'aquests aspectes que esmentava abans, d'advertiment, d'error o de transposició que s'havia de dur a terme. Per tant, era el moment de fer-ho.

Quines són aquestes lleis? S'han dit ja molts d'aquests beneficis, jo també en vull dir uns quants i em semblen molt importants. El primer sense cap dubte, no crec que ningú ho qüestionari aquí, és el de modificar la Llei de funció pública perquè doncs els ajuntaments, els consells, també la comunitat autònoma, però especialment ajuntaments i consells que es veuen afectats pels recursos contenciosos de l'Estat, puguin a la fi recuperar i garantir el pagament de la carrera professional per als seus treballadors públics, per al personal funcionari o laboral. Crec que açò era un compromís molt clar i no podia esperar. Jo no sí algú té cap dubte que havia de ser amb aquesta llei o no, però estic convençut que ningú pot qüestionar l'objectiu, el benefici del que aconseguim amb la incorporació d'aquesta modificació a aquesta llei.

També s'incorpora i es reconeix als funcionaris interins l'excedència voluntària per violència de gènere. Sé que no ha estat gaire notícia, però jo sé que és una modificació molt important i és fonamental jo crec que repetir-la i reiterar-la, que també va acompanyada en alguna consideració que he vist que algun grup feia, que és respecte els interins que puguin accedir als serveis especials. I jo voldria fer només un matís, perquè jo hi vaig ser a la passada legislatura i, efectivament, hi va haver una crítica a la passada legislatura que algun càrrec, o algun funcionari pogués tenir accés a aquests serveis especials, però perquè ho feia de forma excepcional, per la porta de darrera, no perquè fos injust, era just, l'injust era que no se'n pogués beneficiar tothom. Ara, ara se'n pot beneficiar tothom, açò és la gran diferència.

En tercer lloc, modifica la normativa per garantir que els docents interins que acumulin cinc mesos i mig puguin cobrar el mes de juliol. S'introdueixen clarificacions molt importants legals per al pagament del complement de fidelització per la permanència del personal del Servei de Salut en la destinació de Menorca, Eivissa i Formentera. També es modifica, ja ho he dit, la Llei turística per incloure garanties als consumidors i usuaris de viatges, a través d'aquesta transposició de la normativa europea. S'inclou la disposició del traspàs urgent de la titularitat de l'estació d'autobusos de Sant Antoni de Portmany. Es modifica la Llei de transports per donar més garanties al transport escolar regular. Es modifica la Llei municipal i de règim local per reduir i agilitar els procediments de contractació i adaptar-se a la Llei de contractes del sector públic del 2017, insistesc, amb una proposta d'El Pi.

S'introdueix una disposició també per derogar l'article 19 de la Llei de mesures urgents per a l'activitat econòmica sobre el trasllat del tractament de combustible derivat de residus que provenen de la Unió Europea. I així en podria repetir moltes més. Però sense cap dubte jo no sé si algú pot qüestionar que són modificacions importants, són modificacions que requerien una certa celeritat i que en aquest cas hem cregut adequat poder-ho fer a través d'aquesta norma.

Són 18 lleis que es podran refondre, són 10 lleis que es modifiquen i vet aquí la dificultat del debat i del treball en ponència. En aquest sentit, jo, a pesar de la discrepància que és normal que en el debat i, a més, en ple, tenguí més ressonància la discrepància, vull insistir que de les 45 esmenes que es van presentar, 27 van ser incorporades, les que no... de tots els grups han estat incorporades, menys les que ja ha explicat el Sr. Melià, que són 16 de turisme, 1 de la Llei d'urbanisme i 1 del sòl rústic. Totes les altres estan incorporades, és a dir, no hi ha cap esmena viva de cap altre grup i bé, alguna cosa deu significar.

En aquest sentit, sí que també vull agrair perquè crec que és just, la immensa feina que s'ha hagut de fer en aquest sentit, per part dels lletrats del Parlament, per part dels juristes del Govern, per part dels grups parlamentaris i del Govern que han hagut de fer una feina constant d'intercanvi, de col·laboració per tal que aquestes modificacions es fessin amb les màximes garanties. I als grups parlamentaris i als ponents perquè doncs crec que hi ha hagut un clima jo diria que molt constructiu, a pesar de la discrepància, per què no, perquè allò important es pogués resoldre de manera definitiva amb aquesta llei, diguin-li òmnibus, diguin-li mandarina, però el cert és que és de garanties, que garanteix drets i oportunitats, -sí vaig acabant-, dels ciutadans de les illes, i açò crec que és l'important.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sr. President, senyores i senyors diputats, representants sindicals, benvinguts. Bé, vagi per endavant que Ciutadans no ha format part de la ponència creada per tractar aquesta llei, el Grup Mixt hi ha estat representat per un altre diputat, més ben dit per una diputada, que en aquest moment no és aquí i això, que és una pràctica habitual en un grup divers, creixent i canviant com és el nostre...

(Algunes rialles)

... no representa cap inconvenient insalvable quan el text del qual partim segueix sent el text que finalment aprovam, quan dic el text, no estic pensant en la literalitat, evidentment, perquè ja tots sabem que la tramitació parlamentària i la feina en ponència n'ha de modificar per força aquesta literalitat, afegint-hi passatges, suprimint-ne d'altres, modificant-ne també. No, quan dic el text vull dir l'estructura bàsica, allò que en podríem dir la carcassa, la còrpora d'aquest text. No ha estat el cas d'aquesta llei, el que avui debatem i aspiram a aprovar, té molt poc a veure ja amb la proposició de llei inicial, n'hi ha prou a revisar la proposició de llei que MÉS per Menorca va registrar en aquesta casa dia 4 de setembre de 2017, o llegir en el *Diari de Sessions* de la comissió les paraules en què Nel Martí, en representació del grup proponent, començava la seva intervenció, deia: "La veritat és que com a grup proponent la sensació inicial d'aquesta llei era d'un absolut desconcert". Això són paraules textuais que figuren en el *Diari de Sessions*, és vera que després el diputat Martí fa com de la necessitat virtut i afirma que ell i els seus estan encantats d'haver pogut resoldre amb aquesta mateixa llei tota una sèrie de qüestions, un poc el que ara ens ha explicat aquí.

En tot cas no sé si òmnibus, no sé si mandarina, no sé si un altre terme, però desconcert és el que inicialment jo crec que no li lleva ningú a aquesta llei i, per descomptat, si això era una cosa visible per a qualcú que havia participat d'aquesta ponència, imagini'ns quin ha de ser el desconcert de qualcú, com és el meu cas, que intervé avui aquí i no ha pogut participar en aquesta ponència, perquè només n'hi pot anar un del Grup Mixt, no estic pas retraient això a ningú, sinó simplement constatar uns fets, i ignora com s'ha anat teixit aquest enfilall de normes que tenim ara a les mans.

A primer cop d'ull, això sí, un té la impressió d'haver-se d'enfrontar amb tot seguit de pegats que els grups que componen el pacte, i evidentment també el Govern que hi ha darrera d'aquest pacte, han anat posant a diferents lleis per mirar d'arreglar el que havien fet mal fet, o sigui per esmenar els seus propis errors, ja siguin oblits, ja siguin errors pròpiament dits, incoherències, o fins i tot possibles il·legalitats i ho deixarem en possibles. I això, perdonin que els ho digui, té un nom bàsicament que és incompetència, per no parlar de mala fe, que no crec que sigui el cas. Però, en tot cas el fet de fer servir un procediment que no deixa opcions d'intervenció a l'oposició, com passa amb una altra llei, de vegades un té la impressió que pot ser, evidentment, també una mala fe. Abans el Sr. Melià deia que ells, en el darrer moment

i a corre-cuita, varen afegir una sèrie d'esmenes també perquè es varen trobar amb aquesta invasió "esmenària" del darrer moment. Nosaltres, ho sent molt, no ens en vàrem temer, ja ens va passar el termini, i anàvem evidentment confiats que allò inicial...

(Se sent una veu de fons que diu: "S'ha d'anar viu")

... -s'ha d'anar viu, és vera, és vera-, però el fet de no ser a la ponència ens va fer no estar tant pendents, probablement, com en una altra ocasió, però té raó en això. Llavors, evidentment, anava amb la idea que això havia arrencat d'una determinada manera i havia de seguir d'aquesta determinada manera, cosa que no ha estat el cas, no?

En tot cas, evidentment, hauríem pogut en aquest cas presentar esmenes -no només nosaltres, sinó en general tots els grups d'aquesta cambra, perquè hi ha altres grups que segurament també n'haurien presentat- ja amb un text que fos efectivament... un text que fos el mateix des del començament fins al final, i no que s'hagi anat construint, com ha estat el cas, a partir d'esmenes afegides bàsicament pels grups que donen suport a aquest govern.

Però, en fi, avui ens toca, en aquest moment, pronunciar-nos sobre les esmenes que segueixen vives, que són les registrades, i són pràcticament totes d'El Pi, i alguna que més o manco vola en forma de... -abans n'hem estat parlant amb la diputada Maria José Camps-, una que vola, dic, i que tindrà una concreció avui aquí, si ningú no hi té cap inconvenient, nosaltres no, per descomptat, i, per tant, pronunciar-nos sobre això.

De fet, respecte de les esmenes registrades, totes són d'El Pi, nosaltres les votarem també d'acord amb el vot que ja vàrem emetre en el seu moment en aquelles que ja existien en relació amb altres lleis, i, en general, amb la majoria hi estam d'acord, també ens abstenem en algunes, però el nostre acord en general hi és.

I respecte de l'articulat de la llei, encara que seria molt més exacte parlar de l'articulat de les lleis, en aquest cas, però en fi, diguem-ho així, que és en aquest moment una llei, el votarem en funció de cada cas o, si ho prefereixen, del que ens ofereix en cada cas aquest variat jurídic que avui ens proposen com a menú.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pericay. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Maria José Camps.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. Ja s'ha dit i ja és sabut que la proposició de llei que presenta MÉS per Menorca és una iniciativa legislativa que recupera l'objectiu de la Llei 5/2015, d'aprovar textos refosos de les lleis que

s'han modificat de manera successiva o dispersa o de manera substancial, per una qüestió bàsicament de seguretat jurídica. A més, però, ha suposat aquesta proposició de llei l'oportunitat, abans de fer aquestes feines de racionalització i simplificació que la llei encarrega al Govern, que faci mitjançant aquests textos refosos, de corregir en ocasions i d'adaptar o millorar en altres aspectes molt puntuals, molt puntuals de determinades normes amb l'únic objectiu, ja s'ha dit aquí, de donar també més seguretat jurídica i més i millors garanties dels drets dels nostres ciutadans, i els farà un símil molt fàcil que tots entendrem avui en dia, no?, tots tenim les APP als nostres mòbils i s'actualitzen de forma permanent; açò no vol dir que tinguin errors, simplement es van actualitzant.

(Remor de veus)

Per tant, Sr. Lafuente, jo reconec que no som perfectes, hi ha hagut normes que quan s'han posat a la pràctica necessiten aquests ajustaments o aquestes actualitzacions, i, malgrat puc entendre que en el Grup Popular sí creguin que ells són perfectes i que no han hagut de rectificar res mai, sí que li he de dir que les normes no es fan o que les modificacions no es fan per anar en contra de persones, i m'ha semblat entendre fins i tot com a un to una mica amenaçant en segons quina modificació que es fa, les normes, aquestes lleis, han de tenir sempre com a objectiu l'interès general.

I la mala fe que també deixa velada el Sr. Pericay, idè..., aquesta mala fe o aquesta incompetència que puguin tenir els grups que donen suport al Govern, no ho sé, el reconeixement que ha fet el mateix Sr. Pericay que a ells els va passar el termini, no es van adonar que podien fer esmenes, sinó també les haguessin fetes, idè igual també podríem aplicar una certa connotació d'incompetència a aquesta deixadesa.

Però en qualsevol cas, ja que aquesta llei també ens ha despert la imaginació als diputats que han participat a la ponència, jo en tost i amb permís del coordinador i del proponent de la llei, jo li diria "lleï holística", lleï holística perquè realment veu com un tot aquesta seguretat jurídica i es garanteix millor i els millors drets, i més drets, a la ciutadania com a centre i com a eix totalitari. Per tant, totes les normes, tots aquests petits grills de la mandarina, vénen a ajuntar-se en aquest tot que seria aquest objectiu final.

De totes maneres, i fora bromes, tots els grups parlamentaris que hem participat a la ponència crec que han fet una feina de col·laboració durant les sessions que ha durat la ponència, que ha fet possible, cercant el màxim consens possible, que es garanteixin millor aquests drets dels nostres ciutadans en aquests aspectes concrets que altres portaveus ja han posat de manifest. I tampoc no vull deixar passar l'ocasió per agrair al coordinador de la ponència, al Sr. Martí, la seva predisposició a acceptar aquestes incorporacions que s'han anat fent a la llei o a la proposició inicial. Agraïm també de forma especial la feina feta pels lletrats de la casa que ens han assistit i que he de reconèixer que no els hem posat gens fàcil la seva tasca.

En total es proposa la modificació d'11 lleis i se'n refonen 18. Pel que fa a les esmenes que hi ha encara vives, totes elles del Grup Parlamentari El Pi, 16 a la Llei de turisme, 1 a la Llei d'urbanisme i a la Llei del sòl, les hem de rebutjar perquè entenem que no s'ajusten a aquest objectiu que té la llei, que són aquestes modificacions puntuals, sinó que vénen a repetir debats que ja es van tenir en aquesta mateixa cambra i que, per tant, ja tenim el posicionament de tots els grups, i no les acceptarem pels motius que vam donar en el seu moment.

Temes més rellevants de la llei. Per una banda, aquesta llei encomana al Govern l'elaboració d'aquests textos refosos en relació amb 18 lleis, amb un termini concret, fins a 31 de desembre de 2019, i açò és una esmena que com ha dit el Sr. Lafuente es va acceptar al Grup Popular; i per altra banda es modifiquen per millorar o per adaptar a normativa europea, o per corregir segons quins aspectes, altres normes i només em referiré a les que..., bé, en aquest cas jo he considerat que eren més importants, com la modificació de la Llei de funció pública, per introduir la carrera professional horitzontal; potser és la modificació més significativa que es du a terme, s'afegeix un nou article 62 bis on es defineix i regula aquesta carrera professional horitzontal, en què consisteix, en la progressió de nivell o esglai sense canviar de lloc de feina, la regulació d'aquests nivells, inici des de la presa de possessió com a funcionari de carrera, i la necessitat de desenvolupar-se reglamentàriament, prèvia negociació amb els sindicats; és a dir, donar-li una major cobertura legal necessària per evitar que es puguin interposar recursos, com ja ha passat, com va fer la Sra. Salom, que va actuar en contra dels drets dels nostres funcionaris públics, dels nostres treballadors públics.

Es dona també cobertura legal als funcionaris interins docents en el seu nomenament, cessament i drets retributius.

A la Llei del turisme s'incorporen matisacions importants de procediments com el de la DRIAT, règim sancionador, i també un tema important és l'adaptació a la normativa europea reguladora de les agències de viatges i viatges combinats.

La Llei de pressuposts també es modifica per corregir complements retributius, com la fidelització de la permanència en la destinació de les illes de Menorca, Eivissa i Formentera.

A la Llei d'urbanisme, correccions molt puntuals, com un error de remissió a un articulat, i un article, o un apartat d'un article, que invalidava tot el text en relació amb nuclis rurals s'ha corregit.

I per últim també una esmena d'addició a la disposició transitòria catorzena de la LUIB, que no deixa de fer... que explicita evidències del que es pot fer i del que no es pot fer, simplement, no ve ni a afegir ni a llevar res, simplement explicita aquestes evidències, i, per tant aquestes al·legacions a què també s'ha fet referència des d'aquest faristol, entenem que no és el procediment on s'havien de presentar ni és el temps adequat i, com he dit abans, les normes es fan amb un interès general i no amb interessos particulars de persones concretes.

La Llei, també, d'ordenació farmacèutica, en relació amb la regència de les farmàcies, establiment dels terminis en cas de mort, jubilació o catàleg farmacèutic.

La Llei de transport i mobilitat sostenible, el transport escolar, com a centre i com a eix. En aquest cas, ja durant la tramitació en ponència es va afegir una esmena que facilitava la cobertura del transport escolar amb la línia regular d'autobús mitjançant la signatura de convenis que fossin necessaris. Doncs, bé, ara es proposa afegir, i deman als portaveus dels diferents grups parlamentaris que vulguin acceptar l'esmena *in voce*, malament dita i no recollida en el Reglament, però que, en tot cas, si hi ha unanimitat de tots, podríem fer-ho possible, doncs bé, es proposa afegir a l'apartat d) de l'article 182, és a dir, a l'article 6.1 de la proposició de llei, el següent text: "El conveni de col·laboració podrà tenir la mateixa durada que el termini del contracte de la xarxa de transport regular de viatgers per carretera d'ús general". I, per tant, tot l'article 6.1 de la proposició de llei, que afecta, com dic, l'apartat d) de l'article 182 de la Llei de transport i mobilitat sostenible, quedaria redactat de la següent manera: "A l'efecte s'ha de facilitar, quan s'escaigui, la reserva de places per als escolars i alumnes en la xarxa de transport regular dels viatgers per carretera d'ús general. Les condicions del servei i econòmiques s'hauran de concretar a través del corresponent conveni de col·laboració entre les administracions competents en matèria de transport regular i de transport escolar". I aquí vendria l'afegit: "El conveni de col·laboració podrà tenir la mateixa durada que el termini del contracte de la xarxa de transport regular de viatgers per carretera d'ús general". I acabariem, com ja deia el propi article: "En aquest cas, també s'haurà d'acomplir la normativa sobre transport escolar".

Una altra llei que també es modifica, la Llei de mesures urgents per a l'activació econòmica en matèria d'indústria i energia relativa al trasllat del tractament de combustible derivat de residus provinents de la Unió Europea, o la Llei municipal i règim local, arran d'una esmena del Grup Parlamentari El Pi, per tal d'adaptar la norma a la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic.

Per últim, fer una referència a l'article 7 d'aquesta proposició de llei, relativa a la modificació d'una disposició addicional tercera de la Llei 1/2017, de cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació de les Illes Balears, que es pretenia adequar al contingut d'aquesta disposició per assegurar el compliment de requisits a determinades instal·lacions en el termini establert a la normativa vigent, però atès que aquest termini i la tramitació parlamentària d'aquesta proposició de llei ja no obeeix a aquesta finalitat aquell canvi que es va introduir quan es va proposar, i atès que els titulars de les autoritzacions ja han pres decisions en base a la normativa actualment vigent, doncs, no tendria sentit ara aprovar aquest article 7 del projecte de llei.

Res més, ja per acabar, dir que certament no és una llei estètica, però òbviament sí és legítima, és treballada, és consensuada i és necessària. Res més. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Camps. Passam al torn de rèplica del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. Estic temptat de dir als lletrats que canviïn el seguiment perquè aquí posa torn a favor o en contra de les esmenes i ningú no parla de les meves esmenes, tothom ha parlat de la llei, però no de les esmenes, el torn era de discussió de les esmenes, i l'únic grup que té esmenes vives a aquesta proposició de llei és El Pi, però ningú no ha volgut parlar del que tocava, que era de les esmenes que estan en discussió i a debat. Això és la realitat, això és la realitat.

(*Remor de veus*)

Entre la incompetència del Sr. Pericay i l'actualització del PSOE, jo em qued molt clarament amb la incompetència, està claríssim.

I, Sr. Barceló, ja que som reiteratius amb els temes, és normal que jo sigui reiteratiu amb les esmenes, si vostès són reiteratius, per tercera vegada modifiquen la Llei de turisme jo també he de ser reiteratiu amb les meves esmenes en matèria de turisme.

El Sr. Martí ha fet un equilibrisme que jo li reconec, però, és clar, el problema d'aquest tipus de llei, li diguin com li diguin, eh!, és un tema més de forma que de fons, és un tema més de tècnica legislativa que de fons, i aquí hem caigut amb tots els noms que ha dit, des de granera a òmnibus passant per acompanyament de pressuposts, i aquesta és la realitat. La realitat és que a nivell de tècnica legislativa, i aquesta proposició de llei anava sobretot de racionalització i de fer una bona tècnica legislativa, ha estat, diguem, francament millorable per tots els grups parlamentaris. Però jo no el que no li puc acceptar és que si ho fem nosaltres és una llei de garanties, si ho fan els altres és una llei d'abusos. Jo això no, no, això no ho accept, crec que això no és correcte.

Vull dir que les nostres esmenes no són tan reiteratives, i diré per què. La modalitat dels 60 dies no venia al projecte de llei, com saben perfectament, la modalitat dels 60 dies en el lloguer turístic es va incorporar via esmena, per tant, nosaltres no varem tenir l'oportunitat de presentar cap posicionament d'esmena a aquesta modalitat.

L'ampliació de sòl rústic en la redacció que li hem donat a aquesta esmena presentada en aquesta proposició de llei no l'havíem presentada, ja he dit que hem fet una esmena amb una redacció diferent que no és ni a la Llei de sòl rústic del 97 ni és a la prohibició, que és un terme intermedi, per tant, era una aposta per acostar posicions.

I el mateix puc dir de la modernització turística, molt important, les esmenes que tenim de modernització turística també tenen una redacció nova, diferent de la que vàrem presentar quan es va discutir la Llei de turisme.

Per tant, esperàvem, ja que vostès mateixos es rectifiquen contínuament de la Llei d'urbanisme i de la Llei de turisme també tenguessin la capacitat d'acceptar que per ventura en determinats temes que els plantejam amb noves esmenes i amb noves redaccions i amb noves idees potser estaria bé que rectificassin. Malauradament, veig que no, perquè, en definitiva, aquesta llei què fa? En matèria de lloguer turístic empitjora encara més les coses perquè complica encara més les coses, i posaré un exemple, perquè incorpora un article que diu que per donar-se d'alta s'ha de presentar un certificat municipal acreditatiu d'estar en zona apta i que no s'ha superat en el seu cas el nombre màxim de places en el municipi. Aquest certificat serà un altre d'aquests requisits incomplibles que el ciutadà estarà mesos i mesos anant d'una administració a l'altra sense saber qui li farà el certificat, perquè el certificat de zona apta tal vegada li farà l'ajuntament o el consell, o no se sap, perquè, és clar, qui ha zonificat? No ha zonificat l'ajuntament, però el certificat és municipal. Ja veurem si l'ajuntament voldrà fer un certificat sobre un acord que no és seu, però a part d'aquest petit detall, encara és molt més difícil un certificat sobre el nombre màxim de places del municipi, qui ho farà aquest certificat? Perquè l'ajuntament no té ni idea de les places turístiques del municipi, no dona d'alta ni de baixa l'ajuntament.

Per tant, en definitiva, tornam a introduir un nou requisit que farà el que anuncia El Pi des del començament d'aquesta legislatura, que vostès fan una regulació de lloguer turístic que acabarà la legislatura i no hi haurà ningú, ningú, que s'hagi donat d'alta de plurifamiliar, perquè és impossible, i el que han fet amb aquesta llei és afegir al banyat, complicar encara més, més dificultats. Aquesta és la seva aposta, al final l'aposta de Bauzá, l'aposta de Noguera, l'aposta de la prohibició. Aquesta és la realitat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Passam al torn de contrarèpliques. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Juan Manuel Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. Presidente. haré uso de la palabra desde el escaño, simplemente para manifestar a la Sra. Camps que aceptamos la enmienda *in voce* que realiza, prueba evidente de que efectivamente no son perfectos y que cometen errores, pero que nosotros los aceptamos y no tenemos ningún inconveniente en reconocerles esos errores. También manifestar que nosotros tampoco somos perfectos, y lo reconocemos.

Sobre la calificación de la ley podríamos darle muchas calificaciones, yo más que mandarina la llamaría *tutti frutti* o corrección de errores porque evidentemente el nexo de unión no lo acabo de ver por ningún lado porque vamos corrigiendo distintas leyes que poco o nada tienen que ver. Algunos corrigen errores y, en otros, ya le digo, que insisten en los errores o profundizan en los errores, pero bueno, por eso votamos en contra de lo que consideramos que son profundizar en los errores, por ejemplo modificar la disposición transitoria catorce de la Ley de urbanismo añadiéndole un apartado tercero que creemos que es un manifiesto error y una vulneración de los derechos constitucionales del derecho de autonomía municipal de los ayuntamientos.

Nada más, muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. Alberto Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Sí, gràcies, president. Primer de tot, sobre l'esmena *in voce* presentada pel Partit Socialista, evidentment hi estarem a favor, entenem que és positiva per al transport públic d'Eivissa, i com hem comentat en la intervenció ja que fa..., idò compassar evidentment la durada del conveni de transport escolar amb la nova concessió de transport regular i permetrà licitar junts aquests dos serveis durant els anys de durada d'aquestes concessions.

Per una altra banda, resposta evidentment també a la Sra. Prohens i a la seva immaculada imatge d'avui, li he de dir que no tenguí la pell tan sensible. Li he d'explicar que parlava de residus en sentit metafòric, i li llegiré les dues accepcions de la paraula residu: primera, "*parte o porción que queda de un todo después de quitar otra parte*", crec que s'adapta perfectament; segona, "*materia inservible que resulta de la descomposición o destrucción de una cosa*", crec que vostè pot triar entre les dues accepcions, que les dues són completament compatibles en la situació actual de la Sra. Salom al front de la Delegació del Govern.

(Remor de veus)

Sobre les seves acusacions al meu grup, evidentment, no faré cap menció perquè no té cap interès. Jo sé que vostès desitjarien que cap membre del nostre grup pogués continuar en aquest parlament, però tinc el plaer d'anunciar-li que continuarem durant molt de temps i ens hauran d'aguantar molt de temps. Moltíssimes gràcies.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jarabo. Passam al Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula el Sr. Biel Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, és per dir que el nostre grup acceptarà l'esmena *in voce* que feia la portaveu del PSOE.

No entraré en el debat, Sr. Melià, crec que..., del tema de la Llei turística, només li vull fer una esmena si em permet, ja que es demana que siguem el més pulcres possible, no són tres modificacions que hi ha hagut en aquesta legislatura de la Llei turística, s'oblida del Decret llei 1/2016, per tant, són quatre, i les que facin falta per millorar la normativa turística, les que facin falta.

(Remor de veus i se sent de fons el Sr. Melià i Ques que diu: "Té raó, jo sé rectificar")

... i una altra que està en camí, efectivament, com m'especifica la vicepresidenta del Govern.

Bé, només per tancar, la llei que avui aprovam en molts de casos comporta -com he explicat en la primera intervenció- beneficis per a importants col·lectius i jo em quedaria amb això, hi ha beneficis per als funcionaris públics; per al personal sanitari; per al personal interí; per als docents interins tant de l'escola pública com de l'escola concertada; en matèria turística es dona compliment a directives europees que donen majors garanties als clients dels viatges; es garanteix també la possibilitat de dur a terme el lloguer turístic dels 60 dies a l'habitatge habitual, sense haver d'esperar la zonificació dels consells insulars..., -perdó-, sense haver d'esperar el desenvolupament reglamentari, no sense haver d'esperar la zonificació, sí que s'ha d'esperar evidentment, i si la zonificació ho permet es podria fer sense haver d'esperar el desenvolupament reglamentari, i també, per exemple, es podran accelerar les convocatòries per a guies turístics a Mallorca.

Per tant, hi ha clars beneficis de l'aplicació d'aquesta llei a més d'aclarir la voluntat de no importar residus per part dels consells insulars, com també ha apuntat ja el portaveu de Podemos.

En definitiva, encara que hi ha algunes qüestions que són molt de tràmit o... formals, majoritàriament suposen una millora clara de les normatives que modifiquem i reiterar, per tant, el nostre vot favorable.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Barceló. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Jo vull insistir que la llei que aprovam avui és una llei de garanties jurídiques i de drets, perquè crec que alguns grups volen donar la sensació que tot

és un desastre, que tots són errors i que el que fem és corregir errors i açò no és així.

Els advertiments de l'Estat que fa i que posen en qüestió i perill alguns dels beneficis dels nostres treballadors públics és un error? La transposició de la normativa europea o de l'Estat a la normativa autonòmica és un error? Sr. Melià, és un error modificar la Llei de règim local i municipal? No és un error, és un gran benefici i açò és important. Potser que hi hagi algunes matisacions de redacció que donen més garanties, sí, i d'errors també, però hi ha moltes modificacions que pretenen únicament i bàsicament generar seguretat jurídica, garantir drets i oportunitats i compromisos polítics.

Per tant, no és tan un tema d'errors, i si fos per errors mirin les comissions bilaterals que es varen crear en la passada legislatura i en aquesta legislatura, la diferència és molt clara: en la passada legislatura els advertiments de l'Estat quedaven sense resoldre, vaja seguretat jurídica!, i ara es resolen i ara es modifiquen i avui, a dia d'avui, tindrem pocs advertiments de l'Estat sense resoldre, pocs advertiments que estan en situació de comissió bilateral sense resoldre. Digui'm quina és la diferència.

Per tant, insistesc, no crec que sigui aquí... vàlid jugar ara al joc de... estam resolent errors, no, estam generant seguretat jurídica i si no digui'm què fem si no amb la carrera professional, és un error? No és un error, és garantir drets i oportunitats i ho defensam d'una forma clara i de forma transparent...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Melià.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

... i si alguna cosa volguéssim fer d'amagat..., nosaltres hem estat els primers que ho hem criticat i si no recordin l'esmena Nadal i, si no, disposició transitòria catorzena, açò és fer procediments d'amagat. Ara, a nosaltres crec que ningú no ens podrà dir que no anem de cara amb totes les modificacions clares i netes i crec que en aquest cas en ponència l'actitud, i també ho he de dir, del Partit Popular, de tots els grups ha estat molt constructiva, supòs perquè era conscient que s'hi jugava molt i s'hi jugaven drets.

El tema d'errors va molt bé per contaminar un poc l'ambient, però al fons és poc creïble.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, president. Molt breument, només és per ratificar el que li he dit abans ja a la diputada Camps, que estam d'acord també amb aquesta esmena *in voce*.

Res més.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pericay. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Maria José Camps.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Sí, gràcies, president. Jo també en faré ús des d'aquí, quant a l'esmena *in voce* el Grup Parlamentari El Pi no s'ha pronunciat...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... hi està d'acord i el Grup Parlamentari MÉS per Menorca també hi està d'acord.

Sr. Melià, em sap greu que se senti incomprès per aquesta cambra, li ho dic sincerament, perquè sí ens hem pronunciat, almanco el meu grup, he intervingut jo mateixa, i sí ens hem pronunciat sobre les seves esmenes, el que passa és que no les acceptam i potser és açò el que no... el que no accepti de bon grau, però en qualsevol cas sí que ens hem pronunciat.

I em qued més tranquil·la, Sr. Lafuente, que no siguem perfectes cap de nosaltres. Un error sí que hagués estat que no haguessin presentat vostès, com van fer, per rectificar l'error que va cometre la Sra. Salom, en impugnar la carrera professional, i que el Grup Parlamentari Popular va presentar una esmena per poder esmenar aquest error, o per poder-lo corregir, esmena que també havien presentat altres grups, però en qualsevol cas no li puc acceptar el seu discurs de l'error o aprofundir en errors, sinó que em qued en la part positiva.

Crec que hem de ser honestos i hem de ser responsables i crec que durant les feines de ponència ho hem estat tots, hem tingut aquesta actitud constructiva que no ens permet parlar ara aquí d'aquesta manera dels errors que s'han posat de manifest, perquè no ho han estat i amb açò, idò, don per reproduïdes les paraules del Sr. Martí quant al fet que moltes de les modificacions han millorat drets o ens han adaptat a normes superiors que era necessàriament... obligació adaptar-nos-hi.

Aquesta llei o aquests canvis ens donen més seguretat jurídica, ens donen més garanties i ens donen millors drets i, per tant, beneficis a la ciutadania d'aquesta comunitat autònoma, s'anomeni com s'anomeni la llei i bé, ja que el coordinador ha dit mandarina, idò ens quedariem amb aquest nom.

I reiteram: no és una llei estètica, no és la millor tècnica jurídica que podríem tenir ni la més desitjable, però en aquest

cas crec que sí que la finalitat d'aquesta llei justifica el mitjà pel qual s'ha assolit aquesta finalitat.

I ho reiter: no és una llei estètica, però òbviament sí que és legítima, sí que és treballada, sí que és consensuada i per tant, molt necessària.

Res més, moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Camps. Entenc que cap grup no s'oposa a l'esmena del Partit Socialista?

(Se senten veus de fons que diuen: "no")

Doncs passam a les votacions.

(Remor de veus)

Sí, Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Del primer apartat demanam la votació separada dels apartats 1, 9 i 13, per un costat, i la resta, per un altre.

Ah, bé, quan arribi. Perdó, m'he avançat, teniu raó.

EL SR. PRESIDENT:

Doncs passam a la votació de les esmenes. Votació de les esmenes...

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sr. President... Sr. President...

EL SR. PRESIDENT:

... del Grup Parlamentari El Pi...

Sí, Sr. Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Perdó. Del primer grup, el primer grup d'esmenes, nosaltres demanaríem votació separada de la 3467 i de la 3468.

EL SR. PRESIDENT:

Doncs passam a la votació de les esmenes 3475, 3464, 3476, 3460, 3461, 3462, 3465, 3470, 3471, 3472, 3473 i 3469. Votam.

23 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació de l'esmena 3467. Votam.

20 vots a favor; 32 en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació de l'esmena 3468. Votam.

21 vots a favor; 32 en contra i 2 abstencions.

Per tant, seguim. Passam a la votació de les esmenes del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, la 3463 i la 3474/18. Votam.

5 vots a favor; 31 en contra i 18 abstencions.

Seguim amb les esmenes del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, la 3459, 3466 i 3492/18. Votam.

3 vots a favor; 50 en contra i 2 abstencions.

Passam al punt 2, la votació de l'articulat. Passam a la votació de l'apartat 1. Votam.

De l'article 1.

52 vots a favor; cap en contra i 3 abstencions.

(Conversa inaudible)

D'acord. Passam a la votació de l'apartat 9 de l'article 1.

Un momentet. Sr. Pericay, vol la paraula?

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sí, Sr. President. Volia demanar votació separada de l'article 3, però com que no sé molt bé com ho farà, estic aquí esperant...

EL SR. PRESIDENT:

Res, els votarem un per un, en vista que tots estan...

EL SR. PERICAY I HOSTA:

... a veure si ho agrupava.

EL SR. PRESIDENT:

A l'apartat 3, es refereix? D'acord. Els votarem un per un, idò.

Doncs passam a la votació de l'apartat 3 de l'article 1. Votam.

50 vots a favor; 3 en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació de l'apartat 9 de l'article 1. Votam.

52 vots a favor; cap en contra i 3 abstencions.

Passam a la votació de l'apartat 11 de l'article 1. Votam.

52 vots a favor; 3 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació de l'apartat 12 de l'article 1. Votam.

52 vots a favor; 3 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació de l'apartat 13 de l'article 1. Votam.

52 vots a favor; cap en contra i 3 abstencions.

Passam a la votació de l'apartat 6 bis de l'article 1. Votam.

53 vots a favor; cap en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació dels apartats 2, 4 i 10 de l'article 1. Votam.

32 vots a favor; 23 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació de l'apartat...

EL SR. MELIÀ I QUES:

President, demanam la votació dels apartats 7 i 8 per separat.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Doncs passam a la votació dels apartats 5, 6, 14 i 15 de l'article 1. Votam.

32 vots a favor; cap en contra i 23 abstencions.

Passam a la votació de l'apartat 7 de l'article 1. Votam.

32 vots a favor; 3 en contra i 20 abstencions.

Passam a la votació de l'apartat 8 de l'article 1. Votam.

32 vots a favor; 3 en contra i 20 abstencions.

Passam a la votació de l'apartat 2 de l'article 2. Votam.

33 vots a favor; cap en contra i 22 abstencions.

Passam a la votació de l'apartat 6 de l'article 2. Votam.

35 vots a favor; 20 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació de la resta de l'article 2. Votam.

55 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Passam a la votació dels apartats 1 bis i 2 bis de l'article 3. Votam.

34 vots a favor; cap en contra i 21 abstencions.

Passam a la votació de la resta de l'article 3. Votam.

37 vots a favor; cap en contra i 18 abstencions.

Passam a la votació dels apartats 1 i 3 de l'article 4.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Perdó, Sr. President...

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Per separat, si pot ser. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Doncs passam a la votació dels apartats..., de l'apartat 1 de l'article 4. Votam.

32 vots a favor; 20 en contra i 3 abstencions.

Passam a la votació de l'apartat 3 de l'article 4. Votam.

32 vots a favor; 18 en contra i 5 abstencions.

Passam a la votació de l'apartat 2 de l'article 4. Votam.

52 vots a favor; cap en contra i 3 abstencions.

Passam a la votació de l'article 7. Votam.

2 vots a favor; 48 en contra i 5 abstencions.

Passam a la votació de l'article 8. Votam.

33 vots a favor; 18 en contra i 3 abstencions.

Passam a la votació de l'article 9 *ter*. Votam.

53 vots a favor; cap en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació dels articles 5, 6, 9, 9 bis, 10 i 11, de la denominació dels capítols I i II, de la disposició... derogatòria, de la denominació de la proposició de llei i de l'ordenació de la proposició...

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

Sí.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Només matisar que a l'article 6 l'esmena *in voce* s'entén incorporada, entenc.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord, a l'article 6, d'acord. Doncs passam a la votació.

El 6 amb l'esmena *in voce* incorporada, d'acord? Sí? Passam a la votació. Votam.

55 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Passam a la votació de l'exposició de motius. Votam.

31 vots a favor; cap en contra i 23 abstencions.

Per tant, es faculten els serveis jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal de què la llei en qüestió tingui redacció coherent.

Una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la llei per la qual es modifiquen diverses normes de l'ordenament jurídic balear en matèria de turisme, de funció pública, de personal, d'urbanisme, d'ordenació farmacèutica, de transports, de cambres oficials, de comerç, d'indústria, serveis de navegació, de residus i de règim local. I s'autoritza el Govern de les Illes Balears per aprovar els denominats textos refosos.

VI. Adopció d'acord sobre la celebració de sessions extraordinàries per tal que la Ponència per a l'estudi del document lliurat a aquest parlament pel Consell Escolar de les Illes Balears i elaborat sobre la feina feta per Illes per un Pacte Educatiu i la comissió corresponent puguin dur a terme el seu pla de treball (escrit RGE núm. 6019/18, presentat per 16 diputats adscrits a tots els grups parlamentaris).

La Mesa del Parlament s'ha reunit, de forma extraordinària, per fer una alteració de l'ordre del dia, per afegir un nou punt 6, que correspondria a l'adopció de l'acord sobre la celebració de sessions extraordinàries, per tal que la ponència, per a l'estudi del document lliurat a aquest Parlament pel Consell Escolar de les Illes Balears i elaborat sobre la feina feta per Illes per un Pacte Educatiu i la comissió de treball corresponent, puguin dur a terme el seu pla de treball, escrit RGE núm. 6019/18, presentat per 16 diputats adscrits a tots els grups parlamentaris.

Per tant, puc considerar que es pot alterar l'ordre del dia i que es pot donar aprovat per assentiment?

(Remor de veus)

Doncs, com que no hi ha més assumptes a tractar s'aixeca la sessió...

(Remor de veus)

No, no, un momentet...

(Algunes rialles i remor de veus)

Un moment, em faltava un tros de seguiment encara. Un momentet.

Doncs, atès que ha estat admesa per la Mesa del Parlament la Proposició de llei [RGE núm. 6612/18](#), de modificació de la Llei Orgànica 1/2007, de 28 de febrer, de reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears per a la supressió de l'aforament dels diputats i diputades del Parlament de les Illes Balears i dels membres del Govern de les Illes Balears, propòs incloure un nou punt a l'ordre del dia que consistiria en l'adopció d'acord sobre la celebració de sessions extraordinàries per dur a terme l'estudi, la tramitació i l'aprovació, si pertoca, d'aquesta iniciativa, sol·licitada mitjançant l'escrit [RGE núm. 6614/18](#), presentat per 20 diputats adscrits als grups parlamentaris MÉS per Menorca, MÉS per Mallorca, Socialista i Mixt.

Puc entendre aprovada aquesta modificació proposada, o l'he de sotmetre a votació? Es pot donar per aprovada? Per assentiment.

Doncs, ara sí que s'acaba la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS